

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTRAS

ĮSAKYMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTRO 2002 M. GRUODŽIO 30 D. ĮSAKYMO NR. 522 „DĖL NEKILNOJAMOJO TURTO OBJEKTŲ KADASTRINIŲ MATAVIMŲ IR KADASTRO DUOMENŲ SURINKIMO BEI TIKSLINIMO TAISYKLIŲ“ PAKEITIMO

2018 m. vasario 20 d. Nr. 3D-96
Vilnius

P a k e i č i u Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002 m. gruodžio 30 d. įsakymą Nr. 522 „Dėl Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklių“ ir jį išdėstau nauja redakcija:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTRAS

ĮSAKYMAS

DĖL NEKILNOJAMOJO TURTO KADASTRINIŲ MATAVIMŲ IR KADASTRO DUOMENŲ SURINKIMO BEI TIKSLINIMO TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1998 m. rugsėjo 15 d. nutarimu Nr. 1120 „Dėl Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos nuostatų patvirtinimo“, 9.1 papunkčiu ir Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 534 „Dėl Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų patvirtinimo“, 3.3 papunkčiu,

t v i r t i n u Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisykles (pridedama).“

Žemės ūkio ministras

Bronius Markauskas

PATVIRTINTA

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro
2002 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 522
(Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro
2018 m. vasario 20 d. įsakymo Nr. 3D-96
redakcija)

NEKILNOJAMOJO TURTO KADASTRINIŲ MATAVIMŲ IR KADASTRO DUOMENŲ SURINKIMO BEI TIKSLINIMO TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų ir kadastro duomenų surinkimo bei tikslinimo taisyklės (toliau – Taisyklės) reglamentuoja nekilnojamojo turto objektų kadastrinių matavimų, kadastro duomenų surinkimo, tikslinimo bei apdorojimo tvarką.

2. Taisyklėse vartojamos sąvokos atitinka Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro įstatyme, Lietuvos Respublikos geodezijos ir kartografijos įstatyme, Lietuvos Respublikos statybos įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, Lietuvos Respublikos šilumos ūkio įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos elektros energetikos įstatyme, Lietuvos Respublikos aviacijos įstatyme, Lietuvos Respublikos vandens įstatyme, Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatuose, patvirtintuose Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. balandžio 15 d. nutarimu Nr. 534 „Dėl Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto kadastro nuostatų patvirtinimo“ (toliau – Nuostatai), vartojamas sąvokas.

3. Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenų formos ir verčių nustatymo žiniaraščiai pildomi, planai rengiami elektroninėmis priemonėmis, išskyrus žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo aktą.

4. Žemės sklypo plano ir žemės sklypo kadastro duomenų formos, kurios rengiamos CAD (angl. *Computer Aided Design*) programine įranga, turinį nustato valstybės įmonės Registrų centro direktoriaus tvirtinama Skaitmeninio žemės sklypo plano ir skaitmeninės žemės sklypo kadastro duomenų formos specifikacija.

5. Nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenys, žemės paviršiaus gamtiniai ir antropogeniniai objektai (toliau – žemės paviršiaus objektai) sutartiniais ženklais planuose braižomi pagal Techninių reikalavimų reglamento GKTR 2.11.03:2014 „Topografinių erdvinių objektų rinkinys ir topografinių erdvinių objektų sutartiniai ženklai“, patvirtinto Valstybinės geodezijos ir kartografijos

tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktoriaus 2000 m. birželio 19 d. įsakymu Nr. 45 „Dėl techninių reikalavimų reglamento GKTR 2.11.03:2014 „Topografinių erdvinių objektų rinkinys ir topografinių erdvinių objektų sutartiniai ženklai“ patvirtinimo“ (toliau – GKTR 2.11.03:2014), bei Techninių reikalavimų reglamento GKTR 2.02.02:1999 „Topografinio M 1:10 000 žemėlapių turinys, kodai ir sutartiniai ženklai“, patvirtinto Valstybinės geodezijos ir kartografijos tarnybos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės direktoriaus 1999 m. liepos 7 d. įsakymu Nr. 27 „Dėl Techninių reikalavimų topografiniams žemėlapiams M 1:10 000 reglamento patvirtinimo“ (toliau – GKTR 2.02.02:1999), nustatytus reikalavimus.

II SKYRIUS

NEKILNOJAMŲJŲ DAIKTŲ KADASTRO DUOMENIMS NUSTATYTI NAUDOJAMA MEDŽIAGA IR JOS SURINKIMAS

6. Atliekant žemės sklypų kadastrinius matavimus naudojama ši medžiaga:

6.1. Nekilnojamojo turto registro išrašas iš centrinio duomenų banko apie Nekilnojamojo turto registre įregistruotą nekilnojamąjį daiktą ir teises į jį;

6.2. Kadastro žemėlapių fragmentai;

6.3. žemės reformos žemėtvarkos projektų fragmentų kopijos;

6.4. detaliųjų planų kopijos;

6.5. žemės valdos projektų kopijos;

6.6. kitų specialiųjų planų, kuriuose suformuoti žemės sklypai, kopijos;

6.7. žemės sklypų abrisų, planų kopijos;

6.8. Lietuvos Respublikos teritorijos M 1:10 000 arba M 1:5 000 skaitmeniniai rastriniai ortofotografiniai žemėlapiai (toliau – ortofotografiniai žemėlapiai), topografiniai žemėlapiai ir planai, inžinerinių tinklų planai;

6.9. Georeferencinio pagrindo kadastro duomenys ir informacija;

6.10. Valstybinio geodezinio pagrindo duomenų rinkinio duomenys – valstybinio geodezinio pagrindo punktų koordinatės, abrisai;

6.11. gretimų žemės sklypų planų kopijos ir ribų posūkio taškų koordinačių, nustatytų geodeziniais prietaisais, katalogai (išrašai) ar šių žemės sklypų planų kopijos;

6.12. Žemės informacinės sistemos (ŽIS) duomenys.

7. Atliekant statinių kadastrinius matavimus naudojama ši medžiaga:

7.1. statinio projekto kopija;

7.2. statinio statybos teisėtumo patvirtinimo dokumentų kopijos;

7.3. nekilnojamojo daikto kadastro duomenų byla;

7.4. inžinerinių tinklų planai (M 1:500 – 1:5000);

7.5. valstybinės reikšmės kelių informacinės sistemos duomenys;

7.6. apskaitomų objektų šulinių ir vamzdžių aprašymai (vamzdžių medžiaga, skersmuo, pavadinimas, numeracija, eksploatacijos pradžios metai), vandentiekio ar nuotekų šalinimo tinklų erdvinių rinkinių duomenys.

8. Nustatant naftos, dujų, šilumos, elektros ir kitų inžinerinių tinklų bei oro uostų, vandens uostų, kitų transporto statinių, hidrotechninių statinių, sporto inžinerinių statinių ir kitos paskirties inžinerinių statinių kadastro duomenis, naudojama ši kartografinė informacija:

8.1. naujausi ortofotografiniai žemėlapiai;

8.2. topografiniai planai, inžinerinių tinklų planai;

8.3. inžinerinių tinklų šulinių kortelės;

8.4. erdvinių duomenų rinkinių informacija, gaunama per Lietuvos erdvinės informacijos portalą arba tiesiogiai iš erdvinių duomenų rinkinių tvarkytojų;

8.5. Georeferencinio pagrindo kadastro duomenys ir informacija.

9. Nustatant valstybinės reikšmės vandens telkinių kadastro duomenis, naudojami Lietuvos Respublikos upių, ežerų ir tvenkinių valstybės kadastro duomenys ir informacija bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. spalio 14 d. nutarimu Nr. 1268 „Dėl Valstybinės reikšmės paviršinių vandens telkinių sąrašo patvirtinimo“ patvirtinti vandens telkinių duomenys, Lietuvos teritorijos naujausi ortofotografiniai žemėlapiai ir Georeferencinio pagrindo kadastro duomenys ir informacija.

10. Nustatant nekilnojamojo daikto kadastro duomenis taip pat naudojami Nuostatų 139 punkte nurodytų valstybės kadastrų, registrų ir informacinių sistemų duomenys.

11. Matininkas, sudaręs sutartį su užsakovu dėl nekilnojamojo daikto kadastro duomenų nustatymo, pradinis nekilnojamojo daikto kadastro duomenis (toliau – duomenų paketas), kurių reikia darbui atlikti, turi teisę gauti iš:

11.1. Nekilnojamojo turto kadastro (toliau – Kadastras) tvarkytojo, kurio teikiamų duomenų paketą gali sudaryti Nuostatų 28 punkte išvardyti duomenys;

11.2. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Nacionalinė žemės tarnyba) teritorinio skyriaus pagal žemės sklypo buvimo vietą (toliau – teritorinis skyrius), kurio teikiamų duomenų paketą gali sudaryti duomenys apie iki 2010 m. birželio 30 d. apskrities viršininko, o nuo 2010 m. liepos 1 d. Nacionalinės žemės tarnybos vadovo ar jo įgalioto teritorinio skyriaus vadovo patvirtintą teritorijų planavimo dokumentą ar žemės valdos projektą, pagal kurį suformuotas nekilnojamas daiktas, taip pat kita informacija bei dokumentai, saugomi Nacionalinės

žemės tarnybos teritoriniame skyriuje ir reikalingi nekilnojamojo daikto kadastro duomenims nustatyti;

11.3. Savivaldybės administracijos, kurios teikiamų duomenų paketą gali sudaryti duomenys apie savivaldybės tarybos arba savivaldybės administracijos direktoriaus patvirtintą teritorijų planavimo dokumentą ar žemės valdos projektą, pagal kurį suformuotas nekilnojamas daiktas, taip pat kita informacija bei dokumentai, saugomi savivaldybėje ir reikalingi nekilnojamojo daikto kadastro duomenims nustatyti.

III SKYRIUS

ŽEMĖS SKLYPŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR TIKSLINIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS

ŽEMĖS SKLYPO RIBŲ ŽENKLINIMAS VIETOVĖJE

12. Žemės sklypo ribų ženklimas vietovėje atliekamas Nuostatuose nustatyta tvarka, vadovaujantis Nacionalinės žemės tarnybos direktoriaus tvirtinamomis Žemės sklypo ribų ženklavimo taisyklėmis ir Riboženklių standartais bei laikantis šiame skirsnyje nustatytų reikalavimų.

13. Kadastrinių matavimų susiejimą su geodeziniu pagrindu atliekant planimetriniais ėjimais, žemės ūkio ir miškų ūkio paskirties žemės sklypams didžiausias susiejamojo ėjimo ilgis – 5 km. Tikslumo charakteristikos priklauso nuo ėjimo ilgio:

Ėjimo ilgis (km)	$f_{\beta l}$	1/N
Iki 3	$1'\sqrt{n}$	1/3500
3–5	$30''\sqrt{n}$	1/4500

14. Matuojant kitos paskirties žemės sklypus neurbanizuotose ir neurbanizuojamose teritorijose, didžiausias susiejamojo ėjimo ilgis – 1600 m, leidžiamas kampų nesąryšis $f_{\beta l}$ ne didesnis kaip $30''\sqrt{n}$, o ėjimo santykinė paklaida 1/N – ne didesnė kaip 1/4000;

15. Matuojant kitos paskirties žemės sklypus urbanizuotose ir urbanizuojamose teritorijose, didžiausias susiejamojo ėjimo ilgis – 800 m, leidžiamas kampų nesąryšis $f_{\beta l}$ – ne didesnis kaip $30''\sqrt{n}$ o ėjimo santykinė paklaida 1/N – ne didesnė kaip 1/4000 (n – kampų skaičius ėjime);

16. Susiejimas atliekamas ne mažiau kaip nuo dviejų valstybinio arba vietinio pagrindo punktų, o jei naudojamas matavimas be pradinių kryptų (koordinatinis) – ne mažiau kaip nuo trijų. Kabantys ėjimai neleidžiami;

17. Kai su geodeziniu pagrindu susiejamas daugiau nei vienas žemės sklypas, atliekamas bendras matavimo duomenų išlyginimas;

18. Riboženkliais ženklinamos sausuma einančios žemės sklypų ribos. Tarp gretimų riboženklių turi būti matomumas. Riboženkliais neženklinama, kai žemės sklypo riba sutampa su natūraliais arba dirbtiniais žemės paviršiaus objektais (upė, upelis, ežeras, medžių eilė, tvora, pastato siena, melioracijos griovys ir t. t.).

19. Kvietimo į žemės sklypo ribų ženklinimą forma pateikiama Taisyklių 1 priede. Paženklinus žemės sklypo ribas, surašomas Taisyklių 2 priede nustatytos formos žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo aktas, kurį pasirašo dalyvavusieji ženklinant žemės sklypo ribas: žemės sklypo savininkas (esamas arba būsimas) ar naudotojas arba įgaliotas asmuo ir suinteresuotieji asmenys – gretimų sklypų savininkai arba jų įgalioti asmenys, gretimos valstybinės ar savivaldybės žemės, pagal teritorijų planavimo dokumentą ar žemės valdos projektą nesuformuotos atskiru žemės sklypu, patikėtinis (-iai), taip pat sodininkų bendrijos pirmininkas, jeigu matuojamas žemės sklypas ribojasi su sodininkų bendrijai skirtoje mėgėjų sodo teritorija arba jeigu matuojamas žemės sklypas yra joje (toliau – kviestiniai asmenys), matininkas ir užsakovas arba jo įgaliotas asmuo.

20. Ženklinant žemės sklypo, besiribojančio su valstybinės reikšmės keliu, kuris nėra suformuotas kaip atskiras žemės sklypas, ribas, į ribų paženklinimą kviečiamas ir žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akte pasirašo valstybinės reikšmės kelio patikėtinis, t. y. Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos įsteigtos valstybės įmonės ar jos įgaliotas Lietuvos automobilių kelių direkcijos prie Susisiekimo ministerijos atstovas. Jeigu ženklinamas žemės sklypas ribojasi su vietinės reikšmės viešuoju keliu arba gatve, kurie nėra suformuoti kaip atskiri žemės sklypai – į ženklinimą kviečiamas ir žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akte pasirašo Nacionalinės žemės tarnybos atstovas, o jeigu besiribojantis vietinės reikšmės viešasis kelias arba gatvė yra suformuoti kaip atskiri žemės sklypai pagal parengtą ir patvirtintą detalųjį planą arba žemės valdos projektą ir teisės aktų nustatyta tvarka yra perduoti valdyti, naudotis ir disponuoti jais patikėjimo teise savivaldybei – savivaldybės atstovas.

21. Paženklinimo-parodymo aktas užpildomas taip:

21.1. po žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akto pavadinimu įrašoma žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akto surašymo data, numeris ir sudarymo vieta. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, kur YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena. Tais atvejais, kai žemės sklypo ribų ženklinimas ir parodymas užtrunka ilgiau nei vieną dieną, surašoma tiek žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo aktų, kiek dienų tęsiasi žemės sklypo ženklinimo procedūra. Paženklinimo-parodymo akto antro lapo viršuje dešinėje pusėje įrašomi žodžiai „Tęsinys“. Žemės sklypo ribų paženklinimo data laikoma paskutinio paženklinimo-parodymo akto surašymo diena;

21.2. pirmame punkte nurodoma kadastrinių matavimų užsakovo vardas, pavardė, gimimo data (juridinis asmuo ir įmonės kodas);

21.3. antrame punkte nurodoma, kad žemės sklypo ribas paženklino fizinis asmuo (įrašant kvalifikacijos pažymėjimo numerį, matininko vardą, pavardę), vadovaudamasis teritorijų planavimo ar žemės valdos projektu (jį įvardijant) ar anksčiau parengtu žemės sklypo planu;

21.4. trečiame punkte nurodomas žemės sklypo (nekilnojamojo daikto) adresas ir plotas, įregistruotas Nekilnojamojo turto registre. Adresas nurodomas vadovaujantis Nuostatų 26.1 papunkčiu;

21.5. ketvirtame punkte įrašomi kviestiniai asmenys. Jeigu jie sutinka su žemės sklypo ribomis, sutikimą patvirtina parašu, nurodydami datą. Tais atvejais, kai žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo aktą pasirašo žemės sklypo savininko (esamojo arba būsimojų) ar kviestino asmens įgaliotas asmuo, žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akto ketvirtame punkte įrašomi įgalioto asmens vardas, pavardė, įgaliojimo registravimo data ir numeris. Jeigu ženklinamas žemės sklypas ribojasi su valstybinės žemės sklypu ar valstybine žeme, žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo akto ketvirtame punkte pasirašo valstybinės žemės sklypo ar valstybinės žemės patikėtinis, nurodydamas vardą ir pavardę, parašą, datą;

21.6. jeigu kviestiniai asmenys atsisako pasirašyti, penktame punkte nurodo atsisakymo priežastis. Jeigu kviestiniai asmenys atsisako pasirašyti ir atsisako įrašyti priežastis, jas penktame punkte įrašo matininkas ir pasirašo. Kviestiniams asmenims pateikus pastabas akte arba atskiru raštu, matininkas Nuostatuose nustatyta tvarka išnagrinėja pastabas ir priima sprendimą dėl būtinumo patikslinti žemės sklypų ribas vietovėje, kuris įforminamas užpildant Taisyklių 3 priede nustatytos formos matininko sprendimą;

21.7. šeštame punkte nurodomas naujai įtvirtintų riboženklių skaičius ir konkretūs žemės paviršiaus objektai, prie kurių riboženkliai nebuvo įtvirtinti (upė, ežeras, medžių eilė, tvora, pastato siena ir kt.);

21.8. septintame punkte nurodomi žemės sklype esantys valstybinio ir vietinio geodezinio pagrindo punktai, aprašomos jų charakteristikos;

21.9. aštuntame punkte nurodomi žemės savininkui (naudotojui) priklausantys pastatai, esantys žemės sklype, įrašant jų pavadinimą;

21.10. devintame punkte nurodomi kitiems asmenims priklausantys pastatai ir jų priklausomybė savininkams (asmenų vardai ir pavardės, įmonių pavadinimai ir kt.);

21.11. dešimtame punkte įrašomos žemės sklypui ar jo daliai taikomos, taip pat patvirtintame teritorijų planavimo dokumente ar žemės valdos projekte nustatytos specialiosios žemės naudojimo sąlygos;

21.12. vienuoliktame punkte įrašomi šiam žemės sklypui ar jo daliai nustatyti žemės servitutai;

21.13. kai žemės savininkas yra sudaręs kitokius susitarimus, apie tai įrašoma 12 punkte, nurodant to pagrindimo dokumentus (jų kopijos pridedamos prie akto);

21.14. tryliktame punkte užsakovas (žemės savininkas (naudotojas)) nurodo savo vardą ir pavardę bei pasirašo. Kai vietoj užsakovo žemės sklypo ribų paženklavimo-parodymo aktą pasirašo jo įgaliotas asmuo, 13 punkte reikia įrašyti jo vardą ir pavardę, nurodyti įgaliojimą patvirtinusio notaro biuro pavadinimą ir įgaliojimo registravimo datą bei numerį;

21.15. žemės sklypo paženklavimo-parodymo aktą suderina Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus vedėjas, nurodydamas, kad žemės sklypo ribos paženklintos pagal teisės aktų reikalavimus (išskyrus atvejus, nurodytus Nuostatų 65¹ punkte);

22. Jei žemės sklypas priklauso ar priklausys keliems savininkams (bendraturčiams), žemės sklypo ribų paženklavimo-parodymo aktą pasirašo visi žemės sklypo (esamieji arba būsimieji) savininkai (bendraturčiai).

ANTRASIS SKIRSNIS

TIKSLUMO REIKALAVIMAI MATUOJANT ŽEMĖS SKLYPŲ RIBAS

23. Atliekant žemės sklypų kadastrinius matavimus uždaru poligonu, atitinkančiu žemės sklypo perimetrą, leistinas kampų nesąryšis $1'\sqrt{n}$, poligono santykinė paklaida ne didesnė kaip $1/N \leq 1/3500$. Matavimo tikslumas turi užtikrinti ploto nustatymo tikslumą $m_p/P=1/1000$.

24. Žemės sklypams, kurių plotas yra 0,2 ha arba mažesnis, leidžiama ploto vidutinė kvadratinė paklaida iki 2 m². Jei šie žemės sklypai matuojami uždaru poligonu, atitinkančiu žemės sklypo perimetrą, leistinas kampų nesąryšis $1'\sqrt{n}$, o santykinė poligono paklaida ne didesnė kaip $1/N \leq 1/2500$. Jei sklypai matuojami poliniu būdu, su kontroliniais matavimais, turi būti laikomasi Taisyklių 35 punkte nurodytų reikalavimų.

25. Urbanizuotose ir urbanizuojamose teritorijose, kur ribų posūkio taškų negalima išmatuoti tiesioginiais matavimais, juos galima matuoti poliniu būdu, kartu atliekant ir kontrolinius linijų matavimus tarp gretimų riboženklių. Skirtumas tarp išmatuoto linijos ilgio ir apskaičiuoto iš poliniu būdu nustatytų koordinatinių linijos ilgio neturi būti didesnis kaip 5 cm.

26. Atliekant kadastrinius matavimus poliniu būdu kartu su kontroliniais matavimais, būtina išlyginti ir įvertinti kiekvieno ribos posūkio taško vidutinę kvadratinę paklaidą. Šios paklaidos

neturi viršyti 4 cm. Įvykdžius šias sąlygas, užtikrinamas ploto nustatymo santykinis tikslumas

$$\frac{m_p}{P} = \frac{1}{1000}.$$

27. Žemės sklypo ribų kadastriniai matavimai apdorojami atskirai nuo susiejamųjų matavimų, pradiniais taškais laikant riboženklus, koordinuotus susiejimo metu, tuo atveju, kai matavimai atlikti nevienodu tikslumu.

28. Užsakovui pageidaujant įvertinama ploto nustatymo vidutinė kvadratinė paklaida. Ji apskaičiuojama pagal formulę:

$$m_p^2 = \frac{1}{8} \sum_{i=1}^n \left\{ (x_{i-1} - x_{i+1})^2 + (y_{i+1} - y_{i-1})^2 \right\} m_i^2,$$

čia:

m_p^2 – ploto nustatymo vidutinė kvadratinė paklaida;

n – ribos posūkio taškų skaičius sklype;

m_i – taško padėties vidutinė kvadratinė paklaida;

x_i, y_i – ribos posūkio taško koordinatės.

29. Atlikus žemės sklypo ribų kadastrinius matavimus ir parengus duomenis, apskaičiuojamas žemės sklypo plotas. Žemės sklypo plotas apskaičiuojamas analitiškai pagal valstybinės koordinačių sistemos koordinates pagal formulę:

$$P = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (x_{i-1} - x_{i+1}) \times y_i = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (y_{i+1} - y_{i-1}) \times x_i,$$

čia:

P – plotas, gautas iš koordinačių valstybinėje koordinačių sistemoje;

n – sklypo ribos taškų skaičius;

x_i, y_i – ribos posūkio taško koordinatės.

30. Atstatant sunaikintus anksčiau geodeziniais prietaisais išmatuotų žemės sklypų riboženklus, pradiniais punktais turi būti naudojami tos pačios koordinačių sistemos pagrindo punktai, kaip ir atliekant ankstesnius kadastrinius matavimus. Taip atstačius žemės sklypo riboženklus, valstybinėje koordinačių sistemoje turi būti atlikti kontroliniai kadastriniai matavimai nuo valstybinio geodezinio pagrindo globalinės padėties nustatymo sistemos (toliau – GPS) 1, 2 ir 3 klasių tinklų punktų ar nuo Lietuvos Respublikos globalinės padėties nustatymo sistemos nuolatinių stočių tinklo (toliau – LitPOS).

TREČIASIS SKIRSNIS

ŽEMĖS NAUDMENŲ IR ŽEMĖS PAVIRŠIAUS OBJEKTŲ KARTOGRAFAVIMAS

31. Atliekant žemės ūkio naudmenų, apaugusių mišku, kartografavimą turi būti naudojami Lietuvos Respublikos miškų valstybės kadastro duomenys ir informacija.

32. Naujų žemės sklypų, suformuotų pagal patvirtintus teritorijų planavimo dokumentus ir skirtų gyvenamosios, pagalbinių ūkio, kultūros, poilsio, sporto bei kitų paskirčių pastatų statybai, plotai iki statybą leidžiančio dokumento išdavimo kartografuojami pagal faktiškai esamas žemės naudmenas. Šių žemės sklypų kadastro duomenys turi būti tikslinami Taisyklių 46.1 papunktyje nustatyta tvarka.

33. Kartografuotų žemės naudmenų plotai apskaičiuojami 1 kvadratinio metro tikslumu.

34. Žemės naudmenų rūšys ir požymiai nurodyti Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2002 m. rugpjūčio 7 d. įsakymu Nr. 302 „Dėl Žemės fondo apskaitos taisyklių patvirtinimo“ patvirtintose Žemės fondo apskaitos taisyklėse.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

ŽEMĖS SKLYPO PLANO PARENGIMAS

35. Iš kadastrinių matavimų metu sukaupytų ir iš turimos kartografinės medžiagos duomenų atskirame lape parengiamas Taisyklių 5 priede nustatytos formos žemės sklypo planas.

36. Žemės sklypo plane gali būti pažymėti teritorijų planavimo dokumente suprojektuoti (administraciniu aktu, sandoriu ar teismo sprendimu žemės sklypui nenustatyti) žemės servitutai, nurodant, kad tai yra siūlomi nustatyti servitutai.

37. Atlikus kadastrinius matavimus žemės sklypų planai sudaromi laikantis šių reikalavimų:

38. žemės sklypo planas rengiamas paliekant tokio pločio paraštes: kairioji – 30 mm, dešinioji – 10 mm, viršutinė – 20 mm, apatinė – 20 mm;

38.1. planas pateikiamas abiejose lapo pusėse: pirmoje pusėje braižomas planas, antroje pildomas koordinačių žiniaraštis. Tais atvejais, kai informacijos apie žemės sklypui taikomų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų ir (ar) servitutų neįmanoma sutalpinti viename žemės sklypo plano pasirinkto formato (pvz., A3) lapo antroje pusėje (11 ir 12 lentelėse), prie žemės sklypo plano galima pridėti antrą (prireikus ir daugiau) to paties formato lapą (juos tarpusavyje susiejant);

38.2. kairiajame braižomo plano viršutiniame lapo kampe parodoma žemės sklypo išsidėstymo schema – Taisyklių 5 priedo 8 lentelė, kurios aukštis kartu su užrašu turi būti 55 mm, plotis – 50 mm. 8 lentelės viršutinėje dalyje privalomas užrašas „Žemės sklypo išdėstymo schema“, apatinėje dalyje braižoma žemės sklypo išdėstymo schema (smulkaus mastelio, parodant žemės sklypo vietą kelių, gatvių, hidrografijos elementų ar kitų objektų atžvilgiu);

38.3. braižomo plano pavadinimas išdėstomas plano viršutinėje dalyje tarp sklypo išdėstymo schemos ir plano dešinėje dalyje esančių lentelių. Žemės sklypo pavadinimo paskutinės eilutės apačia turi būti ne žemiau kaip žemės sklypo išdėstymo schemos apatinis rėmelis. Pavadinime didžiosiomis raidėmis rašoma: „ŽEMĖS SKLYPO PLANAS M 1:“. Įrašomas plano sudarymo mastelio vardiklis. Po šiuo užrašu privalomas toks įrašas „Sklypo plotas m²“. Čia įrašomas žemės sklypo plotas kv. m (kvadratinio metro tikslumu);

38.4. braižomo plano dešinėje dalyje esančiose lentelėse įrašomi šie duomenys:

38.4.1. Taisyklių 5 priedo 1 lentelės pirmoje eilutėje žodžiu įrašoma kadastro vietovė, kurioje yra žemės sklypas. 1 lentelės antroje eilutėje įrašomas žemės sklypo kadastro numeris (pirmi keturi skaičiai – kadastro vietovės kodas, kiti keturi skaičiai – kadastro bloko kodas, paskutiniai keturi skaičiai – žemės sklypo numeris bloke). Tuo atveju, jei žemės sklypui kadastro numeris nesuteiktas, nurodomas tik kadastro vietovės kodas ir kadastro bloko kodas;

38.4.2. Taisyklių 5 priedo 2 lentelėje įrašomas žemės sklypo adresas. Jei žemės sklypas nėra adreso objektas, nurodoma informacija apie žemės sklypo buvimo vietą Nuostatų 26.1 papunktyje nustatyta tvarka;

38.4.3. Taisyklių 5 priedo 3 lentelės pirmoje skiltyje „Gretimybė“ nurodomi ribų posūkio taškų numeriai, žymintys konkrečią gretimybę (nuo kurio iki kurio ribų posūkio taško ar riboženklio yra konkreti gretimybė). Ribą žymintys ribos posūkio taškų numeriai nurodomi laikrodžio rodyklės kryptimi ir atskiriami ženklu „-“. 3 lentelės antroje skiltyje „Gretimio žemės sklypo kadastro Nr.“ nurodomi gretimų žemės sklypų kadastro numeriai; jei žemės sklypui kadastro numeris nesuteiktas, nurodomas žemės sklypo numeris iš teritorijų planavimo dokumento, kuris įrašomas 3 lentelės trečioje skiltyje „Pastabos“. 3 lentelės trečioje skiltyje „Pastabos“ taip pat nurodomos gretimybės: kelias, upė, ežeras ar kt. Jeigu gretimybėje yra valstybinis vandens telkinys, rašomas vandens telkinio pavadinimas ir rūšis (ežeras, upė ar kt.). Jeigu gretimybėje yra valstybinis miškas, rašomas jo pavadinimas, jeigu laisva valstybinė žemė – rašoma laisva valstybinė žemė, o jeigu kelias – rašomas jo pavadinimas ir numeris. Šioje lentelėje eilučių skaičius priklauso nuo gretimybių skaičiaus;

38.4.4. tuo atveju, kai nustatomas naudojimasis žemės sklypu ir žemės sklypo bendraturčiai pageidauja, pildoma Taisyklių 5 priedo 4 lentelė – žinios apie bendrą žemės sklypo naudojimą. Priklausomai nuo to, ar žemės sklypas privatus (priklauso žemės sklypo savininkui (esamajam arba būsimajam)), ar valstybinė (nuomojama (numatoma nuomoti) ar kitais teisiniais pagrindais naudojama) žemė, pildomos skiltys „privati“ arba „valstybinė“. 4 lentelės skiltyje „ind.“ nurodomi žemės sklypo dalių indeksai – raidės arba skaičiai, kuriais pažymėtos žemės sklypo dalys plano brėžinyje. Toje pačioje eilutėje įrašomas žemės sklypo dalies plotas kvadratiniais metrais

(kvadratinio metro tikslumu). Eilučių skaičius lentelėje priklauso nuo bendraturčių skaičiaus ir nuo žemės sklypo dalių skaičiaus. Jeigu lentelė nepildoma, ji žemės sklypo plane nebraižoma;

38.4.5. Taisyklių 5 priedo 5 lentelės pirmoje eilutėje nurodoma žemės sklypo ribų paženklinimo-parodymo data. Ketvirtoje eilutėje nurodomas žemės sklypo savininko (esamojo arba busimojo) vardas ir pavardė arba jo įgalioto asmens vardas ir pavardė, arba juridinio asmens ar kitos užsienio organizacijos pavadinimas. Žemės sklypo savininkas (esamasis arba būsimasis) arba jo įgaliotas asmuo, arba juridinis asmuo ar kitos užsienio organizacijos atstovas pasirašo, nurodydamas pasirašymo datą. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, čia YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena. Ketvirtoje eilutėje pasirašydamas žemės sklypo savininkas (esamasis arba būsimasis) arba jo įgaliotas asmuo, arba juridinis asmuo ar kitos užsienio organizacijos atstovas patvirtina, kad sutinka su pagal žemės sklypo ribų paženklinimą–parodymą parengtame žemės sklypo plane išbraižytais žemės sklypo ribomis ir apskaičiuotu žemės sklypo plotu;

38.4.6. Taisyklių 5 priedo 6 lentelės pirmoje eilutėje įrašomas Nacionalinės žemės tarnybos teritorinio skyriaus pavadinimas. Antroje eilutėje po žodžio „Patikrino“ įrašomos žemės sklypo planą patikrinusio teritorinio skyriaus darbuotojo pareigos, vardas, pavardė, parašas, pasirašymo data. Trečioje eilutėje po žodžio „Suderino“ įrašoma žemės sklypo planą suderinusio teritorinio skyriaus darbuotojo vardas, pavardė, parašas, pasirašymo data. Antspaudas dedamas taip, kad liestų žemės sklypo planą suderinusio (pasirašiusio) teritorinio skyriaus darbuotojo pareigų pavadinimą. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, čia YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena;

38.4.7. Taisyklių 5 priedo 7 lentelėje nurodomi matininko rekvizitai:

38.4.7.1. pirmoje 7 lentelės eilutėje nurodoma juridinio asmens ar kitos užsienio organizacijos, atlikusios žemės sklypo kadastrinius matavimus, herbas arba prekių ženklas, pavadinimas, kodas, buveinės adresas, el. paštas, telefono numeris arba matininko, atlikusio žemės sklypo kadastrinius matavimus, vardas ir pavardė, kvalifikacijos pažymėjimo numeris, individualios veiklos pažymos ar verslo liudijimo numeris, adresas, el. paštas, telefono numeris;

38.4.7.2. trečioje 7 lentelės eilutėje nurodomos juridinio asmens ar kitos užsienio organizacijos vadovo pareigos, dedamas juridinio asmens antspaudas, jei reikalavimas turėti antspaudą nustatytas įstatymuose, nurodomas parašas, vardas, pavardė, pasirašymo data;

38.4.7.3. ketvirtoje 7 lentelės eilutėje nurodomos žemės sklypo kadastrinius matavimus atlikusio juridinio asmens ar kitos užsienio organizacijos darbuotojo arba matininko, vykdančio individualią veiklą, pareigos (matininkas), parašas, vardas, pavardė, pasirašymo data. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, čia YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena;

38.4.7.4. penktoje 7 lentelės eilutėje nurodomas žemės sklypo kadastrinius matavimus atlikusio matininko kvalifikacijos pažymėjimo numeris;

38.5. braižomo plano antroje pusėje išdėstomi šie duomenys:

38.5.1. viršutinėje kairėje lapo dalyje virš Taisyklių 5 priedo 9 lentelės išdėstomas plano pavadinimas. Pavadinime didžiosiomis raidėmis rašoma: „ŽEMĖS SKLYPO PLANAS M 1:“. Įrašomas plano sudarymo mastelio vardiklis. Po šiuo užrašu privalomas toks įrašas „Sklypo plotas m²“. Čia įrašomas žemės sklypo plotas kvadratiniais metrais (kvadratinio metro tikslumu). Plano pavadinimo įrašai braižomo plano antroje pusėje turi sutapti su plano pavadinimo įrašais pirmoje braižomo plano pusėje;

38.5.2. po žemės sklypo plano pavadinimu užpildoma Taisyklių 5 priedo 9 lentelė: įrašomas žemės sklypo kadastro numeris (pirmi keturi skaičiai – kadastro vietovės kodas, kiti keturi skaičiai – kadastro bloko kodas, paskutiniai keturi skaičiai – žemės sklypo bloke numeris). Tuo atveju, jei žemės sklypui kadastro numeris nesuteiktas, nurodomas tik kadastro vietovės kodas ir kadastro bloko kodas;

38.5.3. po 9 lentelę rašomas pavadinimas „KOORDINAČIŲ ŽINIARAŠTIS“, po kuriuo braižoma Taisyklių 5 priedo 10 lentelė:

38.5.3.1. 10 lentelės pirmoje eilutėje įrašomas koordinačių sistemos pavadinimas;

38.5.3.2. pirmoje 10 lentelės skiltyje rašomi žemės sklypo ribos posūkio taškų numeriai iš eilės. Šiems taškams antroje skiltyje suteikiamas kodas „R“. Trečioje ir ketvirtoje 10 lentelės skiltyse surašomos X ir Y koordinačių reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m. Baigus rašyti ribų posūkių taškus, surašomos koordinuotų pastatų (išskyrus laikinus statinius) kerčių koordinačių reikšmės, pirmoje skiltyje įrašant numerius, o antroje kodą „NK“. Jeigu pastato kertė sutampa su ribos posūkio tašku, tokiam taškui suteikiamas kodas „R“ ir jis rašomas su kitais žemės sklypo ribos posūkių taškais. Baigus rašyti koordinuotų pastatų kerčių koordinačių reikšmes, surašomos žemės sklypui nustatytų servitutų, išskyrus tuos servitutus, kuriuos nustato įstatymai, koordinačių reikšmės, pirmoje skiltyje įrašant servituto ribų posūkio taškų numerius, o antroje kodą „S“. Tuo atveju, kai servituto ribos posūkio taškas sutampa su žemės sklypo ribos posūkio tašku, tokiam taškui turi būti suteikiamas kodas „R“;

38.5.3.3. apatinėje 10 lentelės dalyje po užrašu „Žemės sklypo centro koordinatės“ pirmoje skiltyje nurodoma koordinačių sistema, kurioje atlikti žemės sklypo kadastriniai matavimai, antroje skiltyje – žemės sklypo centro koordinatės. Paskutinėje 10 lentelės nurodomas matininko, sudariusio koordinačių žiniaraštį, parašas, vardas, pavardė, kvalifikacijos pažymėjimo numeris, pasirašymo data. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, kur YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena;

38.5.4. viršutinėje dešinėje lapo dalyje pildoma Taisyklių 5 priedo 11 lentelė „Duomenys apie žemės sklypui nustatytas specialiąsias žemės naudojimo sąlygas“:

38.5.4.1. pirmoje 11 lentelės skiltyje nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos eilės numeris;

38.5.4.2. antroje 11 lentelės skiltyje nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos kodas iš Kadastro tvarkytojo patvirtinto Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų klasifikatoriaus;

38.5.4.3. trečioje 11 lentelės skiltyje nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos pavadinimas iš Kadastro tvarkytojo patvirtinto Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų klasifikatoriaus;

38.5.4.4. ketvirtoje 11 lentelės skiltyje nurodomas teritorijos, kurioje turi būti taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas kvadratiniais metrais (kvadratinio metro tikslumu). Tuo atveju, kai žemės sklype nėra objekto, dėl kurio pagal teritorijų planavimo dokumentą ar žemės valdos projektą žemės sklypui turi būti taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos, teritorijos, kurioje turi būti taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas apskaičiuojamas pagal teritorijų planavimo dokumente ar žemės valdos projekte nurodytus sprendinius;

38.5.5. dešinėje lapo dalyje po 11 lentele pildoma Taisyklių 5 priedo 12 lentelė „Duomenys apie žemės sklypo servitutus“:

38.5.5.1. pirmoje 12 lentelės skiltyje nurodomas servituto eilės numeris;

38.5.5.2. antroje 12 lentelės skiltyje nurodomas Nekilnojamojo turto registre ar teritorijų planavimo dokumente nustatyto servituto kodas iš Kadastro tvarkytojo patvirtinto Kitų daiktinių teisių klasifikatoriaus;

38.5.5.3. trečioje 12 lentelės skiltyje nurodomas Nekilnojamojo turto registre ar teritorijų planavimo dokumente nustatyto servituto pavadinimas ir rūšis;

38.5.5.4. ketvirtoje 12 lentelės skiltyje nurodomas Nekilnojamojo turto registre ar teritorijų planavimo dokumente nustatyto servituto plotas kvadratiniais metrais (kvadratinio metro tikslumu);

38.5.5.5. 12 lentelėje, žemės sklypo savininkui pageidaujant, gali būti nurodomi teritorijų planavimo dokumente suprojektuoti (administraciniu aktu, sandoriu ar teismo sprendimu žemės sklypui nenustatyti) žemės servitutai, nurodant, kad tai yra siūlomi nustatyti servitutai;

38.5.6. lapo apačioje pateikiama nuoroda į Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 112 straipsnį.

39. Taisyklių 5 priedo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 11 ir 12 lentelių plotis yra 12 cm.

40. Žemės sklypo planas turi būti suderintas su:

40.1. užsakovu;

40.2. Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, jei žemės sklypas yra pasienio zonoje;

40.3. institucija, atsakinga už saugomas teritorijas, jei žemės sklypas ar jo dalis patenka į saugomas teritorijas;

40.4. Nacionalinės žemės tarnybos teritoriniu skyriumi, išskyrus Nuostatų 65¹ punkte nurodytą atvejį;

40.5. Kadastro tvarkytoju – Nuostatų 65¹ punkte nurodytu atveju.

PENKTASIS SKIRSNIS

ŽEMĖS SKLYPO KADASTRO DUOMENŲ FORMOS PILDYMAS

41. Nustačius žemės sklypo kadastro duomenis, užpildoma Taisyklių 6 priede nustatyta kadastro duomenų forma.

42. Kadastro duomenų formoje nurodoma ši informacija:

42.1. Taisyklių 6 priedo 1 lentelės pirmoje eilutėje žodžiu įrašoma kadastro vietovė, kurioje yra žemės sklypas. 1 lentelės antroje eilutėje įrašomas žemės sklypo kadastro numeris. Tuo atveju, jei žemės sklypui kadastro numeris nesuteiktas, nurodomas tik kadastro vietovės kodas ir kadastro bloko kodas;

42.2. Taisyklių 6 priedo 2 lentelėje įrašomas žemės sklypo adresas. Adresas įrašomas vadovaujantis Nuostatų 26.1 papunkčiu;

42.3. Taisyklių 6 priedo 3 lentelės pirmoje eilutėje įrašoma pagrindinė žemės naudojimo paskirtis, antroje – žemės naudojimo būdas (būdai), trečioje – žemės sklypo formavimo juridinio dokumento data, ketvirtoje – žemės sklypo formavimo juridinio dokumento tipas, penktoje – žemės sklypo formavimo juridinio dokumento numeris;

42.4. Taisyklių 6 priedo 4 lentelėje pateikiami duomenys apie žemės naudmenų kiekį. Pirmoje 4 lentelės eilutėje nurodomas žemės sklypo plotas (ha), apskaičiuotas atlikus kadastrinius matavimus. Ketvirtoje 4 lentelės eilutėje įrašomi žemės sklypo naudmenų plotai pagal lentelės antroje ir trečioje eilutėse nurodytą žemės naudmenų suskirstymą:

42.4.1. 4 lentelės ketvirtos eilutės 1–4 skiltyse nurodomi žemės ūkio naudmenas sudarančių naudmenų plotai, ha;

42.4.2. 4 lentelės ketvirtos eilutės 5 skiltyje nurodomas miško žemės plotas, ha;

42.4.3. 4 lentelės ketvirtos eilutės 6 skiltyje nurodomas keliais užimtas plotas, ha;

42.4.4. 4 lentelės ketvirtos eilutės 7 skiltyje nurodomas užstatytos teritorijos plotas, ha;

42.4.5. 4 lentelės ketvirtos eilutės 8 skiltyje nurodomas vandenių plotas, ha;

42.4.6. 4 lentelės ketvirtos eilutės 9–12 skiltyse nurodomi kitą žemę sudarančių naudmenų plotai, ha;

42.4.7. 4 lentelės ketvirtos eilutės 13 skiltyje nurodomas nusaustintos žemės plotas, ha;

42.5. Taisyklių 6 priedo 5 lentelėje nurodoma žemės sklypo vertė, apskaičiuota Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. vasario 24 d. nutarimo Nr. 205 „Dėl žemės įvertinimo tvarkos“ nustatyta tvarka:

42.5.1. 5 lentelės pirmoje skiltyje įrašoma vertės nustatymo data. Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, čia YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena;

42.5.2. 5 lentelės antroje skiltyje įrašoma nustatyta žemės sklypo vertė, Eur;

42.5.3. 5 lentelės trečioje skiltyje įrašoma nustatyta žemės sklypo vertė be miško žemės ir medynų, Eur. Ši, kaip ir 4–5 skiltys, pildomos tuomet, kai žemės sklype yra miško naudmenų;

42.5.4. 5 lentelės ketvirtoje skiltyje įrašoma nustatyta miško žemės ir medynų vertė, Eur;

42.5.5. 5 lentelės penktoje skiltyje įrašoma nustatyta medynų vertė, Eur;

42.6. Taisyklių 6 priedo 6 lentelėje pateikiami duomenys apie žemės sklypui nustatytas specialiąsias žemės naudojimo sąlygas:

42.6.1. pirmoje 5 lentelės skiltyje „Eil. Nr.“ nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos eilės numeris;

42.6.2. antroje 5 lentelės skiltyje „Specialiosios žemės naudojimo sąlygos kodas“ nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos kodas iš Kadastro tvarkytojo patvirtinto Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų klasifikatoriaus;

42.6.3. trečioje 5 lentelės skiltyje „Specialiosios žemės naudojimo sąlygos pavadinimas“ nurodomas specialiosios žemės naudojimo sąlygos pavadinimas iš Kadastro tvarkytojo patvirtinto Specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų klasifikatoriaus;

42.6.4. ketvirtoje 5 lentelės skiltyje „Teritorijos, kurioje turi būti taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas, m²“ nurodomas teritorijos, kurioje turi būti taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas kvadratiniais metrais (kvadratinio metro tikslumu);

42.7. Taisyklių 6 priedo 7 lentelėje nurodomi duomenys apie Nekilnojamojo turto registre įregistruotus žemės sklypo savininkui priklausančius statinius:

42.7.1. pirmoje 7 lentelės skiltyje „Eil. Nr.“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto žemės sklypo savininkui priklausančio statinio eilės numeris;

42.7.2. antroje 7 lentelės skiltyje „Statinio pavadinimas“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto žemės sklypo savininkui priklausančio statinio pavadinimas;

42.7.3. trečioje 7 lentelės skiltyje „Statinio unikalus Nr.“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto žemės sklypo savininkui priklausančio statinio unikalus numeris;

42.7.4. ketvirtoje 7 lentelės skiltyje „Statinio pažymėjimas plane“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto žemės sklypo savininkui priklausančio statinio pažymėjimas žemės sklypo plane sutartiniais simboliais, nurodant pastato paskirtį;

42.8. Taisyklių 6 priedo 8 lentelėje pateikiami duomenys apie Nekilnojamojo turto registre įregistruotų statinių savininkus, jei jie nesutampa su žemės sklypo savininku:

42.8.1.pirmoje 8 lentelės skiltyje „Eil. Nr.“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto statinio, priklausančio ne žemės sklypo savininkui, eilės numeris;

42.8.2. antroje 8 lentelės skiltyje „Statinio pavadinimas, statinio savininko vardas ir pavardė“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto statinio, priklausančio ne žemės sklypo savininkui, pavadinimas, statinio savininko vardas ir pavardė;

42.8.3. trečioje 8 lentelės skiltyje „Statinio unikalus Nr.“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto statinio, priklausančio ne žemės sklypo savininkui, unikalus numeris;

42.8.4. ketvirtoje 8 lentelės skiltyje „Statinio pažymėjimas plane“ nurodomas Nekilnojamojo turto registre įregistruoto statinio, priklausančio ne žemės sklypo savininkui, pažymėjimas plane sutartiniais simboliais, nurodant pastato paskirtį;

42.8.5. tuo atveju, jei statiniai Nekilnojamojo turto registre neįregistruoti, pildant Taisyklių 6 priedo 7 ir 8 lentelių antras skiltis, skliaustuose nurodoma, kad statinys neregistruotas.

43. Užpildytą žemės sklypo kadastro duomenų formą pasirašo matininkas, nurodydamas vardą ir pavardę.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

ŽEMĖS SKLYPŲ KADASTRO DUOMENŲ TIKSLINIMAS

44. Žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami:

44.1. jeigu žemės sklype buvo pastatyti, rekonstruoti, kapitališkai suremontuoti ar nugriauti statiniai, atlikti nekilnojamosios kultūros paveldo vertybės tvarkymo darbai (išskyrus tuos atvejus, kai dėl rekonstruotų ar kapitališkai suremontuotų statinių ar kilnojamosios kultūros paveldo vertybės tvarkymo statybos darbų žemės sklypo užstatytas plotas ir statinių forma (konfigūracija) nepasikeičia), iškasti tvenkiniai, įrengti valymo ar melioracijos ir kiti žemės sklypo įrenginiai. Žemės sklypo kadastro duomenys privalo būti pakeičiami ne vėliau kaip iki statinio, kurio statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, griovimo) darbai užbaigti, įregistravimo (išregistravimo) arba statinio kadastro duomenų pakeitimo Nekilnojamojo turto registre, išskyrus tuos atvejus, kai statinio statytojui nuosavybės teise nepriklausančiuose žemės sklypuose esantys statiniai naujai pastatyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti ar nugriauti tenkinant viešąjį interesą

– Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 45 straipsnio 1 dalyje nurodytoms reikmėms. Tokiu atveju atnaujinti žemės sklypo kadastro duomenys Kadastro tvarkytojui gali būti pateikiami po statinio kadastro duomenų įregistravimo (išregistravimo) ar pakeitimo Nekilnojamojo turto registre;

44.2. jeigu žemės sklypui nustatoma jo suformavimo metu žemės sklypo kadastro duomenų byloje nenurodyta ir (ar) neįrašyta į Nekilnojamojo turto registrą taikytina specialioji žemės naudojimo sąlyga;

44.3. kai įstatymų ir Pagrindinės žemės naudojimo paskirties ir būdo nustatymo ir keitimo tvarkos bei sąlygų aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. rugsėjo 29 d. nutarimu Nr. 1073 „Dėl Pagrindinės žemės naudojimo paskirties ir būdo nustatymo ir keitimo tvarkos bei sąlygų aprašo patvirtinimo“, nustatytais atvejais žemės savininkų, valstybinės žemės patikėtinių ar įstatymų nustatytais atvejais – kitų subjektų prašymu pakeičiama žemės sklypo pagrindinė žemės naudojimo paskirtis ir (ar) būdas (-ai), nekeičiant kitų žemės sklypo kadastro duomenų, išskyrus Nuostatų 32.1.6 papunktyje nurodytą žemės sklypo vertę;

44.4. žemės sklypo savininkui pageidaujant (jeigu pasikeitė žemės sklypo ploto sudėtis pagal žemės naudmenų rūšis, žemės sklypo kadastriniai matavimai atlikti ne valstybinėje koordinacių sistemoje).

45. Dokumentai dėl žemės sklypui taikytinų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų nustatymo, kuriais papildoma Nekilnojamojo turto registre įrašyto žemės sklypo kadastro duomenų byla, rengiami Nuostatų 54²–54⁵ punktuose nustatyta tvarka.

46. Jei žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami Taisyklių 44.1 papunktyje nustatytu atveju, žemės sklypo kadastro duomenų byla papildoma: žemės sklypo planu, vertės skaičiavimo žiniaraščiu, kadastro duomenų forma.

47. Jei žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami Taisyklių 44.2 papunktyje nustatytu atveju, žemės sklypo kadastro duomenų byla papildoma: žemės sklypui taikytinų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų planu (kai specialiosios žemės naudojimo sąlygos taikomos ne visam žemės sklypui), vertės skaičiavimo žiniaraščiu ir kadastro duomenų forma.

48. Jei žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami Taisyklių 44.3 papunktyje nustatytu atveju, žemės sklypo kadastro duomenų byla papildoma Nuostatų 56 punkte nustatyta tvarka užpildyta žemės sklypo kadastro duomenų forma, kurioje įrašoma institucijos, priėmusios sprendimą pakeisti pagrindinę žemės naudojimo paskirtį ir (ar) būdą (būdus), apskaičiuota Nuostatų 32.1.6 papunktyje nurodyta žemės sklypo vertė, ir vertės skaičiavimo žiniaraščiu.

49. Jei žemės sklypo kadastro duomenys tikslinami Taisyklių 44.4 papunktyje nustatytu atveju, žemės sklypo kadastro duomenų byla papildoma dokumentais atsižvelgiant į patikslintus žemės sklypo kadastro duomenis.

IV SKYRIUS
PASTATŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR TIKSLINIMAS, PASTATO
UŽIMTO ŽEMĖS PLOTO, PLOTO BRUTO IR TŪRIO SKAIČIAVIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDRIEJI REIKALAVIMAI

50. Statinių kadastriniai matavimai atliekami Nuostatų 18 punkte nurodytais atvejais.

51. Pastatų matavimai atliekami elektroniniais linijų matavimo prietaisais ar komparuotomis bei tikslumo reikalavimus atitinkančiomis ruletėmis 0,01 m tikslumu;

52. Atliekant statinių fotografavimą, pagrindinių pastatų priklausiniai (toliau – priklausiniai) ir inžineriniai statiniai nefotografuojami. Taip pat nefotografuojamos patalpos.

53. Statinių vertės (atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė ir vidutinė rinkos vertė) apskaičiuojamos vadovaujantis UAB „Sistela“ parengtais ir VĮ Statybos produkcijos sertifikavimo centro Juridinių asmenų, fizinių asmenų ir mokslo įstaigų parengtų rekomendacijų dėl statinių statybos skaičiuojamųjų kainų nustatymo registre įregistruotais Nekilnojamojo turto atkūrimo kaštų (statybinės vertės) kainynais (toliau – kainynai), statinių vidutinės naudojimo trukmės normatyvais (toliau – normatyvai), taip pat vietovės pataisos koeficientais.

54. Laikinių statinių kadastriniai matavimai neatliekami.

55. Nauji nekilnojamojo turto objektai (statiniai) formuojami (Nekilnojamojo turto registre atskirais nekilnojamojo turto objektais įregistruotus statinius sujungiant, juos padalijant, atidalijant arba atliekant perdalijimą (amalgamaciją)) Aplinkos ministerijos nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS
PASTATŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS,
PASTATŲ KADASTRO DUOMENŲ SURINKIMAS STATINIŲ IŠDĖSTYMO PLANAMS
SUDARYTI

56. Nustatant pastatų kadastro duomenis pirmiausia rengiamas statinių išdėstymo plano abrisas. Statinių išdėstymo plano abrise braižomi visi žemės sklype esantys (taip pat nebaigti statyti) statiniai.

57. Tais atvejais, kai esamame žemės sklypo plane nėra pažymėti matuojami pastatai arba matuojamų pastatų išoriniai kontūrai skiriasi nuo pažymėtų plane, ar žemės sklypo plane nėra pažymėtos ne mažiau kaip dvi kiekvieno žemės sklype esančio pastato kerčių koordinatės, pirmiausiai turi būti patikslinti žemės sklypo kadastro duomenys ir šie pakitimai įregistruoti Nekilnojamojo turto registre. Patikslinti žemės sklypo plano duomenys naudojami statinių

išdėstymo planų abrisams sudaryti. Šis reikalavimas netaikomas atliekant nebaigtų statyti pastatų kadastrinius matavimus.

58. Tais atvejais, kai žemės sklypas nėra suformuotas, tarpusavyje susiejami visi žemės sklype esantys statiniai ir sudaromas statinių išdėstymo plano abrisas. Jame įbraižomi visi statiniai (taip pat nebaigti statyti), kurių kadastriniai matavimai atliekami.

59. Pagal žemės sklypo plano duomenis arba atliekant kadastrinius matavimus nustatomos kiekvieno statinių išdėstymo plano abrise braižomo pastato bent dviejų kerčių bei centro taško koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje.

60. Tais atvejais, kai pastatas kerta bendras gretimų žemės sklypų ribas ir bendros žemės sklypų ribos ar bendro žemės sklypų ribų posūkio taško koordinatės nustatytos valstybinėje koordinačių sistemoje arba vietinėje koordinačių sistemoje, susietoje su valstybine koordinačių sistema, nustatoma, kuriame žemės sklype yra didžioji pastato dalis. Pastato kadastro duomenys aprašomi vieną kartą, žemės sklype, į kurį patenka didžioji pastato dalis, esančių pastatų kadastro duomenų byloje.

61. Jeigu į žemės sklypus patenka lygios pastato dalys, arba negalima nustatyti, į kurį žemės sklypą patenka didžioji pastato dalis dėl to, kad neatlikti gretimų žemės sklypų kadastriniai matavimai, nustatant žemės sklypų ribų posūkio taškų koordinates valstybinėje koordinačių sistemoje arba vietinėje koordinačių sistemoje, susietoje su valstybine koordinačių sistema, ar gretimi žemės sklypai nesuformuoti, žemės sklypų savininkai ar naudotojai raštu susitaria, kuriame žemės sklype esančių pastatų kadastro duomenų byloje bus aprašomi žemės sklypo bendrą ribą kertančio pastato kadastro duomenys. Žemės sklypų ribą kertančio pastato 1A formoje (Taisyklių 9 priedas) turi būti įrašyta pastaba, kad pastato dalis yra gretimame (-uose) žemės sklype (-uose), nurodant žemės sklypo (-ų), į kurį (-iuos) patenka pastato dalis, kadastro numerį. Jeigu gretimas žemės sklypas nesuformuotas, žemės sklypo ribą kertančio pastato 1A formoje turi būti įrašyta pastaba, kad dalis pastato yra už žemės sklypo ribų, nurodant žemės sklypo, kurio ribą kerta pastatas, kadastro numerį.

62. Tais atvejais, kai pastatas kerta gretimų žemės sklypų ribas ir bendros žemės sklypų ribos ar bendro žemės sklypų ribų posūkio taško koordinatės nustatytos grafiškai pagal paskiausiai atnaujintą kartografinę medžiagą arba sąlyginėje koordinačių sistemoje, žemės sklypų savininkai ar naudotojai raštu susitaria, kuriame žemės sklype esančių pastatų kadastro duomenų byloje bus aprašomi žemės sklypų ribas kertančio pastato kadastro duomenys. Žemės sklypų ribas kertančio pastato 1A formoje turi būti įrašyta pastaba, kad pastato dalis yra gretimame (-uose) žemės sklype (-uose), nurodant žemės sklypo (-ų), į kurį (-iuos) patenka pastato dalis, kadastro numerį.

TREČIASIS SKIRSNIS PASTATŲ MATAVIMAS

63. Parengus statinių išdėstymo planų abrisą, rengiami pastato aukštų planų abrisai.

64. Pastatą gali sudaryti:

64.1. antžeminė dalis – pastato dalis, esanti virš esamo žemės paviršiaus;

64.2. požeminė dalis – pagrindinio pastato dalys, kurios nepriskiriamos antžeminėms pastato dalims.

65. Pastato antžeminis aukštas – pastato aukštas, kurio patalpų ar didesnės jų dalies grindų paviršiaus altitudė yra ne žemiau kaip pusė patalpos aukščio nuo statinio (pastato) statybos zonos žemės paviršiaus vidutinės altitudės.

66. Pastogė – erdvė tarp pastato viršutinio aukšto perdangos, išorės atitvarų ir šlaitinio stogo; pastogės išorės sienų aukštis ne didesnis kaip 1,6 m žemiausioje pastato dalyje, skaičiuojant nuo pastato viršutinio aukšto perdangos viršaus iki išorės sienos vidinio paviršiaus susikirtimo su šlaitinio stogo apatine dalimi, o mažiausias šlaitinio stogo kampas nuo vertikalės – 10 laipsnių.

67. Pusrūsis (cokolinis aukštas) – antžeminė pastato dalis, kurioje patalpų ar didesnės jų dalies grindys yra žemiau statinio (pastato) statybos zonos esamos vidutinės žemės paviršiaus altitudės, bet ne žemiau kaip pusės patalpų aukščio.

68. Rūsys – požeminė pastato dalis, kurioje patalpų grindys yra žemiau statinio (pastato) statybos zonos esamos vidutinės žemės paviršiaus altitudės daugiau kaip pusė patalpų aukščio.

69. Gyvenamosios paskirties pastato priestatu gali būti:

69.1. gyvenamojo namo nešildomos pagalbinės patalpos, pastatytos jo šildomų atitvarų išorinėje pusėje (pvz., prieangis);

69.2. vėliau pristatytas statinys, susietas su juo funkcionaliai ir tiesioginiu įėjimu iš pastato į šį statinį.

70. Garažas, pristatytas prie gyvenamojo namo ir turintis tiesioginį (įėjimas iš pastato ir kt.) ar netiesioginį (balkonas virš pristatyto pastato ir kt.) ryšį su juo, laikomas šio namo priestatu.

71. Negyvenamosios paskirties pastato priestatai turi turėti bent vieną bendrą sieną, nors juose gali ir nebūti įėjimų iš vieno į kitą.

72. Garažas ir pagalbinio ūkio reikmėms skirtas statinys, pristatytas prie sodo namo ir turintis tiesioginį (įėjimas iš pastato ir kt.) ar netiesioginį (balkonas virš pristatyto statinio ir kt.) ryšį su juo, laikomi šio namo priestatais.

73. Pastato aukštas yra erdvė nuo patalpų grindų paviršiaus iki virš jų esančių patalpų grindų paviršiaus (viršutinis aukštas – iki pastogės perdangos šilumos izoliacijos arba sutapdinto denginio viršaus).

74. Pastatai ir juose esančios patalpos matuojami ir žymimi abrise laikantis šių reikalavimų:

74.1. braižant pastatų aukštų abrisus galima naudoti statybinius brėžinius, projektus ar kitą medžiagą. Abrise nurodomos visos pastato aukšto detalės. Kai nėra galimybės abrise aiškiai pažymėti visų plano detalių, išnašas galima daryti stambesniu masteliu;

74.2. sudarant abrisą pirmiausiai braižomas pastato kontūras ir lauko sienos. Po to braižomas vidaus patalpų planas. Prieš braižant reikia apžiūrėti ir nustatyti, kurios sienos yra laikančiosios, ir pirmiausia braižyti jas, vėliau pertvaras. Po to pažymimos durys, langai (stoglangiai), krosnys, viryklės, dūmtraukiai, sieninės spintos, piliastrai, nišos, san technikos įrenginiai, laiptai ir kiti smulkūs elementai;

74.3. jei pastato aukštų (taip pat požeminių) išorinių sienų ilgis nevienodas, jis matuojamas atskirai ir matmenys įrašomi kiekvieno aukšto abrise;

74.4. iš išorės pastatas matuojamas nuo bet kurio kampo, pažymint langų, durų, laiptų ir kitų elementų, išskyrus nurodytų Taisyklių 74.9 papunktyje, matmenis, pagal visą pastato perimetrą;

74.5. iš išorės pagrindinis pastatas ir priestatai matuojami 1,00–1,50 m aukštyje virš pamato, rūšys – prie žemės paviršiaus;

74.6. sienos, kurių ilgio negalima išmatuoti dėl šalia esančių pastatų ar kitų priežasčių, matuojamos pastogėje arba jų ilgis apskaičiuojamas susumuojant patalpų matmenis, sienų ir pertvarų storius;

74.7. pasvirusios atitvaros iš išorės matuojamos virš pamatų;

74.8. daugiaaukščių pastatų langai (durys), kurie yra vienodų matmenų ir išdėstyti visuose aukštuose pagal vieną ašį, matuojami tik pirmame aukšte. Jei langai (durys) išdėstyti ne pagal vieną ašį arba skirtingi jų matmenys, matuojama kiekviename aukšte atskirai iš pastato vidaus ar iš išorės;

74.9. pastato išorėje esantys piliastrai ir išsikišimai iki 10 cm abrise nežymimi ir nematuojami;

74.10. medinių pastatų kertės į sienų ilgį neįskaičiuojamos;

74.11. patalpos vidaus matavimai atliekami, kai patalpa yra atskirta nuo likusios pastato dalies ir (arba) išorės atitvaromis;

74.12. iš vidaus pastato patalpos matuojamos visu patalpos perimetru 1,00–1,50 m aukštyje pagal apdailintų sienų paviršių, pažymint durų, krosnių, dūmtraukių ir kt. matmenis;

74.13. pastogės patalpose esančios sienos, kurių aukštis mažesnis negu 1,00 m, matuojamos prie grindų, virš grindjuosčių;

74.14. pasvirusios atitvaros matuojamos prie grindų, virš grindjuosčių;

74.15. langų ir lauko durų angų matmenys matuojami išorinėse lauko atitvarų plokštumose;

74.16. įvairios krosnys, viryklės ir židiniai matuojami pagal pagrindo gabaritus;

74.17. nustatomi bendri laiptinių, laiptų aikštelių matmenys, laiptatakų kryptis, laiptelių skaičius

74.18. abrise žymimi visi krosnių, kaminų, nišų ir kt. iškilimai, didesni negu 5 cm;

74.19. abrise punktyrine linija pažymima stoglangio horizontali projekcija;

74.20. matuojant nestaičiakampes patalpas būtina išmatuoti įstrižaines ir (ar) kitus ilgius charakteringuose taškuose. Nestaičiakampiuose pastatuose būtinai išmatuojamos visų kampinių pastato patalpų įstrižainės;

74.21. matuojant pastatus būtina išmatuoti sienų ir pertvarų storį. Ten, kur nėra angų, matuojama tarp tam tikrų taškų iš pastato išorės ir vidaus, o skirtumas tarp jų yra sienos storis;

74.22. apvalių krosnių, židinių ir kolonų matuojamas perimetras ar lanko ilgis ir kiti matmenys, o diametras apskaičiuojamas;

74.23. gamybinės paskirties pastatuose matuojami virš grindų esantys įrengimų pamatai, ventiliacijos kanalai ir kitos statybinės konstrukcijos.

75. Santechnikos įrengimai, šildymo katilai, dujinės ir elektrinės viryklės ir kt. nematuojami, abrise jų buvimo vieta pažymima apytiksliai.

76. Pastato inžinerinių sistemų elementai (vandentiekio, nuotekų šalinimo sistemų vamzdžiai, centrinio šildymo sistemų radiatoriai) nematuojami ir abrise nežymimi.

77. Pastogės kadastriniai matavimai atliekami, jei pastogėje esančios patalpos yra įrengtos. Atliekant pastato, turinčio neįrengtą pastogę, kuri nėra formuojama atskiru Kadastro objektu, kadastrinius matavimus, nustatomi pastogės užimamos pastato erdvės pagrindiniai konstrukciniai elementai bei kiti kadastro duomenys, reikalingi užpildyti privalomas pastato kadastro duomenų formas. Neįrengtos pastogės kadastriniai matavimai gali būti atliekami Taisyklių 179 punkte nurodytu atveju.

78. Atlikus matavimus būtina patikrinti, ar jie atitinka vidaus ir išorės sienų matmenis. Tuo tikslu patalpų sienų ir pertvarų matmenys sumuojami pagal kiekvieną pastato sieną. Jeigu matavimai atlikti teisingai, išorės ir vidaus matmenų suma turi būti vienoda. Dėl sienų išlinkimo ir kitų priežasčių gali būti gaunama paklaida.

79. Leidžiama paklaida apskaičiuojama pagal formulę:

$$P_1 = p \times 0,0075 \text{ m,}$$

čia:

P_1 – leidžiama paklaida;

p – vidaus (patalpų, sienų, pertvarų) matmenų skaičius.

80. Faktinė paklaida P_f nustatoma pagal formulę:

$$P_f = L_{iš} - L_v,$$

čia:

P_f – faktinė paklaida;

$L_{iš}$ – išmatuotas išorinės sienos ilgis;

L_v – vidaus patalpų sienų ilgio, sienų bei pertvarų storių suma.

81. Jei faktinė paklaida viršija leistiną, būtina atlikti kontrolinius matavimus.

82. Faktinė paklaida, neviršijanti leistinos, išdalijama proporcingai, prie abrise pažymėtų patalpų matmenų pridedant arba atimant paklaidos išlyginimo dydį 0,01 m tikslumu. Padidinti ar sumažinti sienų ar pertvarų storį, siekiant išlyginti paklaidą, neleidžiama.

83. Pastatų matavimo ir abrisų sudarymo pavyzdžiai pateikti Taisyklių 7 priede.

KETVIRTASIS SKIRSNIS **PASTATŲ IR JŲ DALIŲ AUKŠČIO (GYLIO) NUSTATYMAS**

84. Nustatant pastato kadastro duomenis išmatuojamas pastato sudėtinių dalių aukštis bei patalpų aukštis (gylis).

85. Pastato aukštis – aukštis, matuojamas metrais nuo pastato ar jo dalies statybos zonos esamo žemės paviršiaus vidutinės altitudės iki pastato ar jo dalies stogo kraigo ar pastato ar jo dalies konstrukcijos (neskaitant dūmtraukių, vėdinimo šachtų, antenų, žaibosaugos stiebų) aukščiausio taško.

86. Jei pastatas (priestatas) yra šlaite, aukštis H matuojamas iki pastato stogo kraigo ar jo konstrukcijos (neskaitant dūmtraukių, vėdinimo šachtų, antenų, žaibosaugos stiebų) aukščiausių taškų ir išvedamas vidurkis:

$$H = \frac{\sum H_n}{n},$$

čia:

H_n – šlaite esančio pastato (priestato) aukštis iki stogo konstrukcijos aukščiausio taško,

n – matmenų skaičius.

87. Jei pastato atskirų dalių aukštis nevienodas, kiekvienos dalies aukštis matuojamas atskirai.

88. Pastato su parapetais aukštis matuojamas nuo žemės paviršiaus iki parapeto paviršiaus.

89. Pastato ir jo priestatų aukštis įrašomas statinių išdėstymo plane.

90. Patalpų aukštis:

90.1. patalpų vidaus aukščiu laikomas aukštis nuo grindų iki lubų. Patalpų aukštis matuojamas kiekvienoje patalpoje, tačiau, jei patalpų aukštis vienodas, pakanka matuoti tik keletą iš jų;

90.2. jei patalpos aukštis nevienodas, matuojama aukščiausioje ir žemiausioje vietose arba charakteringuose taškuose;

90.3. jei patalpoje įrengtos pakabinamos lubos, matuojama iki pakabinamų lubų;

90.4. pastogėse įrengtų patalpų aukštis matuojamas nuo grindų iki apšiltinto stogo konstrukcijos apačios, o esant įrengtam stoglangiui, jo įrengimo vietoje (plote) matuojamas faktinis aukštis nuo grindų iki stoglangio įstiklinto paviršiaus.

91. Patalpų gylis:

91.1. rūsių, pusrūsių ir kitų įgilintų patalpų matuojamas gylis (–h). Gyliu laikomas atstumas nuo vidutinio žemės paviršiaus iki grindų. Jeigu atskiros pastato dalys įgilintos nevienodai, gylis matuojamas pastato charakteringuose taškuose ir kampuose;

91.2. patalpos gylis matuojamas jos kampuose ir nustatomas vidutinis gylis.

92. Įkainojimo aukštis H_i nustatomas:

92.1. rūsių ir pusrūsių, esančių po pagrindiniu pastatu ar priestatu, įkainojimo aukštis H_i nustatomas rūsio (pusrūsio) patalpų vidaus aukštį sumuojant su rūsio (pusrūsio) perdangos storium;

92.2. pagrindinio pastato, priestatų, antstatų – patalpos vidaus aukščių sumą sudedant su perdangų storių suma:

$$H_i = (h_I + h_{II} + \dots) + (I \text{ a. perd. st.} + II \text{ a. perd.st.} + \dots),$$

čia:

H_i – įkainojimo aukštis;

h_I – pirmo aukšto patalpos vidaus aukštis, h_{II} – antro aukšto patalpos vidaus aukštis ir t. t.;

I a. perd. st. – pirmo aukšto perdangos storis, II a. perd. st. – antro aukšto perdangos storis ir t. t.

Apskaičiuojant antžeminių aukštų (taip pat antstatų) įkainojimo aukštį H_i naudojami patalpų, kuriose nėra įrengtos pakabinamos lubos, vidaus aukščiai.

93. Pastogės patalpų įkainojimo aukštis nenustatomas.

94. Pastato įkainojimo aukštis naudojamas skaičiuojant pastato tūrį.

95. Pastato sudėtinių dalių – pagrindinio pastato, rūsių (pusrūsių), priestatų, antstatų įkainojimo aukštis įrašomas pastato aukštų planuose.

96. Pastatų (patalpų) aukščio (gylio) matavimo ir įkainojimo aukščio nustatymo pavyzdžiai pateikti Taisyklių 8 priede.

PENKTASIS SKIRSNIS

KITŲ PASTATO KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

97. Pastatų kadastrinių matavimų metu nustatomi faktiniai pastatų kadastro duomenys. Pastatų kadastro duomenų negalima aprašyti pagal projektinius dokumentus.

98. Nustatomi pastatų kadastro duomenys:

98.1. adresas – pagal dokumentą, kuriuo nekilnojamajam daiktui suteiktas adresas;

98.2. pagrindinė naudojimo paskirtis – pagal statybą leidžiančius, statybos užbaigimą patvirtinančius, ar kitus dokumentus. Patalpų ir pastatų paskirties keitimo tvarką nustato Aplinkos ministerija. Jeigu dokumentų, kuriuose būtų patvirtinta pastato pagrindinė naudojimo paskirtis, nėra, nustatoma faktinė naudojimo paskirtis. Jeigu faktinė pastato ar jo dalių pagrindinė naudojimo paskirtis neatitinka statybą leidžiančiame dokumente nurodytos pastato pagrindinės naudojimo paskirties, kadastro duomenų formose nurodoma faktinė pastato ar jo dalių pagrindinė naudojimo paskirtis, kuri nustatoma vadovaujantis Nuostatų 3 priedu ir statybos techniniu reglamentu STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713. Pastatų kadastro duomenų formose nurodomi pastatų pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimai turi atitikti Nuostatų 3 priede nurodytus pastatų pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimus;

98.3. pavadinimas – pagal statybą leidžiančius, statybos užbaigimą patvirtinančius ar kitus dokumentus. Jeigu tokių dokumentų nėra, ar pastato kadastro duomenų nustatymo metu nustatoma, kad pastatas naudojamas kitai veiklai, nei nurodyta dokumentuose, nustatomas faktinis pastato naudojimą atitinkantis pavadinimas;

98.4. statinio kategorija (ypatingasis, neypatingasis, I grupės nesudėtingasis, II grupės nesudėtingasis) nustatoma pagal statybą leidžiančius dokumentus bei vadovaujantis Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713, nuostatomis pagal atitinkamus pastato parametrus (bendrą plotą, aukštį ir pan.);

98.5. pastato statybos būklė:

98.5.1. nebaigtas statyti – kai nustatytas pastato baigtumas yra mažesnis negu 100 procentų dėl nebaigtų statybos darbų;

98.5.2. fiziškai pažeistas – kai pastatas yra netekęs dalies konstrukcijų, inžinerinių sistemų dėl stichinių nelaimių, griovimo ar netinkamos priežiūros ir jo nusidėvėjimas yra mažesnis negu 100 procentų;

98.5.3. sunaikintas – kai pastatas yra nugriautas, t. y. kai išardytos visos pastato konstrukcijos (išskyrus likusias giliau kaip 0,5 m po žemės paviršiumi);

98.6. statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios metai – pagal statybą leidžiantį dokumentą, o statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pabaigos metai – pagal statybos užbaigimą patvirtinančius dokumentus arba įrašomi pastato kadastro duomenų nustatymo metai (kai pastato kadastro duomenys nustatomi užbaigus statybos darbus, prieš atliekant statybos užbaigimo procedūras); nustatant nebaigto statyti pastato kadastro duomenis, statybos pabaigos metai nenurodomi. Tais atvejais, kai nebuvo išduoti statybą leidžiantys dokumentai, pastatai pastatyti tada, kai reikalavimų turėti statybą leidžiančius dokumentus nebuvo arba tokie leidimai pagal teisės aktų reikalavimus nebūtini, statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai nustatomi pagal kitus pateiktus dokumentus arba, nesant statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) metus patvirtinančių dokumentų, pagal užsakovo pareiškimą raštu;

98.7. pastato ir jo sudėtinių dalių statybos (naujos statybos, rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai nustatomi laikantis šių reikalavimų:

98.7.1. kai prie esamo pastato pristatomas priestatas ir dėl jo statybos nėra perstatomos ir pertvarkomos esamo statinio laikančiosios konstrukcijos, fiksuojami naujai pastatyto priestato statybos pradžios ir pabaigos metai ir pagal nustatytus priestato statybos pabaigos metus patikslinami pastato statybos pabaigos metai;

98.7.2. kai prie esamo pastato pristatomas priestatas, nauji aukštai, įrengiamas naujas ar praplečiamas esamas rūsys ir dėl šių statybos darbų keičiamos, silpninamos, stiprinamos ir pan. esamo pastato laikančiosios konstrukcijos, fiksuojami naujai pastatytos pastato sudėtinės dalies statybos pradžios ir pabaigos metai, esamo pastato atitinkamos sudėtinės dalies rekonstravimo pradžios ir pabaigos metai ir viso pastato rekonstravimo pradžios ir pabaigos metai. Nauji pastato statybos pabaigos metai nefiksuojami;

98.7.3. kai atliekami bet kurios pastato sudėtinės dalies (dalių) rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto statybos rūšims priskiriami statybos darbai, fiksuojami pastato sudėtinės dalies (dalių) ir viso pastato atitinkamos statybos rūšies pradžios ir pabaigos metai;

98.7.4. kai pastate esančių butų ir kitų patalpų, suformuotų kaip atskiri nekilnojamieji daiktai, savininkų prašymu atliekami neįrengtos pastogės (pastatytos viso pastato statybos metu) kadastriniai matavimai, pastato sudėtinės dalies – pastogės patalpos – statybos pradžios ir pabaigos metai sutampa su viso pastato statybos pradžios ir pabaigos metais;

98.7.5. pastato ir jo sudėtinių dalių paprastojo remonto pradžios ir pabaigos metai nustatomi tik tais atvejais, kai šiems darbams atlikti reikalingas statybą leidžiantis dokumentas arba kai po paprastojo remonto darbų pasikeičia pastato ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenys;

98.7.6. pastate atlikti statybos darbai priskiriami skirtingoms statybos rūšims, vadovaujantis statybos techninio reglamento STR 1.01.08:2002 „Statinio statybos rūšys“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. gruodžio 5 d. įsakymu Nr. 622 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.08:2002 „Statinio statybos rūšys“ patvirtinimo“, nuostatomis, neatsižvelgiant į tai, kokiai statybos rūšiai buvo išduotas statybą leidžiantis dokumentas;

98.8. pastato aukštų skaičius – pagal antžeminių aukštų kiekį, neskaitant požeminių aukštų, pastogės patalpų, antstatų. Jeigu prie esamo pastato pristatytame priestate yra didesnis antžeminių aukštų skaičius (neskaitant rūšių, pusrūšių (cokolinių aukštų), pastogės patalpų ir antstatų) negu pagrindiniame pastate, viso pastato aukštų skaičius nustatomas pagal priestato aukštų skaičių;

98.9. pastato sudėtinių dalių konstrukcijų (pamatų, kolonų, sienų, perdangų, stogo dangos, pertvarų, grindų dangos, durų, langų) statybos produktai. Jeigu dėl atliktų apdailos, aplinkos tvarkymo darbų ar kitų priežasčių negalima tiesiogiai nustatyti pamatų, perdangų, sienų, pertvarų statybos produktų, šie duomenys gali būti nustatyti pagal užsakovo rašytinį pareiškimą;

98.10. stogo konstrukcija. Stogai skirstomi į plokščiuosius ir šlaitinius;

98.11. apdaila (išorės ir vidaus medžiagos);

98.12. pastato inžinerinės sistemos:

98.12.1. šildymo – jei pastate įrengtas techninių priemonių kompleksas, skirtas į pastatą perduotai arba pastate gaminamai šilumai tiekti į patalpas. Šildymo sistemos skirstomos į:

98.12.1.1. centrinio šildymo sistemas, kurios skirstomos į:

98.12.1.1.1. bendras centrinio šildymo sistemas – kai pastato centrinio šildymo sistema yra miesto, rajono ar grupės pastatų centrinio šildymo sistemos sudėtinė dalis;

98.12.1.1.2. individualias centrinio šildymo sistemas – kai pastate įrengta jo patalpų centrinio šildymo sistema, kuri neturi ryšio su kitų pastatų centrinio šildymo sistema;

98.12.1.2. vietinės šildymo sistemas – kai pagrindiniai šildymo sistemos elementai (šilumos šaltinis, šildymo prietaisas ir vamzdynai ar kanalai) sujungti į vieną įrenginį, kuriame šiluma gaunama, transportuojama ir perduodama šildomai patalpai. Tokios sistemos pavyzdžiais gali būti krosnys, židiniai, dujų–oro šildymo įrenginiai, elektriniai konvektoriai, spinduliniai šildytuvai ir t. t.

Kai pastate (patalpoje) įrengtos kelios skirtingos šildymo sistemos, pastato (patalpos) kadastro duomenų formose nurodoma pagrindinė šildymo sistema, o apie įrengtą papildomą šildymo sistemą įrašoma pastato (patalpos) kadastro duomenų formų pastabų lauke;

98.12.2. šalto vandens tiekimo – jei pastate yra įrengta vandentiekio inžinerinė sistema ir vandeniui aprūpinama per skirstomuosius vandentiekio tinklus arba iš požeminių vandeningų grunto sluoksnių (artezinių gręžinių ar šachtinių šulinių);

98.12.3. karšto vandens tiekimo – jei pastate yra įrengta karšto vandens tiekimo inžinerinė sistema;

98.12.4. nuotekų šalinimo – jeigu pastate įrengta inžinerinė sistema buitiniams, gamybinėms nuotekoms tekinti iš pastato į nuotekų rinktuvus (gatvių, kvartalų tinklus) ar kiemo nuotakyną (nuotekų rezervuarus);

98.12.5. dujų tiekimo – jei pastate įrengtas vidaus dujotiekis, prijungtas prie magistralinių, skirstomųjų dujotiekių ar dujų rezervuarų;

98.12.6. elektros tiekimo – jei į pastatą yra atvestas elektros įvadas;

98.12.7. vėdinimo ir kondicionavimo;

98.13. vonios kambarys – jei pastate (patalpoje) yra vonia (dušas);

98.14. nustatomi kiti privalomi kokybiniai ir kiekybiniai pastatų ir jų dalių kadastro duomenys bei būtini atributai.

99. Jei pastate, kurį sudaro patalpos (butai), suformuotos kaip atskiri nekilnojamieji daiktai, yra įrengta konkreti bendroji inžinerinė sistema, o patalpoje (bute) nėra, 1D formoje (Taisyklių 10 priedas) nurodoma, kad konkrečios inžinerinės sistemos patalpoje (bute) nėra, o 1A formoje (Taisyklių 9 priedas) nurodoma, kad pastate ši inžinerinė sistema yra. Jei pastate nėra bendrosios inžinerinės sistemos, tačiau patalpoje (bute) įrengta atskiros inžinerinė sistema, 1A formoje nurodoma, kad pastate nėra konkrečios inžinerinės sistemos, o 1D formoje atitinkamai nurodoma, kad patalpoje (bute) ši inžinerinė sistema yra.

100. Jei pastato inžinerinės sistemos laikinai neveikia (gedimas, remontas ar kitos priežastys), laikoma, kad pastate šios sistemos yra įrengtos.

101. Jei prie pastato įrengta terasa, duomenys apie terasą, nurodant jos pažymėjimą statinių išdėstymo plane, pateikiami 1A formos (Taisyklių 9 priedas) skiltyje „Pastabos“ (pvz., prie pastato įrengta terasa, pažymėjimas plane T).

102. Vietoje nustačius pastato ir jo sudėtinių dalių pagrindinius konstrukcinius elementus bei kitus kadastro duomenis, šie duomenys aprašomi 6A formoje (Taisyklių 11 priedas).

103. Rengiant pastato kadastro duomenų bylą pagal 6A formos duomenis pildoma 1A forma.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS PASTATŲ FOTOGRAFAVIMO TVARKA

104. Nustatant pastatų kadastro duomenis pagrindiniai pastatai fotografuojami.

105. Fotografuojama tik skaitmeniniu fotoaparatu, negalima filmuoti.

106. Fotonuotraukų raiška turi būti ne mažiau 2 MP, leidžianti aiškiai įžiūrėti pastato elementus. Pageidaujamas skaitmeninės fotonuotraukos aukščio ir pločio santykis pikseliais 4x3.

107. Laikas bei data nurodomi kiekvienoje fotonuotraukoje (fotoaparato pasirenkama funkcija). Datos rašymo formatas YYYY-MM-DD, čia YYYY – metai, MM – mėnuo, DD – diena.

108. Pastatas fotografuojamas iš šono, taip, kad būtų matomas pagrindinis fasadas ir vienas iš šoninių fasadų.

109. Daroma ne mažiau kaip po dvi spalvotas pastato fotonuotraukas, kuriose atsispindėtų pagrindiniai pastatui būdingi bruožai (forma, matmenys, fasadų elementai, architektūrinės detalės ir t. t.).

110. Sudėtingos architektūros pastatus – su erkeriais, galerijomis, verandomis, lodžijomis, portikais, terasomis, priestatais arba kai atskiroms pastato dalims panaudotos skirtingos statybos medžiagos, taip pat skirtingi jų statybos metai ir nevienodas nusidėvėjimas ir jei pastato fasado fotonuotraukoje neatsispindi paminėtos pastato charakteristikos, rekomenduojama fotografuoti papildomai.

111. Tais atvejais, kai pastatai išsidėstę vienoje eilėje ir nėra galimybės fotonuotraukoje užfiksuoti matuojamo objekto dviejų sienų, taip pat kai pastato fasadas netelpa į kadrą, jie fotografuojami kampu taip, kad vienoje fotonuotraukoje matytųsi pastato detalės, o kitoje atsispindėtų jo forma ir matmenys.

112. Jeigu matuojamas pastatas yra uždaroje erdvėje, pavyzdžiui, kieme arba akligatvyje, ir nėra galimybės jį nufotografuoti kampu, daroma frontalinė (simetrinė) jo pagrindinio fasado fotonuotrauka.

113. Draudžiamas bet koks fotonuotraukų redagavimas.

114. Fotonuotraukos išsaugomos skaitmeniniu formatu (JPEG, BMP, GIF).

115. Fotonuotraukos įkeliamos į pastato 1F formą (Taisyklių 12 priedas).

SEPTINTASIS SKIRSNIS STATINIŲ IŠDĖSTYMO PLANŲ SUDARYMAS

116. Statinių išdėstymo plano sudarymo tikslas – parodyti statinių, kurių kadastro duomenys nustatomi, išorės kontūrus, jų tarpusavio išsidėstymą bei geografinę padėtį.

117. Statinių išdėstymo planas braižomas naudojantis statinių išdėstymo plano abrisu bei kiturima pagalbine kartografinė medžiaga.

118. Statinių išdėstymo plane braižomi visi žemės sklype esantys statiniai. Tais atvejais, kai užsakovo ir matininko sutartyje numatoma atlikti ne visų žemės sklype esančių statinių kadastrinius matavimus, statinių, kurių kadastriniai matavimai neatliekami, duomenys perkeliama iš statinių išdėstymo planų, kuriuose šie statiniai yra pažymėti, paskutinį kartą atliekant jų kadastrinius matavimus. Statinių išdėstymo plane pastabų lauke nurodomas planui sudaryti panaudotų duomenų šaltinis, t. y. statinių išdėstymo planas, pagal kurį nustatyti statinių, kurių kadastriniai matavimai neatliekami, duomenys (pvz.: statinių $2I^1/m$, $3J^1/p$, t1 kadastro duomenys nustatyti 2012-09-01 X parengtame statinių išdėstymo plane, kur X –matininko vardas, pavardė, kvalifikacijos pažymėjimo numeris).

119. Jei žemės sklype esančių pastatų, kurių kadastriniai matavimai neatliekami, statinių išdėstymo planai nebuvo rengti, turi būti nustatyti šių pastatų išoriniai matmenys. Šie pastatai statinių išdėstymo plane žymimi sutartiniais ženklais, nurodytais GKTR 2.11.03:2014.

120. Planai rengiami elektroninėmis priemonėmis A0–A4 formato popieriaus lapuose. Pagrindinis plano mastelis M 1:500. Atsižvelgiant į statinio dydį, detalumą ir sudėtingumą, mastelis gali būti 1:1000 arba 1:2000.

121. Statinių išdėstymo planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi. Šiaurės kryptis statmena lapo viršui. Statinių išdėstymo plano pavadinimas rašomas lapo viršuje. Dešinėje lapo pusėje esančiose lentelėse įrašoma: žemės sklypo kadastro numeris, planui parengti panaudotų duomenų šaltinis, pastabos, matininko parašas, vardas ir pavardė, kvalifikacijos pažymėjimo numeris, kadastro duomenų nustatymo ir plano parengimo datos, adresas (Taisyklių 13 priedas).

122. Braižant statinių išdėstymo planą, visi pastatai žymimi sutartiniais simboliais tokia tvarka: pirmasis simbolis (skaičius) nurodo pastato numerį žemės sklype, antrasis simbolis (didžioji raidė) nurodo pastato paskirtį, trupmenos skaitiklis (skaičius) nurodo pastato aukštų skaičių, vardiklis (mažoji raidė) nurodo sienų statybos produktus (pvz.: pastato pažymėjimas plane $2B \frac{3}{p}$ reiškia, kad pastatui suteiktas antras numeris sklype, tai administracinės paskirties trijų aukštų mūrinis pastatas).

123. Pagal pagrindinę naudojimo paskirtį pastatai plane žymimi:

A – gyvenamoji (vieno buto pastatai; dviejų butų pastatai; trijų ir daugiau butų – daugiabučiai pastatai);

N – gyvenamoji (įvairioms socialinėms grupėms);

V – viešbučių;
 B – administracinė;
 E – prekybos;
 L – paslaugų;
 M – maitinimo;
 T – transporto;
 G – garažų;
 P – gamybos, pramonės;
 F – sandėliavimo;
 C – kultūros;
 C – mokslo;
 D – gydymo;
 K – poilsio;
 U – sporto;
 R – religinė;
 O – specialioji;
 I – pagalbinio ūkio;
 Ž – kita (fermų);
 J – kita (ūkio);
 Š – kita (šiltnamių);
 S – kita (sodų);
 H – kita.

124. Pagal sienų laikančiąsias konstrukcijas sudarančius statybos produktus pastatai žymimi:

p – plytų, akmenų mūro;
 m – rąstų;
 b – gelžbetonio plokščių, blokų, blokelių, akmenbetonio ir pan.;
 t – monolito;
 g – metalo;
 ž – medinių su karkasu, medinių skydų, molio ir kiti neišvardyti;
 ž(p) – mediniai su karkasu apmūryti arba mediniai skydiniai apmūryti.

Jei pastato sienos pastatytos iš įvairių statybos produktų, žymima pagal pagrindinę medžiagą.

125. Pastato sudėtinė dalis – pagrindinis pastatas žymimas Taisyklių 122 punkte nustatyta tvarka, t. y. taip pat kaip ir pastatas.

126. Pastato sudėtinės dalys – priestatai numeruojami atskirai ir žymimos pastato paskirties mažąja raide; priestatų aukštų skaičių ir sienų medžiagą taip pat nusako trupmena (pvz.: pastato $1A^2/p$, priestatai žymimi: $1a^1/ž$, $2a^2/p$ ir t. t.; pastato $2I^1/p$ priestatai žymimi: $1i^1/m$, $2i^1/p$ ir t. t.).

127. Prie pastato įrengta terasa žymima didžiąja raide T.

128. Sudarant statinių išdėstymo planus laikomasi tokių reikalavimų:

128.1. pastatų linijos braižomos 0,5–0,6 mm storio ištisine linija (nebaigtų statinių, fiziškai susidėvėjusių (pažeistų) ar griunamų pastatų (taip pat ir rūšių) – punktyrine linija);

128.2. nevienodo aukščio pastato dalys viena nuo kitos atskiriamos 0,1–0,2 mm linija;

128.3. pastatų sudėtinių dalių – pagrindinio pastato ir priestatų aukščiai H statinių išdėstymo plane nurodomi trupmenos vardiklyje 0,01 m tikslumu

$$(pvz.: \frac{1A^{2/p}}{H = 6.20}, \frac{2a^{1/m}}{H = 2.75});$$

128.4. pastatų išorinių sienų ilgis nurodomas 0,01 m tikslumu pagal visą perimetrą lygiagrečiai šio kontūro linijai. Užrašo aukštis 2 mm. Visi kiti šiame skyriuje nenurodyti užrašai išdėstomi horizontaliai lapo atžvilgiu;

128.5. pastatų sutartiniai simboliai rašomi jų kontūrų viduje. Jei pastato kontūras per mažas įrašui, daroma išnaša – brūkšnelis į laisvą brėžinio vietą. Virš brūkšnelio užrašomi sutartiniai simboliai, apačioje – išorės aukščiai H. Įrašai daromi 2,5–3,5 mm šriftu;

128.6. žemės sklypo ribos braižomos 0,1–0,2 mm storio ištisine linija, nurodant žemės sklypo ribų linijų ilgus.

129. Pastatų, jų elementų ir vidaus įrengimų sutartiniai ženklai nurodyti Taisyklių 8A priede. Žemės sklype esantys inžineriniai statiniai braižomi šių Taisyklių nustatyta tvarka.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS PASTATŲ AUKŠTŲ PLANŲ SUDARYMAS

130. Braižant pastatų aukštų planus laikomasi šių reikalavimų:

130.1. pastato pagrindinis fasadas braižomas lygiagrečiai su apatiniu lapo kraštu arba jo dešiniuoju šonu;

130.2. jei pastatas nestačiakampis, braižant būtina naudoti patalpų įstrižainių matavimo duomenis;

130.3. laikančios sienų konstrukcijos, pertvaros, krosnys ir kitos į pjūvį ($h=1,30$ m) patenkančios konstrukcijos braižomos 0,6–0,8 mm storio linijomis;

130.4. laiptai, langai, durys, santechnikos prietaisai ir kiti elementai braižomi 0,1–0,2 mm storio linijomis;

130.5. nevienodo aukščio patalpos dalys atskiriamos punktyrine 0,1–0,2 mm linija;

130.6. vieta, kurioje patalpos aukštis 1,60 m, žymima punktyrine 0,1–0,2 mm linija;

130.7. pastatų aukštų planuose matmenys nurodomi 0,01 m tikslumu;

130.8. išoriniai matmenys nurodomi pirmo aukšto, rūšių, pusrūšių, antstatų, pastogės patalpų planuose. Jei pastato pirmo ir kitų antžeminių aukštų išorės matmenys skiriasi, išoriniai matmenys nurodomi ir kitų antžeminių aukštų planuose;

130.9. visuose pastatų aukštų planuose įrašomas sienų ir pertvarų storis;

130.10. vidaus aukštis (h) rašomas kiekviename pastato aukšto plane;

130.11. rūšių ir pusrūšių aukštų planuose papildomai rašomas gylis (–h). Jei gylis nevienodas, užrašomas didžiausias ir mažiausias;

130.12. aukštų planuose rūšiai žymimi R, R1, R2 ir t. t., pusrūšiai P, P1, P2 ir t. t., prie pastato įrengtos terasos T, T1, T2 ir t. t., pastogės patalpos M, M1, M2, antstatai A, A1, A2 ir t. t.;

130.13. pastatų aukštų planuose dešiniajame apatiniame brėžinio kampe įrašomas pastato sudėtinės dalies žymėjimas plane ir apskaičiuotas įkainojimo aukštis H_i (išskyrus pastogės patalpų įkainojimo aukštį, kuris nenustatomas)

$$\left(\text{pvz.: } \frac{1A^{\frac{3}{p}}}{H_i = 8.15}, \frac{R}{H_i = 3.30} \right);$$

130.14. aukštų plano brėžinyje viršutiniame dešiniajame kampe turi būti nurodytas aukšto pavadinimas (pavyzdžiui rūšys, I aukštas ir pan.);

130.15. aukšto pavadinimas, butų, patalpų numeriai ir plotai rašomi 2,5, 3,0 arba 3,5 mm aukščio tekstu;

130.16. patalpų matmenys rašomi 2 mm aukščio skaitmenimis, 1 mm atstumu nuo sienų linijos;

130.17. surenkamų plokščių ir monolitinių pastatų rūšio ir pirmo aukšto planai sudaromi pagal nustatytus pastatų aukštų planų rengimo principus. Kitų antžeminių pastato aukštų planai gali būti rengiami kopijuojant pirmo aukšto planą bei pažymint juose apžiūrėjimo metu nustatytus skirtumus.

131. Dešinėje lapo pusėje esančioje lentelėje įrašoma: matininko vardas ir pavardė, kadastro duomenų nustatymo ir plano parengimo datos, pastato pažymėjimas plane, mastelis, adresas. (Taisyklių 15 priedas).

PASTATO UŽIMTO ŽEMĖS PLOTO, PLOTO BRUTO IR TŪRIO SKAIČIAVIMAS

132. Pastato (taip pat stogą turinčio inžinerinio statinio) užimtas žemės plotas (užstatytas plotas) – pastato (stogą turinčio inžinerinio statinio) antžeminės dalies išorinių sienų horizontalios projekcijos ir už jos ribų esančios požeminės pastato dalies (jei ji yra) horizontalios projekcijos plotų suma. Apskaičiuojant užstatytą plotą:

132.1. suskaičiuojamas pastato antžeminės dalies išorinių sienų horizontalaus pjūvio (projekcijos) plotas;

132.2. kai antžeminės dalies horizontali projekcija nesutampa su požeminės pastato dalies, esančios virš žemės paviršiaus, horizontalia projekcija, suskaičiuojamas didesnės projekcijos dalies, esančios už antžeminės dalies horizontalios projekcijos ribų, plotas ir šis plotas sumuojamas su antžeminės dalies horizontalaus pjūvio (projekcijos) plotu;

132.3. į šį plotą įskaičiuojami po pastatu padarytų įvažų, erdvių žmonėms praeiti ir kitoms reikmėms, portikų, terasų, lodžijų, įėjimo į pastatą laiptų (aikštelių), įvažiavimų į garažus, šviesduobių, krovinių nuleidimo duobių plotai; neįskaičiuojami balkonų, erkerių ir kitų konsolinių pastato dalių projekciniai plotai.

133. Pastato (taip pat stogą turinčio inžinerinio statinio) užimtas žemės plotas nustatomas grafiškai 1 kv. m tikslumu.

134. Pastato plotas bruto – visų pastato aukštų horizontalių pjūvių plotų, taip pat antstatų, pastogės patalpų ir funkcionaliai susietų priestatų horizontalių pjūvių plotų, skaičiuojamų pagal sienų išorinių paviršių matmenis, suma.

135. Pagal pastato išorės matmenis ir nustatytą įkainojimo aukštį H_i apskaičiuojamas pastato antžeminės dalies, požeminės dalies ir viso pastato tūris.

136. Pastato antžeminės dalies tūris skaičiuojamas taip:

136.1. pagrindinio pastato, priestatų ir antstatų tūris skaičiuojamas dauginant horizontalaus pjūvio plotą iš įkainojimo aukščio H_i . Horizontalaus pjūvio plotas skaičiuojamas pagal sienų išorinius paviršius, įskaičiuojant nišas, tačiau be išsikišančių architektūrinių detalių; jeigu kitų aukštų horizontalaus pjūvio plotai skirtingi, analogiškai apskaičiuojamas kiekvieno skirtingus išorės matmenis turinčio aukšto plotas;

136.2. pastatų ir jų sudėtinių dalių (pagrindinių pastatų, priestatų, antstatų) be pastogių (pagalbinio ūkio pastatų, arkinių sandėlių ir pan.), išskyrus pastatus (jų sudėtinės dalis) su plokščiaisiais stogais, antžeminės dalies tūris skaičiuojamas dauginant atitinkamos pastato sudėtinės dalies vertikalios pjūvio plotą iš ilgio. Vertikalios pjūvio plotas skaičiuojamas pagal sienų išorinį paviršių, atitinkamo aukšto grindų paviršių, apšiltintą stogo konstrukciją; kai apšiltinimo sluoksnio

nėra – pagal išorinę stogo konstrukcijos liniją. Ilgis imamas pagal sienų išorinį paviršių, įskaitant apdailos sluoksnio storį, nišas, tačiau be išsikišančių architektūrinių detalių;

136.3. pastogės patalpų tūris skaičiuojamas dauginant vertikalaus pjūvio plotą iš pastogės patalpų ilgio. Vertikalaus pjūvio plotas skaičiuojamas pagal pastogės patalpų sienų išorinį paviršių bei perdangos termoizoliacinio sluoksnio išorinius paviršius, o esant pastogės patalpoms su sutapdintu stogu – iki stogo dangos paviršiaus. Pastogės patalpos ilgis imamas pagal sienų išorinį paviršių, įskaitant apdailos sluoksnio storį, nišas, tačiau be išsikišančių architektūrinių detalių;

136.4. jei pastogės patalpų kadastriniai matavimai neatliekami, pastogės tūris neskaičiuojamas;

136.5. prie antžeminės pastato dalies tūrio priskaičiuojamas erkerių, iš pastato fasadų plokštumų neišsikišančių lodžių ir kitų nišų, švieslangių ir kupolų tūris;

136.6. į pastato tūrį įskaitomi aukštai, skirti inžineriniams tinklams ir įrenginiams;

136.7. į antžeminės dalies pastato tūrį neįskaičiuojami įvažų po pastatu, terasų, portikų, atvirų verandų ir kitų sienomis nuo išorės neatitvertų erdvių, prie fasadų pristatytų lodžių, įstiklintų ir neįstiklintų balkonų, šviesduobių tūris;

137. Pastato požeminės dalies tūris skaičiuojamas taip:

137.1. rūšio – dauginant horizontalaus pjūvio plotą iš įkainojimo aukščio. Horizontalaus pjūvio plotas skaičiuojamas pagal rūšio sienų išorinį paviršių, įskaitant apdailos sluoksnio storį, nišas, tačiau neįskaitant išsikišusių architektūrinių detalių;

137.2. prie požeminės pastato dalies tūrio priskaičiuojamas baseinų, technologinių duobių ir kitų erdvių (pagal šių erdvių sienų išorės matmenis), esančių žemiau rūšio grindų paviršiaus, tūris;

137.3. į požeminės pastato dalies tūrį neįskaičiuojami šviesduobių, pogrindžio kanalų, krovinių nuleidimo duobių, atvirų išorės laiptų bei išsikišančių iš pamatų išorės vertikalių plokštumų konstrukcijų ir pogrindžio tūris.

138. Atskirai stovinčių kiemo rūšių, kurių sienos yra virš žemės paviršiaus, tūris nustatomas pagal išorinius matavimus. Aukštis matuojamas nuo rūšio grindų iki lubų, pridedant perdangos storį. Požeminiai rūšiai (užpilti žemėmis) matuojami iš vidaus, pridedant sienų storį.

139. Pastato tūris skaičiuojamas 1 kub. m tikslumu.

140. Pastato užimtas (užstatytas) žemės plotas, plotas bruto ir tūris skaičiuojamas 6A formoje (Taisyklių 11 priedas). Apskaičiuotas pastato užimtas (užstatytas) žemės plotas ir plotas bruto įrašomas 1A formoje (Taisyklių 9 priedas), o tūris – 1A ir 2A formose (Taisyklių 9 ir 14 priedai).

DEŠIMTASIS SKIRSNIS PATALPŲ NUMERAVIMAS IR PLOTŲ SKAIČIAVIMAS

141. Pastato aukštų planuose patalpos numeruojamos pradedant pagrindiniu įėjimu į pastatą ar atskirą patalpą laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi.

142. Gyvenamosios paskirties pastatų aukštų planuose patalpos numeruojamos:

142.1. kiekvienos patalpos (kambario, virtuvės, koridoriaus ir t. t.) plano centre įrašomi gyvenamosios patalpos (buto) ir joje esančios patalpos numeriai skaitmenimis (pvz.: 3–2, kur pirmasis skaitmuo reiškia gyvenamosios patalpos (buto), suformuotos kaip atskiras Kadastro objektas, numerį, o antrasis – patalpos numerį gyvenamojoje patalpoje (bute));

142.2. bendro naudojimo patalpos, t. y. koridoriai, tambūrai ir pan., kuriomis naudojasi kelių butų ar patalpų savininkai (naudotojai), žymimos a-1, a-2 ir t. t.;

142.3. garažų patalpos žymimos G-1, G-2 ir t. t.;

142.4. rūšių patalpos žymimos R-1, R-2 ir t. t., pusrūšių P-1, P-2 ir t. t.

143. Negyvenamosios paskirties pastatų aukštų planuose patalpos numeruojamos:

143.1. pastatuose, kurių nesudaro patalpos, suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, patalpos žymimos skaitmenimis (pvz.: 2-2, kur pirmasis skaitmuo reiškia aukšto numerį, o antrasis – patalpos eilės numerį tame aukšte);

143.2. pastogės patalpos ir antstatai žymimi skaitmenimis, kur pirmasis skaitmuo reiškia paskutinio aukšto numerį, o antrasis – patalpos eilės numerį, einantį po to, kuris buvo paskutiniajame pastato aukšte;

143.3. pastatuose, kuriuos sudaro patalpos, suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, patalpos žymimos skaitmenimis (pvz.: 2-2, kur pirmasis skaitmuo reiškia negyvenamosios patalpos numerį, o antrasis – patalpos eilės numerį negyvenamojoje patalpoje);

143.4. pastate esančių rūšių patalpos žymimos R-1, R-2 ir t. t., pusrūšių P-1, P-2 ir t. t.

144. Gyvenamosioms patalpoms (butams) bei negyvenamosioms patalpoms, suformuotoms kaip atskiri Kadastro objektai, numerius suteikia savivaldybės administracija.

145. Kai pastate yra gyvenamosios ir negyvenamosios paskirties patalpos, pirmiausiai sunumeruojamos gyvenamosios paskirties patalpos, o vėliau negyvenamosios paskirties patalpos.

146. Po patalpos numeriu brėžiamas brūkšnys ir po juo rašomas patalpos plotas.

147. Skaičiuojant pastato vidaus plotus būtina laikytis šių nurodymų:

147.1. patalpos plotai skaičiuojami tarp atitvarinių konstrukcijų paviršių;

147.2. neįskaičiuojami plotai:

147.2.1. žemesnių kaip 1,6 m nišų ir jose įrengtų spintų;

147.2.2. erdvių po laiptais, kurios žemesnės kaip 1,6 m;

147.2.3. pastato patalpų, kurios žemesnės kaip 1,6 m (skaičiuojant pastogėje įrengtos patalpos plotą įvertinamas ribinis 1,6 m. aukščio horizontaliosios projekcijos patalpos grindų paviršiuje pasikeitimas);

147.2.4. krosnių, židinių, viryklių (skaičiuojant ir vientiso su virykle garų rinktuvo aukštį), aukštesnių kaip 1,3 m;

147.2.5. iki 1,5 m pločio sienų ir pertvarų angų. Jei sienos ar pertvaros angos plotis didesnis kaip 1,5 m, joje yra įrengta atitvara (pvz. įstiklinta) ir jos aukštis nuo grindų arba nuo ne didesnio kaip 22 cm peraukštėjimo ties grindų ir sienos riba, didesnis kaip 1,6 m, šios angos plotas skaičiuojamas iki atitinkamos atitvaros;

147.2.6. uždarų laiptinių, lifto šachtų;

147.2.7. atvirų ar pusiau atvirų laiptinių laiptotakių ir tarpinių aikštelių.

148. Gyvenamosios paskirties patalpų, suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai (buto gyvenamuosiuose ir negyvenamuosiuose pastatuose; vieno buto namo; atskiro kambario su bendrojo naudojimo patalpomis), plotas skaičiuojamas kaip gyventi skirtų uždarų ar pusiau uždarų patalpų plotų suma.

149. Gyvenamosios paskirties pastate esančioms gyvenamosios paskirties patalpoms skaičiuojami šie patalpų plotai:

149.1. gyvenamasis plotas:

149.1.1. gyvenamąjį plotą sudaro gyvenamosios paskirties patalpoje esančių kambarių ir virtuvės plotų suma. Kambarys – patalpa, apribota perdangomis (denginiu) ir sienomis (pertvaromis) nuo grindų iki lubų, ne mažesnio kaip 4 kv. m grindų ploto, atitinkanti gyvenamosioms patalpoms nustatytus higienos reikalavimus. Prie kambarių priskiriami svetainės, valgomieji, miegamieji, darbo kabinetai, gyvenamieji kambariai ir kitos gyventi tinkančios apšiltintos patalpos, kurių grindų plotas didesnis kaip 4 kv. m;

149.1.2. virtuvės įskaičiuojamos į kambarių skaičių;

149.1.3. kambarių sienų nišų bei kambariuose įrengtų spintų, aukštesnių kaip 1,60 m nuo grindų paviršiaus arba nuo ne didesnio kaip 22 cm peraukštėjimo ties grindų ir nišos riba, plotas įskaičiuojamas į gyvenamąjį plotą;

149.2. pagalbinis plotas:

149.2.1. į pagalbinį plotą įskaičiuojami visų šildomų ir nešildomų gyvenamosios paskirties patalpų, kurios naudojamos epizodiškai ir nėra skirtos tiesiogiai gyventi, plotai (patalpa laikytina šildoma, kai joje suprojektuoti ir įrengti atitinkami šildymo prietaisai (pvz. radiatoriai), t. y. įrengtos atitinkamos inžinerinės sistemos, kurių tiesioginė paskirtis yra šios patalpos apšildymas):

149.2.1.1. virtuvės (pastatų, kurių statybos užbaigimo procedūros baigtos iki 2000 m. sausio 1 d.), virtuvėlės, tualetai, vonios, dušo kambariai, pirtys, saunos, rūbinės, baseinai, skalbyklos, pomėgių patalpos (sporto, meistravimo, kai jos nepriskiriamos verslo patalpoms ir nėra kambariai), taip pat prieškambariai, koridoriai, priemenės, sandėliai, taip pat žiemos sodai ir atriumai, komunikacijų įvadų ir valdymo ir apskaitos įrangos patalpos, elektros skydinės, katilinės, ventiliacinės kameros, patalpos su vandens šildikliais, siurbliais, išsiplėtimo indais ir kt.;

149.2.1.2. atvirų ir pusiau atvirų laiptų aikštelės (išskyrus rūsio patalpų), jeigu jos:

149.2.1.2.1. yra kitos patalpos (koridoriaus, prieškambario, kambario) neatskiriama dalis;

149.2.1.2.2. atlieka koridoriaus paskirtį;

149.2.2. pagalbinį plotą sudaro pagalbinis naudingasis ir pagalbinis nenaudingasis plotai:

149.2.2.1. neapšiltintų pagalbinių patalpų (uždarytų lodžijų, įstiklintų balkonų, uždarytų verandų, oranžerijų, atriumų, žiemos sodų, priemenių, sandėlių, kitų neapšiltintų patalpų) plotai įskaičiuojami į gyvenamosios patalpos pagalbinį nenaudingąjį plotą;

149.2.2.2. pagalbinio ploto dalis, esanti apšiltintomis atitvaromis apribotoje pastato erdvėje, įskaičiuojama į pagalbinį naudingąjį gyvenamosios patalpos plotą;

149.3. verslo plotas. Šiam plotui priskiriamas gyvenamojoje patalpoje verslui skirtų patalpų, kuriose užsiimama kuria nors darbine ar kita veikla, aptarnaujami klientai, plotas;

149.4. rūsio plotas. Šiam plotui priskiriamas rūsyje esančių patalpų plotas. Pusrūsio patalpų plotas skaičiuojamas pagal jų faktišką paskirtį: pusrūsyje įrengtų kambarių plotas įskaičiuojamas į gyvenamąjį, pagalbinių patalpų – į pagalbinį, verslo patalpų – į verslo, garažo patalpų – į garažo, naudojamų tiesioginei rūsio (pusrūsio) paskirčiai – į pusrūsio plotą;

149.5. garažo plotas. Jį sudaro patalpų, skirtų automobiliams ir kitoms transporto priemonėms (motociklams, dviračiams ir pan.) laikinai ir nuolat saugoti (laikyti) plotas;

149.6. naudingasis plotas. Gyvenamosios paskirties patalpos naudingasis plotas yra visų kambarių (gyvenamojo ploto), verslo patalpų (verslo ploto) ir apšiltintų pagalbinių patalpų (pagalbinio naudingojo ploto) plotų suma.

150. Gyvenamosios paskirties patalpų bendras plotas P_{gp} :

$$P_{gp} = P_g + P_p + P_v + P_{kt},$$

čia:

P_{gp} – gyvenamosios paskirties patalpų bendras plotas;

P_g – gyvenamasis plotas;

P_p – pagalbinis plotas;

pagalbinis naudingasis plotas;

pagalbinis nenaudingasis plotas;

P_v – verslo plotas;

P_{kt} – kitas plotas;

rūsio (pusrūsio) patalpų plotas;

garažo patalpų plotas.

151. Gyvenamosios paskirties pastato bendrą plotą P_b sudaro:

$$P_b = P_{gp} + P_{bn} + P_r + P_{gr} + P_{naud},$$

čia:

P_b – gyvenamosios paskirties pastato bendras plotas;

P_{gp} – visų gyvenamosios paskirties patalpų bendras plotas;

P_{bn} – bendro naudojimo patalpų antžeminiuose aukštuose, skirtų naudotis visiems ar keliems pastato savininkams arba naudotojams, plotas;

P_r – rūsio (pusrūsio) patalpų plotas;

P_{gr} – garažo patalpų plotas;

P_{naud} – visų gyvenamosios paskirties pastate esančių negyvenamosios paskirties patalpų, suformuotų atskirais Kadastro objektais, naudingasis plotas.

152. Gyvenamosios paskirties pastate esančių negyvenamosios paskirties patalpų, suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai, plotas yra visų šiuos Kadastro objektus sudarančių patalpų plotų suma. Šio ploto sudedamosios dalys skaičiuojamos pagal negyvenamosios paskirties patalpų plotų skaičiavimo tvarką.

153. Negyvenamosios paskirties pastate esančioms negyvenamosios paskirties patalpoms skaičiuojami šie patalpų plotai:

153.1. pagrindinis plotas. Šį plotą sudaro visų negyvenamojo pastato pagrindinei paskirčiai naudojamos patalpos, išskyrus patalpas, kurios įskaitomos į pagalbinį plotą. Į pagrindinį plotą taip pat įskaičiuojami:

153.1.1. mokymo įstaigų koridoriai, kurie naudojami kaip rekreacinės patalpos;

153.1.2. ligoninių, sanatorijų, poilsio namų, kino teatrų, klubų ir kitų panašių pastatų koridoriai, naudojami kaip laukimo ir poilsio patalpos;

153.1.3. pastatuose esančios scenos ir estrados pagalbinės patalpos, kino aparatinių ir panašios patalpos, produkcijos sandėliai ir kt.;

153.1.4. sodo namo uždaros patalpos (kambariai, virtuvės, sandėliukai ir kt.), esančios antžeminiuose aukštuose.

153.2. pagalbinis plotas. Šį plotą sudaro negyvenamojo pastato visos patalpos, išskyrus tas, kurios įskaitomos į pagrindinį plotą (koridoriai, tambūrai, sanitarinių mazgų ir inžinerinių tinklų bei įrengimų patalpos (katilinės su pagalbinėmis patalpomis, boilerinės, vandentiekio ir kanalizacijos

siurblynės, valdymo mazgai, skydinės, transformatorinės, ventiliacijos ir oro kondicionavimo kameros, liftų mašinų patalpos) ir kt.; taip pat sodo namo patalpos, esančios rūsiuose (pusrūsiuose), garažų, ūkio patalpų, pristatytų prie sodo namo ir turinčių ryšį su juo, plotas.

153.3. naudingasis plotas. Šis plotas skaičiuojamas tik negyvenamosios paskirties patalpoms, kurios yra gyvenamosios paskirties pastate:

153.3.1. antžeminėje pastato dalyje esančios negyvenamosios paskirties patalpos naudingasis plotas skaičiuojamas tokia pat tvarka, kaip ir gyvenamosios paskirties patalpos naudingasis plotas, nurodytas Taisyklių 149.6 papunktyje;

153.3.2. požeminėje pastato dalyje (pvz., rūsyje) esančios negyvenamosios paskirties patalpos naudingasis plotas prilyginamas šios patalpos bendram plotui, kuris skaičiuojamas kaip pagrindinių ir pagalbinių plotų suma.

154. Negyvenamosios paskirties pastato patalpų bendras plotas skaičiuojami kaip pagrindinių ir pagalbinių patalpų plotų suma:

$$P_n = P_{pg} + P_p,$$

čia:

P_n – negyvenamosios paskirties pastato patalpų bendras plotas;

P_{pg} – pagrindinis plotas;

P_p – pagalbini plotas.

155. Negyvenamosios paskirties pastatuose esančių gyvenamosios paskirties patalpų, suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai, plotai skaičiuojami gyvenamosios paskirties patalpų skaičiavimui nustatyta tvarka.

156. Plotas skaičiuojamas kvadratiniais metrais 0,01 kv. m tikslumu.

157. Pastato patalpų plotų duomenys surašomi 3 formoje (Taisyklių 16 priedas).

158. Uždarų laiptinių aikštelių plotai neskaičiuojami.

159. Atvirų verandų, terasų, atvirų lodžijų, atvirų balkonų plotai neskaičiuojami.

160. Pastate, kurio nesudaro patalpos, suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, neįrengtos pastogės kadastriniai matavimai neatliekami.

161. Rūsio (pusrūsio), garažo ar pastogės patalpų, į kurias patenkama tiesiog iš gyvenamosios ar negyvenamosios paskirties patalpos, suformuotos ar formuojamos kaip atskiras Kadastro objektas, plotas įskaičiuojamas į šios patalpos bendrą plotą.

162. Atlikus nebaigto statyti gyvenamojo pastato, kuriame nėra langų, durų, apdailos ir pan., bet yra vidaus atitvarinės konstrukcijos, kadastrinius matavimus, pagrindinio pastato vidaus plotų eksplikacijos formos lentelėje nurodomi neįrengtos gyvenamosios paskirties patalpos numatyti (projektiniai) plotai.

VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS

PASTATŲ VERTĖS IR BAIGTUMO NUSTATYMAS

163. Pastatų įkainojimo tikslas – atliekant masinį nekilnojamojo turto vertinimą arba naudojant išlaidų (kaštų) metodą nustatyti pastato vidutinę rinkos vertę.

164. Pastatų vertinimui naudojamas metodas parenkamas vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymu.

165. Nebaigtų statyti ir fiziškai pažeistų pastatų, kuriems nenustatyti masiniam vertinimui atlikti reikalingi rodikliai, vidutinę rinkos vertę nustatoma atkuriamosios vertės (kaštų) metodu.

166. Pastato vidutinę rinkos vertę atliekant masinį vertinimą nustatoma naudojant patvirtintus ir vertinimo dieną galiojančius masinio vertinimo dokumentus (vertinimo modelius, verčių zonas ir pan.).

167. Pastato vidutinę rinkos vertę atkuriamosios vertės (kaštų) metodu nustatoma vadovaujantis šiomis Taisyklėmis bei naudojant kainynus, normatyvus ir vietovės pataisos koeficientus. Sąmatines vertes pastatų vertinimui galima naudoti tik tais atvejais, kai negali būti naudojami kainynai. Sąmata, iš kurios nustatoma pastatų statybos skaičiuojamosios kainos sąmatinė vertė, turi atitikti Aplinkos ministerijos nustatytus statinių statybos skaičiuojamųjų kainų nustatymo principus. Iš sąmatinės vertės turi būti atimta pastato įrangos, kuri yra kilnojamas turtas, kaina.

168. Pastato vertinimo procedūra atliekama tokia tvarka:

168.1. nustatyti pastato sudėtinių dalių kadastro duomenys įrašomi į kadastro duomenų formas;

168.2. nustatoma pastato 1 kub. m vidutinė statybos vertė:

168.2.1. atsižvelgiant į pastato pagrindinę naudojimo paskirtį ir pavadinimą iš kainyno atitinkamos lentelės kiekvienai pastato sudėtinei daliai parenkama 1 kub. m vidutinė statybos vertė;

168.2.2. pastato sudėtinės dalies 1 kub. m vidutinė statybos vertė parenkama atsižvelgiant į pastato sudėtinės dalies aukštumą, pastato tūrį, pamatų, sienų, perdangos statybos produktus bei stogo konstrukciją;

168.2.3. pastato sudėtinės dalies 1 kub. m vidutinė statybos vertė koreguojama pataisos koeficientais, atsižvelgiant į pastato nesamų konstrukcijų ir inžinerinių sistemų lyginamuosius svorius (pvz.: pastate nėra elektros, todėl visoms sudėtinėms dalims taikomas pataisos koeficientas; priestate nėra šildymo, tačiau pastate yra, todėl įkainojant priestatą pataisos koeficientas netaikomas) ir į kainyno atitinkamoje lentelėje nurodytus pataisos koeficientus (pvz.: neapšiltintos atitvaros, išorės apdaila apšiltinant ir pan.). Jei pastato kadastro duomenų nustatymo metu nustatyta,

kad pastato sudėtinėje dalyje nėra dalies konstrukcinio elemento ar dalinai įrengta pastato inžinerinė įranga (pvz. dėl stichinės nelaimės, nebaigtų statyti darbų ar pan. pastatas neturi dalies stogo konstrukcijos, atlikta tik pusė apdailos darbų ir pan.), atitinkamo konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos trūkstamos dalies lyginamasis svoris apskaičiuojamas pagal formulę:

$$L_{it} = L_i - (L_i \times D/100),$$

čia:

L_{it} – trūkstama konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos lyginamojo svorio dalis, procentais;

L_i – konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos lyginamasis svoris;

D – esanti konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos dalis, procentais.

Pavyzdžiui, pastatą sudaro pagrindinio pastato ir priestato antžeminiai aukštai. Atliekant kadastrinius matavimus nustatyta, kad visame pastate nėra elektros (lyginamasis svoris kainyno lentelėje 3 procentai) bei atlikta pusė priestato išorės apdailos darbų (išorės apdailos lyginamasis svoris 4 procentai). Šiuo atveju iš atitinkamos kainyno lentelės parinkta pagrindinio pastato antžeminių aukštų vidutinė 1 kub. m vidutinė statybos vertė tikslinama dauginant ją iš 0,97, o priestato iš 0,95;

168.2.4. pakoregavus pastato sudėtinių dalių 1 kub. m vidutinę statybos vertę, apskaičiuojama viso pastato 1 kub. m vidutinė statybos vertė po pataisos pagal formulę:

$$P = \frac{\sum_i P_i \times V_i}{\sum_i V_i},$$

čia:

P – pastato 1 kub. m vidutinė statybos vertė po pataisos;

P_i – pastato sudėtinės dalies 1 kub. m vidutinė statybos vertė po pataisos;

V_i – pastato sudėtinės dalies tūris;

168.2.5. pastato atkūrimo sąnaudos (statybos vertė) apskaičiuojamos, jo tūrį dauginant iš 1 kub. m vidutinės statybos vertės po pataisos. Pastato konstrukcijų, esančių žemiau rūšio (pusrūšio) ar pirmo aukšto (kai pastate nėra rūšio ar pusrūšio) grindų lygio, taip pat pastogės konstrukcijų, kurių tūris nėra įskaičiuojamas į pastato tūrį, statybinė vertė yra nustatoma skaičiuojant pastato atkūrimo sąnaudas (statybos vertę) pagal pastato tūrį, apskaičiuotą šių Taisyklių nustatyta tvarka;

168.3. nustatomas pastato nusidėvėjimo procentas:

168.3.1. apskaičiuojamas pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimas pagal kasmetinį vertės mažinimo koeficientą pagal formulę:

$$I_i = F_i \times N_i$$

čia:

I_i – pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimas;

F_i – faktiškas pastato sudėtinės dalies naudojimo laikas, skaičiuojamas nuo jo statybos pabaigos metų;

N_i – kasmetinis pastato sudėtinės dalies vertės mažinimo koeficientas, nurodytas normatyvuose;

168.3.2. pastato sudėtinių dalių kasmetinis vertės mažinimo koeficientas taikomas atsižvelgiant į pastato pagrindinę naudojimo paskirtį ir pastato sudėtinių dalių sienų statybos produktus (pavyzdžiui, sandėliavimo paskirties pastato pagrindinio pastato sienų medžiaga – rąstai, pastogės patalpų – mediniai skydai, priestato – plytos. Pagrindiniam pastatui taikomas kasmetinis vertės mažinimo koeficientas kaip sandėliavimo paskirties rąstų pastato, pastogės patalpoms – kaip sandėliavimo paskirties medinių skydų pastato, o priestatui – kaip sandėliavimo paskirties plytų pastato);

168.3.3. pastatų, kurie buvo rekonstruoti ar kapitališkai suremontuoti, pakeičiant konstrukcinius elementus, perkelti iš kitos vietos, pastatyti panaudojant senus statybos produktus, fiziškai pažeisti (nukentėję nuo stichinių nelaimių, gaisrų ir pan.), su statybos defektais, kiekvieno pastato sudėtinės dalies konstrukcinio elemento, kuriam kainyno lentelėse yra nurodyti lyginamieji svoriai pastato kainoje (pamatų, sienų, perdangų ir pan.), nusidėvėjimas nustatomas ekspertiniu metodu. Pastato konstrukcinio elemento nusidėvėjimo požymiai ir juos atitinkantis nusidėvėjimo procentas nurodytas normatyvuose. Pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimas apskaičiuojamas pagal formulę:

$$I = \frac{\sum_i L_i \times I_i}{\sum_i L_i},$$

čia:

I – pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimo procentas;

I_i – pastato sudėtinės dalies konstrukcinio elemento nusidėvėjimo procentas;

L_i – pastato sudėtinės dalies konstrukcinio elemento lyginamasis svoris.

168.3.4. taip pat ekspertiniu metodu pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimas nustatomas, kai apskaičiavus pagal kasmetinį vertės mažinimo koeficientą, jis gaunamas didesnis kaip 70 procentų;

168.3.5. nustačius kiekvienos pastato sudėtinės dalies nusidėvėjimą pagal kasmetinį vertės mažinimo koeficientą arba ekspertiniu metodu, apskaičiuojamas viso pastato nusidėvėjimas pagal formulę:

$$I_p = \frac{\sum_i I_i \times V_i}{\sum_i V_i},$$

čia:

I_p – pastato nusidėvėjimo procentas;

I_i – pastato sudėtinių dalių nusidėvėjimo procentas,

V_i – pastato sudėtinių dalių tūris;

168.3.6. pastato nusidėvėjimas skaičiuojamas 1 procento tikslumu;

168.4. pastato atkuriamoji vertė apskaičiuojama, iš atkūrimo sąnaudų (statybinės vertės) atėmus pastato nusidėvėjimo procentą, tačiau ne daugiau kaip 70 procentų, skaičiuojant pagal kasmetinį vertės sumažėjimą, arba statinio nusidėvėjimo procentą, nustatytą ekspertiniu metodu pagal atskirų konstrukcinių elementų nusidėvėjimą;

168.5. pastato vidutinė rinkos vertė:

168.5.1. atliekant masinį vertinimą nustatoma naudojant patvirtintus ir vertinimo dieną galiojančius masinio vertinimo dokumentus (vertinimo modelius, verčių zonas ir pan.), o statybos vertė ir atkuriamoji vertė nėra skaičiuojamos;

168.5.2. atkuriamosios vertės (kaštų) metodu apskaičiuojama pastato atkuriamąją vertę koreguojant vietovės pataisos koeficientu.

169. Nustatant pastato kadastro duomenis apskaičiuojamas pastato baigtumas. Pastato baigtumas yra kadastro duomuo, parodantis, kiek procentų pastato yra pastatyta pagal projektą arba kiek procentų liko, kai jis buvo fiziškai pažeistas. Jeigu atliekant kadastro darbus nustatoma, kad pastatytos visos pastato konstrukcijos ir įrengtos inžinerinės sistemos pagal pastato statybos (rekonstravimo, kapitalinio remonto) projektą, pastato baigtumas yra 100%. Kitais atvejais, norint gauti pastato baigtumo procentą, reikia apskaičiuoti, kiek procentų lyginamojo svorio sudaro trūkstamų konstrukcinių elementų (langų, durų, vidaus ar išorės apdailos ir pan.) vertė.

170. Pastato baigtumo procentas nustatomas atėmus trūkstamų konstrukcinių elementų ir inžinerinės įrangos lyginamąją dalį. Konstrukcinių elementų, kurie yra nurodyti parinktoje kainyno lentelėje, tačiau pagal pastato projektą neturi būti įrengiami konkrečiame pastate, įtaka pastato baigtumui nevertinama (pavyzdžiui, jei negyvenamosios paskirties pastate nėra vidaus apdailos, pertvarų, dujų ir šie elementai nėra numatyti pastato projekte, šių elementų lyginamieji svoriai skaičiuojant baigtumo procentą neatimami, nors ir būtų nurodyti parinktoje kainyno lentelėje).

171. Nustatant pastato baigtumą:

171.1. apskaičiuojamas pastato sudėtinių dalių baigtumas:

$$B_i = 100 - \sum L_i(ft)$$

čia:

B_i – pastato sudėtinės dalies statybos baigtumas procentais;

$Li(ft)$ – pastato sudėtinės dalies trūkstamų, bet projekte numatytų pastatyti arba įrengti konstrukcinių elementų ar inžinerinės įrangos lyginamojo svorio dalis, procentais, apskaičiuojama pagal formulę:

$$Li(ft) = Li - (Li \times D/100)$$

čia:

Li – konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos lyginamasis svoris;

D – esanti (pastatyta, įrengta) konstrukcinio elemento ar inžinerinės įrangos dalis, procentais;

171.2. apskaičiuojamas viso pastato baigtumas:

$$B = \frac{\sum_i B_i \times V_i}{\sum_i V_i},$$

čia:

B_i – pastato sudėtinių dalių baigtumas;

V_i – pastato sudėtinių dalių tūris.

172. Baigtumui apskaičiuoti lyginamieji svoriai parenkami iš kainyno lentelės, iš kurios kiekvienai pastato sudėtinei daliai buvo parinkta 1 kub. m vidutinė statybos vertė.

173. Tais atvejais, kai pastatyta tik dalis pastato (pavyzdžiui, pagal projektą yra dviejų aukštų pastatas su rūsiu, pastatytas tik rūsys), turi būti apskaičiuojamas pastatytos pastato sudėtinės dalies (pvz. rūsio) baigtumas (juo koreguojama vidutinė statybos vertė) ir viso pastato baigtumas, atsižvelgiant į pastatytos pastato sudėtinės dalies ir projekte numatyto viso pastato santykį.

174. Nustatant pastatų atkūrimo sąnaudas (statybos vertę), atkuriamąją ir vidutinę rinkos vertę, apvalinama tokiu tikslumu:

iki 1000 eurų – sveikais skaičiais (pavyzdžiui, 544≈544);

nuo 1000 eurų iki 10000 eurų – dešimtimis (pavyzdžiui, 8294≈8290);

nuo 10000 eurų iki 100000 eurų – šimtais (pavyzdžiui, 95296≈95300);

per 100000 eurų – tūkstančiais (pavyzdžiui, 775294≈775000).

DVYLIKTAJIS SKIRSNIS

PATALPŲ (BUTŲ), SUFORMUOTŲ KAIP ATSKIRI NEKILNOJAMOJO TURTO KADASTRO OBJEKTAI, KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

175. Pastate esančių patalpų (butų), suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai, aukštų planai rengiami vadovaujantis pastatų aukštų planų sudarymui nustatytais reikalavimais.

176. Atskiru nekilnojamuoju daiktu formuojama patalpa (butas) turi turėti atskirą įėjimą į patalpas iš lauko ar bendro naudojimo patalpų.

177. Sudarant patalpų (butų) planus pirmiausia braižomas pastato išorinis kontūras, o tada patalpos (buto) planas jame, parodant patalpos buvimo vietą.

178. Patalpos (buto) plane turi būti parodytos bendro naudojimo patalpos, kurių dalis yra priskirta patalpai (butui) bei bendro naudojimo patalpos, kuriomis iš patalpos (buto) patenkama į lauką (koridorius, laiptinė, lifto šachta).

179. Pastate, kurį sudaro patalpos (butai), suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, neįrengtos pastogės kadastriniai matavimai gali būti atliekami, kai butų ir kitų patalpų savininkams bendrosios nuosavybės teise priklausanči bendro naudojimo patalpa – pastogė formuojama atskiru Kadastro objektu. Atskiru Kadastro objektu formuojama pastogė turi turėti išėjimą į bendro naudojimo patalpas.

180. Atliekant patalpų (butų), suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai, kadastro duomenų nustatymo darbus nustatomi ir kadastro duomenų formose įrašomi šių Taisyklių 192 punkte nurodyti patalpos (buto) ir pastato, kuriame yra patalpa (butas), kadastro duomenys.

181. Patalpų (butų), suformuotų kaip atskiri Kadastro objektai, kadastro duomenys aprašomi 1D formoje (Taisyklių 10 priedas).

182. Kai patalpa (butas) turi priklausinį – sandėliuką rūsyje, garažą ar bendro naudojimo patalpas:

182.1. kai sandėliukas rūsyje nėra nustatytas (t. y. nėra nustatytas jo bendras plotas ir pažymėjimas plane) – 1D formos grafoje „Rūsysis“ įrašoma „yra“;

182.2. kai sandėliukas rūsyje yra nustatytas, 1D formos grafoje „Rūsysis“ įrašoma „yra“, o šios formos grafoje „Priklausinių aprašymas“ įrašoma informacija apie sandėliuko pažymėjimą plane ir bendrą plotą;

182.3. garažas, bendro naudojimo patalpa yra nustatyti, 1D formos grafoje „Priklausinių aprašymas“ įrašoma informacija apie garažo ar bendro naudojimo patalpos pažymėjimą plane ir bendrą plotą;

182.4. kai garažas neturi funkcinio ryšio su pagrindiniu daiktu – patalpa (butu), siekiant tiksliai nustatyti vidutinę rinkos vertę, garažo patalpa formuojama kaip patalpos (buto) priklausinys, turintis unikalų numerį;

182.5. kai priklausiniu, turinčiu unikalų numerį, formuojamas garažas ar sandėliukas rūsyje, jų duomenys aprašomi 3 formos grafoje – „Negyvenamosios paskirties patalpos“;

182.6. pagal nekilnojamojo daikto savininko pageidavimą garažas ar sandėliukas rūsyje formuojamas atskiru Kadastro objektu arba priklausiniu, jei tai leidžia daikto prigimtis.

183. Patalpos (buto), suformuotos kaip atskiras Kadastro objektas, inžinerinės sistemos:

183.1. šildymo;

183.2. šalto vandens tiekimo;

183.3. karšto vandens tiekimo;

183.4. nuotekų šalinimo;

183.5. dujų tiekimo.

184. Aukštas, kuriame yra patalpa (butas), suformuota kaip atskiras nekilnojamasis daiktas, nurodomas taip:

184.1. kai patalpa (butas) yra rūsyje (pusrūsyje) – nurodomas „0“ aukštas;

184.2. kai patalpa (butas) yra antžeminiame aukšte – nurodomas aukštas, kuriame yra ši patalpa (butas) (pvz., „1“, „2“);

184.3. kai patalpa (butas) yra pastogės patalpoje – nurodomas pastato viršutinis aukštas ir požymis „p“;

184.4. kai patalpa (butas) yra per kelis aukštus:

184.4.1. aukštas nurodomas tas, per kurį į patalpą (butą) yra įėjimas (pvz., patalpa (butas) yra išsidėsčiusi pusrūsyje ir pirmame aukšte, o įėjimas į ją yra pusrūsyje – tai nurodomas „0“ aukštas);

184.4.2. jei įėjimai yra keliuose aukštuose – tai žemiausias aukštas, per kurį patenkama į patalpą (butą) (pvz., patalpa (butas) yra išsidėsčiusi pirmame ir antrame aukšte, o įėjimas į ją yra abiejuose aukštuose – tai nurodomas „1“ aukštas).

185. Kai atskiru Kadastro objektu yra suformuota patalpa (butas), kurios sudėtinės dalys (kambariai ir kt.) yra išsidėsčiusios keliuose pastatuose, pirmiausia nustatoma, kuriame pastate yra didžioji patalpos dalis. Patalpos duomenys aprašomi vieną kartą, pastato, kuriame yra patalpos didžioji dalis, kadastro duomenų byloje. Patalpos bendras plotas įskaičiuojamas į pastato, kuriame yra patalpos didžioji dalis, bendrą plotą. Pastatų tūris tokiais atvejais neperskaičiuojamas. Patalpos (buto) kadastro duomenų bylos 1D formos (Taisyklių 10 priedas) grafoje „Pastabos“ turi būti nurodyta, kad dalis patalpos (buto) patenka į pastatą, nurodant šio pastato unikalų numerį.

186. Patalpų (butų) įkainojimo tikslas – atliekant masinį nekilnojamojo turto vertinimą arba naudojant išlaidų (kaštų) metodą nustatyti jų vidutinę rinkos vertę.

187. Patalpų (butų) vidutinei rinkos vertei nustatyti naudojamas metodas parenkamas vadovaujantis Nekilnojamojo turto mokesčio įstatymu.

188. Patalpos (buto) vertinimo procedūra:

188.1. apskaičiuojama patalpos (buto) 1 kv. m vidutinė statybos vertė:

188.1.1. šių Taisyklių nustatyta tvarka apskaičiuojamos pastato, kuriame yra patalpa (butas), sudėtinių dalių statybos sąnaudos (statybos vertė). Jos padalijamos iš pastato sudėtinių dalių, kuriose yra patalpa (butas), bendrojo ploto ir gaunama pastato sudėtinių dalių, kuriose yra patalpa (butas), 1 kv. m vidutinė statybos vertė;

188.1.2. patalpos (buto) 1 kv. m vidutinė statybos vertė apskaičiuojama pagal formulę:

$$K = \frac{\sum_i K_i \times S_i}{S},$$

čia:

K – patalpos (buto) 1 kv. m vidutinė statybos vertė;

K_i – pastato sudėtinių dalių, kuriose yra patalpa (butas), 1 kv. m vidutinė statybos vertė;

S_i – patalpos (buto) bendras plotas kv. m pastato sudėtinėje dalyje;

S – patalpos (buto) bendras plotas;

188.2. apskaičiuota patalpos (buto) 1 kv. m vidutinė statybos vertė (K) dauginama iš įkainojamos patalpos (buto) bendro ploto (S) ir gaunamos patalpos atkūrimo sąnaudos (statybinė vertė);

188.3. nustatomas patalpos (buto) nusidėvėjimas pagal formulę:

$$I_b = \frac{\sum_i I_i \times S_i}{S},$$

čia:

I_b – patalpos (buto) nusidėvėjimo procentas;

I_i – pastato sudėtinių dalių, kuriose yra patalpa (butas), nusidėvėjimo procentas, apskaičiuotas šių Taisyklių 168.3 papunktyje nustatyta tvarka;

S_i – patalpos (buto) bendras plotas kv. m pastato sudėtinėje dalyje;

S – patalpos (buto) bendras plotas;

188.4. iš patalpos (buto) atkūrimo sąnaudų (statybos vertės) atimama patalpos (buto) nusidėvėjimo vertė (I_b) ir gaunama patalpos (buto) atkuriamoji vertė;

188.5. patalpos (buto) vidutinė rinkos vertė:

188.5.1. atliekant masinį vertinimą nustatoma naudojant patvirtintus ir vertinimo dieną galiojančius masinio vertinimo dokumentus (vertinimo modelius, verčių zonas ir pan.), o statybos vertė ir atkuriamoji vertė nėra skaičiuojamos;

188.5.2. atkuriamosios vertės (kaštų) metodu nustatoma apskaičiuotą patalpos (buto) atkuriamąją vertę dauginant iš vietovės pataisos koeficiento.

189. Patalpos (buto) verčių duomenys surašomi 2 D formoje (Taisyklių 17 priedas).

TRYLIKTAJIS SKIRSNIS **PASTATŲ (PATALPŲ) KADASTRO DUOMENŲ FORMOS**

190. Pastatų kadastro duomenų formose aprašomi pagrindinio pastato, priklausinių, jų dalių bei patalpos (buto), suformuotos kaip atskiras Kadastro objektas, kadastro duomenys.

191. Pastato ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenų formoje įrašoma:

191.1. pagrindinio pastato, jo dalių kadastro duomenys: pastato adresas, unikalus numeris, kadastro duomenų nustatymo data, pažymėjimas plane, paskirtis, pavadinimas, statybos (rekonstravimo ar kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai, baigtumas, aukštų skaičius, tūris, bendras plotas, duomenys apie statinio statybos būklę (nebaigtas statyti, fiziškai pažeistas, sunaikintas), statinio kategorija; duomenys apie pamatų, sienų, perdangų, stogo konstrukcijos, stogo dangos, išorės apdailos, pertvarų, grindų, langų, durų, vidaus apdailos statybos produktus; duomenys apie šildymą, vandentiekį, nuotekų šalinimą, dujas, karštą vandenį, elektrą, viryklę, vonios kambarį, vėdinimą ir kondicionavimą; statinio buvimo vieta žemės sklype (žemės sklypo, kuriame yra statinys, kadastro numeris), pastato centro koordinatės, plotas bruto, užstatytas plotas, pagrindinių konstrukcijų lyginamieji svoriai;

191.2. pagrindinio pastato, jo dalių įkainojimo duomenys: įkainojimo data, kasmetinis vertės mažinimo koeficientas, įkainojimo pagrindas, vidutinė vieneto vertė, nusidėvėjimas, atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė, vidutinė rinkos vertė;

191.3. pagrindinio pastato vidaus plotų eksplikacija: patalpų pažymėjimas, pavadinimas, bendras plotas, gyvenamosios paskirties patalpų naudingas, gyvenamasis, verslo, pagalbinis naudingas, pagalbinis nenaudingas, rūsių (pusrūsių) ir garažų plotai; negyvenamosios paskirties patalpų pagrindinis, pagalbinis ir naudingasis (tik gyvenamosios paskirties pastatuose esančioms negyvenamosios paskirties patalpoms) plotai; patalpų, suformuotų kaip atskiri nekilnojamieji daiktai, skaičius; gyvenamosios paskirties patalpų, suformuotų kaip atskiri nekilnojamieji daiktai, skaičius.

191.4. priklausinio, jo dalių kadastro duomenys: pastato adresas, unikalus numeris, kadastro duomenų nustatymo data, pažymėjimas plane, paskirtis, pavadinimas, statybos (naujos statybos rekonstravimo ar kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai, baigtumas, aukštų skaičius, tūris, duomenys apie statinio statybos būklę

(nebaigtas statyti, fiziškai pažeistas, sunaikintas), statinio kategorija; duomenys apie pamatų, sienų, perdangų, stogo konstrukcijos, stogo dangos, išorės apdailos, pertvarų, grindų, langų, durų, vidaus apdailos statybos produktus; duomenys apie šildymą, vandentiekį, nuotekų šalinimą, dujas, elektrą; užstatytas plotas, statinio vieta žemės sklype (žemės sklypo, kuriame yra statinys, kadastro numeris) ir centro koordinatės;

191.5. priklausinio, jo dalių įkainojimo duomenys: įkainojimo data, kasmetinis vertės mažinimo koeficientas, įkainojimo pagrindas, vidutinė vieneto vertė, nusidėvėjimas, atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė, vidutinė rinkos vertė.

192. Patalpos (buto) kadastro duomenų formose įrašoma:

192.1. patalpos (buto) kadastro duomenys: adresas, unikalus numeris, kadastro duomenų nustatymo data, pažymėjimas plane, paskirtis, pavadinimas, objekto aprašymas, priklausinių aprašymas, aukštas, kuriame yra patalpa (butas), bendras ir gyvenamasis plotai, duomenys apie šildymą, vandentiekį, nuotekų šalinimą, dujas, karštą vandenį, viryklę, vonios kambarį;

192.2. šių formų lentelėje įrašomi ir pastato, kuriame yra patalpa (butas), duomenys: pastato paskirtis, pavadinimas, sienų statybos produktai, unikalus numeris, pažymėjimas plane, statybos (rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai, centro koordinatės, aukštų skaičius, bendras plotas, tūris, baigtumas;

192.3. patalpos (buto) įkainojimo duomenys: įkainojimo data, kasmetinis vertės mažinimo koeficientas, įkainojimo pagrindas, vidutinė vieneto vertė, nusidėvėjimas, atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė, vidutinė rinkos vertė.

193. Pastatų ir patalpų, suformuotų kaip atskiri nekilnojamojo turto kadastro objektai, kadastro duomenų formose įrašomi matininko, nustačiusio kadastro duomenis, rekvizitai.

KETURIOLIKTASIS SKIRSNIS

PASTATŲ IR PATALPŲ (BUTŲ) KADASTRO DUOMENŲ TIKSLINIMAS

194. Pastatų (patalpų) kadastro duomenų tikslinimas – veiksmai, kuriais nustatomi įrašytų į Nekilnojamojo turto registrą pastatų (patalpų) kadastro duomenų pasikeitimai ir atnaujinama nekilnojamojo turto objekto kadastro duomenų byla.

195. Kai pastate, kurį sudaro patalpos (butai), suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, pasikeičia šių patalpų (butų) kadastro duomenys, atlikus kapitalinio remonto, paprastojo remonto statybos darbus, pertvarkius patalpas jas sujungiant, padalijant, atidalijant, atliekant amalgamaciją, arba suformavus naujus Kadastro objektus (patalpas), pastato duomenys tikslinami supaprastinta tvarka:

195.1. atsižvelgiant į patalpos (buto) (patalpų (butų)) kadastro duomenų pasikeitimus atnaujinamas pastato aukšto planas, kuriame yra patalpa (butas) (patalpos (butai)):

195.1.1. jeigu anksčiau nebuvo parengtas aukšto, kuriame yra patalpa (butas) (patalpos (butai)), planas skaitmenine (vektorine) forma, braižomas išorinis pastato kontūras, kuriame patalpos (patalpų) buvimo vietoje braižomas patalpos (buto) (patalpų (butų)) planas;

195.1.2. jeigu anksčiau buvo parengtas (visiškai ar dalinai) aukšto, kuriame yra patalpa (butas) (patalpos (butai)), planas skaitmenine (vektorine) forma, atnaujinamas aukšto planas, jame įbraižant (atnaujinant) patalpos (buto) (patalpų (butų)) planą;

195.2. atsižvelgiant į patikslintus patalpos (buto) (patalpų (butų)) plotus, patikslinama 3 kadastro duomenų forma (Taisyklių 16 priedas):

195.2.1. jei anksčiau nebuvo parengta pastato 3 kadastro duomenų forma skaitmenine forma, parengiama nauja 3 kadastro duomenų forma ir joje įrašomi patalpos (buto) (patalpų (butų)), kurios (kurių) duomenys tikslinami, plotai bei suvestiniai viso pastato plotai;

195.2.2. jei anksčiau buvo parengta pastato 3 kadastro duomenų forma skaitmenine forma, jos duomenys patikslinami, atsižvelgiant į patalpos (buto) (patalpų (butų)) plotų pasikeitimus;

195.3. parengiama 1A kadastro duomenų forma (Taisyklių 9 priedas):

195.3.1. nurodoma pastato kadastro duomenų tikslinimo data;

195.3.2. 1A formos pastabų lauke įrašoma pastaba apie tai, kad pastato duomenys patikslinti atsižvelgiant į konkrečios patalpos (patalpų) kadastro duomenų pasikeitimus, nurodant šios patalpos (patalpų) unikalų numerį;

195.3.3. patikslinami viso pastato plotai, atsižvelgiant į patalpos (patalpų) plotų pasikeitimus.

196. Pasikeitus pastato, kurį sudaro patalpos (butai), suformuotos kaip atskiri Kadastro objektai, ir kurių duomenys įrašyti Nekilnojamojo turto registre, kadastro duomenims, kai rekonstravus pastatą (kai keičiasi jo išorės matmenys), atnaujinus (modernizavus) pastatą, taip pat kai pasikeitus patalpos (patalpų), suformuotos atskirais Kadastro objektais, pagrindinei naudojimui paskirčiai, keičiasi ir viso pastato paskirtis, pastato kadastro duomenys tikslinami Nuostatuose nustatyta tvarka.

PENKIOLIKTASIS SKIRSNIS PASTATŲ (PATALPŲ) KADASTRO DUOMENŲ BYLA

197. Pastatų ir patalpų (butų) kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai šia tvarka:

197.1. statinių planai (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

197.2. statinių kadastro duomenų formos (1A, 1D, 1F, 2A, 2D, 3 ir 6A) (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

197.3. verčių nustatymo žiniaraščiai (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

197.4. dokumentai, nurodyti Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti ar pakeisti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

197.5. kiti dokumentai, kurių pagrindu atlikti kadastriniai matavimai.

V SKYRIUS

KELIO KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ BYLOS PARENGIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDRIEJI REIKALAVIMAI

198. Žemės sklypas, kuriame nutiestas arba bus tiesiamas kelias, turi būti suformuotas Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytais būdais.

199. Kelią, kaip atskirą nekilnojamąjį daiktą, sudaro kelio sudėtinės dalys, nurodytos Lietuvos Respublikos kelių įstatyme.

200. Atliekant kelio kadastrinius matavimus, nustatomi kelių sudarančių sudėtinių dalių kadastro duomenys, formuojama kelio, kaip inžinerinio statinio (toliau – kelias), kadastro duomenų byla ir (arba) kelio juosta užimamo žemės sklypo (toliau – kelio juosta) kadastro duomenų byla. Pagrindinių kelio skersinių profilių schemos pateikiamos Taisyklių 24 priede.

201. Kelio ir kelio juostos kadastro duomenys nustatomi atliekant kadastrinius matavimus, taip pat naudojant Taisyklių II skyriuje nurodytą medžiagą.

202. Mėgėjų sodo teritorijoje kelių juostos, išskyrus valstybinės reikšmės kelių juostas, formuojamos atskirais nekilnojamaisiais daiktais pagal užsakovo pageidavimą, nepažeidžiant šių Taisyklių 205 ir 209 punktų reikalavimų.

203. Kai kelias yra su skiriamąja juosta, kelio ruožo ilgis yra lygus kelio ašinių linijų ilgių vidurkiui. Kai kelias yra su žiedine sankryža, kelio ar kelio ruožo ilgis yra lygus kelio ašies iki žiedinės sankryžos, kelio ašies už žiedinės sankryžos ir kelio ašies žiedinėje sankryžoje ilgių sumai.

204. Savivaldybių ribos kelią dalija į atskirus nekilnojamuosius daiktus.

205. Kadastro vietovių ribos kelio juostą dalija į atskirus nekilnojamuosius daiktus.

206. Kai kertasi keli skirtingos reikšmės keliai, padalijamas žemesnės reikšmės kelias. Bendroji besikertančių kelių sankryžos dalis priskiriama didesnę reikšmę turinčiam keliui.

207. Kai kertasi keli tos pačios reikšmės keliai, padalijamas didesnį kelio numerį turintis kelias. Bendroji besikertančių kelių sankryžos dalis priskiriama mažesnę numerio reikšmę turinčiam keliui.

208. Kai kelias viename lygyje kerta geležinkelio kelią, kelias padalijamas. Kai kertasi keliai, esantys skirtingų lygių sankryžose, jie vienas kito nedalija. Kelio juosta, esanti žemesniame lygyje, dalija aukštesniame lygyje esančią kelio juostą.

209. Valstybinės reikšmės ir kiti neprivatizuojami hidrografiniai objektai (upė, kanalas ir kt.) kelio juostą dalija į atskirus nekilnojamuosius objektus. Hidrografiniai objektai, kurie kelią ir kelio juostą kerta per pralaidas, į atskirus nekilnojamuosius daiktus kelio ir kelio juostos nedalija. Kelio ir kelio juostos riba šioje vietoje susiaurinama (paplatinama) iki pralaidos pradžios ir pabaigos faktinės ribos.

210. Nuovažos nuo kelio priskiriamos keliui tik tuomet, jei jos yra kelio juostoje.

ANTRASIS SKIRSNIS

KELIO KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

211. Kelio kadastro duomenų nustatymo metu vietovėje atliekami šie veiksmai:

211.1. nustatomos kelio ašies (ašių, kai kelias yra su skiriamąja juosta) pradžios, pabaigos, posūkio ir atskaitos taškų koordinatės valstybinėje koordinatinių sistemoje;

211.2. nustatomos kelio ribos posūkio taškų ir charakteringų taškų koordinatės valstybinėje koordinatinių sistemoje, bet ne rečiau kaip 500 metrų tiesiajame kelio ruože;

211.3. nustatomos kelio sudėtinių dalių centro, pradžios, pabaigos bei atskaitos taškų koordinatės (Taisyklių 27–30 priedai) valstybinėje koordinatinių sistemoje;

211.4. apskaičiuojami kelio ir jo sudėtinių dalių plotai, ilgiai ir plotai;

211.5. nustatomas kelio suskirstymas pagal reikšmę, numeris, pavadinimas, kategorija, statybos metai, dangos bei sankasos tipai, kelio sudėtinių dalių statybinė medžiaga (pvz.: tiltams ir viadukams), statybos bei rekonstrukcijos (jei kelias buvo rekonstruotas) metai ir savivaldybės, kurioje yra kelias, pavadinimas (Taisyklių 25 priedas);

211.6. apskaičiuojamos kelio vertės vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymu, Nekilnojamojo turto vertinimo taisyklėmis, kainynais, normatyvais, vietovės pataisos koeficientais.

212. Nekilnojamojo turto registre įregistruoto kelio kadastro duomenys keičiami atlikus kelio rekonstravimo ar kapitalinio remonto statybos darbus šia tvarka:

212.1. atliekami rekonstruotos (kapitališkai suremontuotos) kelio dalies kadastriniai matavimai pagal šių Taisyklių 211 punktą;

212.2. parengiamas kelio planas naudojant kadastrinių matavimų metu nustatytus rekonstruotos (kapitališkai suremontuotos) kelio dalies kadastro duomenis ir užsakovo pateiktus ankstesnių kadastrinių matavimų, atliktų pagal Nuostatų reikalavimus, metu nustatytus likusios nerekonstruotos (kapitališkai neremontuotos) kelio dalies kadastro duomenis. Kelio plane nurodomi kelio rekonstruotos (kapitališkai suremontuotos) dalies posūkio taškų numeriai bei jų koordinatės. Rekonstruotos (kapitališkai suremontuotos) kelio dalies ir nerekonstruotos (kapitališkai neremontuotos) kelio dalies bendrų taškų koordinačių skirtumas neturi būti didesnis kaip 0,1 metro;

212.3. apskaičiuojamos kelio vertės, parengiamos kelio kadastro duomenų formos bei atnaujinama kelio kadastro duomenų byla šių Taisyklių nustatyta tvarka. Matininkas, atlikęs rekonstruotos (kapitališkai suremontuotos) kelio dalies kadastrinius matavimus ir atnaujinęs kelio kadastro duomenų bylą, pasirašydamas atnaujintos kelio kadastro duomenų bylos dokumentuose, patvirtina, kad atnaujinti duomenys yra teisingi.

213. Gatvės ir jos sudėtinių dalių kadastro duomenys nustatomi ta pačia tvarka kaip ir kelio ir jo sudėtinių dalių.

TREČIASIS SKIRSNIS

KELIO JUOSTOS KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

214. Kelio juostos kadastro duomenų nustatymo metu:

214.1. išanalizuojami topografiniai planai, kita geodezinė ir topografinė medžiaga;

214.2. nustatomos kelio juostos ribų posūkio taškų ir charakteringų taškų koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje;

214.3. kartografuojami kelio ir jo sudėtinių dalių kontūrai, esantys kelio juostoje;

214.4. apskaičiuojamas bendras kelio juostos ilgis ir plotas;

214.5. apskaičiuojama kelio juostos vertė pagal Žemės įvertinimo metodiką;

214.6. nustatomas kelio, esančio kelio juostoje, suskirstymas pagal reikšmę, numeris ir pavadinimas, kadastro vietovės pavadinimas, bloko numeris, statybos ir rekonstrukcijos (jei kelias buvo rekonstruotas) metai.

215. Nekilnojamojo turto registre įregistruoti kelio juostos kadastro duomenys keičiami tokia pačia tvarka, kaip ir kelio kadastro duomenys.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

KELIO PLANO PARENGIMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMŲ UŽPILDYMAS

216. Nustačius kelio kadastro duomenis, rengiamas kelio planas (Taisyklių 31 priedas) ir užpildomos kelio ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenų formos (Taisyklių 25–30 priedai).

217. Kelio planas bei kelio ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenų formos rengiamos elektroninėmis priemonėmis skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis.

218. Kelio planas rengiamas naudojant kadastrinių matavimų metu nustatytus kelio ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenis bei naujausius ortofotografinius žemėlapius, topografinius planus ir Georeferencinio pagrindo kadastro duomenis ir informaciją.

219. Kelio plane turi būti pažymėta:

219.1. kelio ašis ir kelio ašies posūkio ir atskaitos taškai bei jų numeriai;

219.2. kelio ribos posūkio ir kelio ribos charakteringi taškai bei jų numeriai;

219.3. šių Taisyklių 211.3 papunktyje nurodyti taškai bei jų numeriai;

219.4. kelio ir jo sudėtinių dalių ilgiai ir pločiai;

219.5. kelio reikšmė, numeris ir pavadinimas.

220. Kelio plane kelio ašies ar ašių, kelio ribų atskaitos taškai yra numeruojami arabiškais skaitmenimis. Tuo atveju, jei keliui yra atlikta kelio dalies rekonstrukcija ar kapitalinis remontas, kelio ašies ar ašių, kelio ribų atskaitos taškai yra numeruojami punktų papunkčiais (pav., „1.1.“, „1.2.“ ir kt.).

221. Kelio planas braižomas:

221.1. urbanizuotose ir urbanizuojamose teritorijose – M 1:500 – M 1:2 000;

221.2. neurbanizuotose ir neurbanizuojamose teritorijose – M 1:1 000 – M 1:10 000.

221.3. mėgėjų sodo teritorijoje – M 1:500 – M 1:2000.

222. Kelio planas rengiamas elektroninėmis priemonėmis A0–A3 formato popieriaus lapuose, užtikrinant pakankamą brėžinio, lentelių ir įrašų išdėstymą.

223. Šių Taisyklių 219 punkte nurodyti duomenys sutartiniais ženklais kelio plane braižomi pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

224. Kelio planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi arba orientuojamas kitaip, nurodant šiaurės–pietų kryptį rodykle. Kairiajame viršutiniame kelio plano kampe parodoma kelio išsidėstymo schema. Dešiniajame apatiniame kelio plano kampe nurodoma kelio buvimo vieta bei matininko, nustačiusio kadastro duomenis, rekvizitai.

225. Šių Taisyklių 219.1 ir 219.2 papunkčiuose nurodyti taškai įrašomi į koordinačių žiniaraščius, kurie pateikiami kitoje kelio plano pusėje ir pildomi atskirai kelio ašiai ir kelio riboms (Taisyklių 31 priedas). Koordinačių žiniaraštį kelio ribai sudaro trys skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai iš eilės, o antrojoje ir trečiojoje skiltyse surašomos X ir Y

koordinacijų reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m. Koordinacijų žiniaraštį kelio ašiai sudaro keturios skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai iš eilės, antrojoje skiltyje nurodomas taško vietos kilometražas, skaičiuojant nuo viso kelio pradžios, o trečiojoje ir ketvirtojoje skiltyse surašomos X ir Y koordinacijų reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m.

226. Kelio planas turi būti suderintas su užsakovu ir kelio savininku, jei kelio savininkas nėra užsakovas. Jeigu yra nustatomi kelio, esančio mėgėjų sodo teritorijoje, ir (arba) kelio, kuris ribojasi su sodininkų bendrijai skirta mėgėjų sodo teritorija, kadastro duomenys, kelio planas taip pat turi būti suderintas su sodininkų bendrijos valdymo organu ar jo įgaliotu asmeniu.

227. Kelio planas skaitmenine (vektoringe) forma rengiamas valstybinėje koordinacijų sistemoje. Kelio plane atvaizduoti žemės paviršiaus objektai koduojami pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

228. Duomenys skaitmeninėse laikmenose pateikiami išsaugant grafinę ir atributinę informaciją apie geoobjektus.

PENKTASIS SKIRSNIS

KELIO JUOSTOS PLANO PARENGIMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMOS UŽPILDYMAS

229. Nustačius kelio juostos kadastro duomenis, rengiamas kelio juostos planas ir užpildoma kelio juostos kadastro duomenų forma, kuri patvirtinta šių Taisyklių 6 priede.

230. Vadovaujantis kelio juostos kadastrinių matavimų metu sukauptais duomenimis ir turima kartografinė medžiaga, parengiamas kelio juostos planas pagal Taisyklių 31 priedą.

231. Kelio juostos užimamo žemės sklypo ribos vietovėje neženklinamos ir žemės sklypo ribų paženklino–parodymo aktas, kurio forma patvirtinta Taisyklių 2 priede, nepildomas. Kelio juostos plane 3-ioji lentelė, kurioje nurodomos gretimybės, nepildoma.

232. Jeigu yra nustatomi kelio juostos, esančios mėgėjų sodo teritorijoje, ir (arba) kelio juostos, kuri ribojasi su sodininkų bendrijai skirta mėgėjų sodo teritorija, kadastro duomenys, kelio juostos planas turi būti suderintas su sodininkų bendrijos valdymo organu ar jo įgaliotu asmeniu.

233. Kelio juostos planas ir kadastro duomenų forma rengiami elektroninėmis priemonėmis skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis.

234. Kelio juostos planas skaitmenine (vektoringe) forma rengiamas valstybinėje koordinacijų sistemoje. Kelio plane atvaizduoti žemės paviršiaus objektai koduojami pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

235. Duomenys skaitmeninėse laikmenose pateikiami išsaugant grafinę ir atributinę informaciją apie geoobjektus.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

KELIO KADASTRO DUOMENŲ BYLA

236. Kelio kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai:

236.1. kelio schema, sudaryta M 1:10 000–M 1:50 000 žemėlapių pagrindu;

236.2. kelio planas skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

236.3. kelio ir jo sudėtinių dalių kadastro duomenų formos skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

236.4. Nekilnojamojo turto registro išrašas (jei jis yra);

236.5. panaudotų valstybinio geodezinio pagrindo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų) nurodant registravimo dokumentus. Kai kadastriniai matavimai atlikti nuo su valstybiniu geodeziniu pagrindu susietų kitų globalinės padėties nustatymo sistemos nuolatinių stočių tinklo arba naudojant LitPOS, pateikiami kadastrinių matavimų sesijų laikų duomenys;

236.6. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti ar pakeisti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

236.7. kiti dokumentai, kurių pagrindu atlikti kadastriniai matavimai.

237. Kai Kadastro tvarkytojas negali kelio juostos ribų pažymėti Nekilnojamojo turto kadastro žemėlapyje, nes kelio juostos riba kerta Nekilnojamojo turto kadastro žemėlapyje pažymėto ir Nekilnojamojo turto registre įregistruoto gretimo žemės sklypo ribas, Nekilnojamojo turto kadastro tvarkytojas ir Nacionalinės žemės tarnybos teritorinis padalinys (toliau – teritorinis padalinys) turi atlikti veiksmus, nurodytus Nuostatų 125 ir 126 punktuose.

238. Kai matuojami atskiri keliai, kurie ribojasi su anksčiau valstybinėje koordinatinių sistemoje išmatuotais keliais, nesutapimai neturi būti didesni kaip 0,1 m. mieste ir 0,3 m – kitose teritorijose.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

KELIO JUOSTOS KADASTRO DUOMENŲ BYLA

239. Kelio juostos kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai:

239.1. ištrauka iš teritorijų planavimo dokumento, kurio pagrindu suformuota kelio juosta;

239.2. kelio juostos planas skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

239.3. kelio juostos užimamo žemės sklypo kadastro duomenų forma skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

239.4. Nekilnojamojo turto registro išrašas (jei jis yra);

239.5. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti ar pakeisti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

239.6. panaudotų valstybinio geodezinio pagrindo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų) nurodant registravimo dokumentus. Kai kadastriniai matavimai atlikti nuo su valstybiniu geodeziniu pagrindu susietų kitų globalinės padėties nustatymo sistemos nuolatinių stočių tinklo arba naudojant LitPOS, pateikiami kadastrinių matavimų sesijų laikų duomenys;

239.7. kiti dokumentai, kurių pagrindu atlikti kadastriniai matavimai.

240. Parengiami du kelio juostos kadastro duomenų bylos egzemplioriai, kuriuos matininkas pateikia Nacionalinės žemės tarnybos teritoriniam padaliniui ir apie tai informuoja užsakovą (jeigu užsakovo ir matininko sutartyje nenumatyta kitaip).

241. Nacionalinės žemės tarnybos teritorinis padalinys kelio juostos kadastro duomenų bylos patikrinimą atlieka Nacionalinės žemės tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

VI SKYRIUS

GELEŽINKELIŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ BYLOS PARENGIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI

242. Atliekant geležinkelių linijos kadastrinius matavimus, formuojama geležinkelių linijos, kaip inžinerinio statinio (toliau – geležinkelių linija), kadastro duomenų byla ir žemės sklypo, kuriame yra geležinkelių linija, kadastro duomenų byla.

243. Žemės sklypas, kuriame nutiesta arba bus tiesiama geležinkelių linija, turi būti suformuotas Nekilnojamojo turto kadastro įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytais būdais.

244. Geležinkelių linijos ir žemės sklypo kadastriniai matavimai atliekami naudojant Taisyklių II skyriuje nurodytą medžiagą.

245. Atliekant geležinkelių linijos kadastro duomenų nustatymą, nustatomi geležinkelių liniją sudarančių statinių ir įrenginių kadastro duomenys.

246. Savivaldybių ribos geležinkelių liniją dalija į atskirus nekilnojamuosius daiktus.

247. Kadastro vietovių ribos žemės sklypą dalija į atskirus nekilnojamuosius daiktus.

ANTRASIS SKIRSNIS

GELEŽINKELIŲ LINIJOS KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

248. Geležinkelių linijos kadastro duomenų nustatymo metu:

248.1. išanalizuojama medžiaga, nurodyta Taisyklių II skyriuje;

248.2. vietovėje atliekami šie veiksmai:

248.2.1. nustatomos sankasos ir viršutinio kelio įrenginio ašies ir posūkio taškų, iškasų, charakteringų taškų koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje;

248.2.2. nustatomos geležinkelių linijos pradžios, pabaigos ir posūkio taškų koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje;

248.2.3. nustatomos kitų geležinkelių linijos įrenginių bei statinių centro ir posūkio taškų koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje;

248.3. apskaičiuojamos geležinkelių linijos, jos statinių ir įrenginių pločiai ir ilgiai, nustatomi kiti įrenginių duomenys (Taisyklių 32 priedas);

248.4. pagal šių Taisyklių II skyriuje nurodytą medžiagą nustatomas geležinkelių linijos pavadinimas ir numeris bei savivaldybės pavadinimas;

248.5. vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymu, Nekilnojamojo turto vertinimo taisyklėmis, valstybės įmonės Registrų centro parengtais ir atnaujintais kainynais, normatyvais, vietovės pataisos koeficientais, apskaičiuojamos geležinkelių linijos vertės.

249. Peronų ir rampų kadastro duomenys nustatomi tik tais atvejais, jeigu jie priklauso užsakovui.

TREČIASIS SKIRSNIS

GELEŽINKELIŲ LINIJOS PLANO PARENGIMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMŲ UŽPILDYMAS

250. Nustačius geležinkelių linijos kadastro duomenis, rengiamas geležinkelių linijos planas (Taisyklių 34 priedas), užpildoma Geležinkelių linijos, jos įrenginių ir statinių kadastro duomenų forma (Taisyklių 32 priedas) ir Geležinkelių linijos, jos įrenginių ir statinių įkainojimo (perkainojimo) forma (Taisyklių 33 priedas).

251. Geležinkelių linijos planas, Geležinkelių linijos, jos įrenginių ir statinių kadastro duomenų forma ir Geležinkelių linijos, jos įrenginių statinių įkainojimo (perkainojimo) forma rengiami skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis.

252. Geležinkelių linijos planas rengiamas naudojant kadastrinių matavimų metu nustatytus geležinkelių linijos, jos statinių ir įrenginių kadastro duomenis bei naujausius ortofotografinius žemėlapius, topografinius planus ir Georeferencinio pagrindo kadastro duomenis ir informaciją.

253. Geležinkelių linijos plane turi būti pažymėta:

253.1. sankasos ir viršutinio kelio įrenginio ašis ir posūkio taškai bei charakteringi taškai ir jų numeriai;

253.2. geležinkelių linijos pradžios, pabaigos ir posūkio taškai bei jų numeriai;

253.3. kiti geležinkelių linijos įrenginiai bei statiniai su nurodytais centro ir posūkio taškais bei jų numeriais;

253.4. geležinkelių linijos ir jos įrenginių ilgiai ir pločiai;

253.5. geležinkelių linijos pavadinimas ir numeris.

254. Geležinkelių linijos planas rengiamas masteliu 1:500, 1:1 000, 1:2 000, 1:5 000 ar 1:10 000. Mastelis pasirenkamas atsižvelgiant į žemės sklypo plotą, konfigūraciją.

255. Geležinkelių linijos planas rengiamas elektroninėmis priemonėmis A0–A3 formato popieriaus lapuose.

256. Šių Taisyklių 253 punkte nurodyti duomenys sutartiniais ženklais geležinkelių linijos plane braižomi pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

257. Geležinkelių linijos planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi arba orientuojamas kitaip, nurodant šiaurės–pietų kryptį rodykle. Kairiajame geležinkelių linijos plano kampe pateikiama geležinkelio išsidėstymo schema. Dešiniajame geležinkelių linijos plano kampe nurodomas geležinkelio pavadinimas ir numeris bei matininko, nustačiusio kadastro duomenis, rekvizitai.

258. Šių Taisyklių 253.1, 253.2 ir 253.3 papunkčiuose nurodyti taškai įrašomi į koordinačių žiniaraščius, kurie pateikiami kitoje geležinkelių linijos plano pusėje. Koordinačių žiniaraščius sudaro trys skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai iš eilės, o antrojoje ir trečiojoje skiltyse surašomos X ir Y koordinačių reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m.

259. Geležinkelių linijos planas turi būti suderintas su užsakovu ir viešosios geležinkelių infrastruktūros valdytoju, jei viešosios geležinkelių infrastruktūros valdytojas nėra užsakovas.

260. Geležinkelių linijos planas skaitmenine (vektorine) forma rengiamas valstybinėje koordinačių sistemoje. Geležinkelio linijos plane atvaizduoti žemės paviršiaus objektai koduojami pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

261. Duomenys skaitmeninėse laikmenose pateikiami išsaugant grafinę ir atributinę informaciją apie geoobjektus.

KETVIRTASIS SKIRSNIS GELEŽINKELIŲ LINIJOS KADASTRO DUOMENŲ BYLA

262. Geležinkelių linijos kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai:

262.1. geležinkelių linijos išdėstymo schema, parengta M 1:10 000–M 1:50 000 žemėlapių pagrindu;

262.2. geležinkelių linijos planas (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

262.3. geležinkelių linijos, jos statinių ir įrenginių kadastro duomenų formos (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

262.4. Nekilnojamojo turto registro išrašas apie geležinkelių linijai priklausančius statinius (jei jis yra);

262.5. panaudotų valstybinio ar vietinio geodezinio tinklo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų), nurodant šaltinį;

262.6. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti ar pakeisti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

262.7. kiti dokumentai, kurių pagrindu atlikti kadastriniai matavimai.

VII SKYRIUS

ORO UOSTŲ, VANDENS UOSTŲ, KITŲ TRANSPORTO STATINIŲ, HIDROTECHNINIŲ STATINIŲ, SPORTO INŽINERINIŲ STATINIŲ IR KITOS PASKIRTIES INŽINERINIŲ STATINIŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ BYLOS PARENGIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

263. Oro uostų, vandens uostų, kitų transporto statinių, hidrotechninių statinių, sporto inžinerinių statinių ir kitos paskirties inžinerinių statinių (toliau – kiti inžineriniai statiniai) kadastro duomenys gali būti nustatomi atliekant kadastrinius matavimus arba pagal geodezinę ir topografinę medžiagą, nurodytą Taisyklių II skyriuje, nurodant panaudotos medžiagos pavadinimą ir parengimo datą.

264. Kadastriniai kitų inžinerinių statinių matavimai atliekami tada, kai nėra topografinių planų bei kitos geodezinės ir topografinės medžiagos arba šioje medžiagoje nėra pažymėti ar yra pažymėti ne visi kitų inžinerinių statinių įrenginiai arba ši medžiaga senesnė nei vienerių metų.

265. Jei topografiniai planai bei kita geodezinė ir topografinė medžiaga atnaujinti mažiau nei prieš vienerius metus, kitų inžinerinių statinių įrenginiai apžiūrimi vietoje, apžiūros duomenys sulyginami su turima geodezine ar topografinė medžiaga. Jei apžiūros duomenys nesutampa su turima geodezine ar topografinė medžiaga, kadastro duomenys nustatomi atliekant kadastrinius matavimus.

266. Kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų nustatymo metu:

266.1. išanalizuojami surinkti topografiniai planai bei kita geodezinė ir topografinė medžiaga, naujausi ortofotografiniai žemėlapiai, kitų inžinerinių statinių įrenginių techniniai pasai ir aprašymai, erdviųjų duomenų rinkinių informacija, naujausi Georeferencinio pagrindo kadastro duomenys ir informacija;

266.2. nustatomos kitų inžinerinių statinių koordinatės valstybinėje koordinačių sistemoje: taškinių objektų (techninių stebėjimo bokštų, vėjo jėgainių, šachtinių šulinių ir pan.) – centro; linijinių objektų (tvorų, atraminių sienelių, lieptų ir pan.) – ašinių linijų pradžios, pabaigos, posūkio taškų; plotinių objektų (aikštelių, stadionų, sąvartynų ir pan.) – kontūro posūkio taškų:

266.2.1. atliekant kadastrinius matavimus – 10 cm tikslumu;

266.2.2. neatliekant kadastrinių matavimų – iš skaitmeninės topografinės, geodezinės medžiagos arba grafiškai – 0,5 m tikslumu;

266.3. pagal medžiagą, nurodytą Taisyklių II skyriuje, bei užsakovo pateiktus ar matininko surinktus dokumentus nustatoma kitų inžinerinių statinių ir jų dalių statybos (rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) pradžios ir pabaigos metai, statybos būklė, paskirtis, pavadinimas, žemės sklypo, kuriame yra statinys, kadastro numeris, statinio kategorija, buvimo vieta, rūšis, tipas, parametrai (skersmuo, skerspjūvis, ilgis, plotis, aukštis, gylis, grimzlė, plotas, tūris), kiekis, medžiaga bei kiti techniniai duomenys, kurių reikia kadastro duomenims įrašyti į Nekilnojamojo turto registrą;

266.4. nustatomi kiti privalomi kokybiniai ir kiekybiniai techniniai duomenys bei būtini atributai, kurių reikia nekilnojamojo turto vertei nustatyti;

266.5. apskaičiuojamos kitų inžinerinių statinių vertės: atkūrimo sąnaudos (statybos vertė); atkuriamoji vertė; vidutinė rinkos vertė.

267. Užsakovui pageidaujant, jei tai papildomai numatyta užsakovo ir matininko sutartyje, gali būti nustatyti papildomi kitų inžinerinių statinių kadastro duomenys, taip pat gali būti atliekami nebaigtų statyti kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų nustatymo darbai.

268. Nustačius kitų inžinerinių statinių kadastro duomenis, sudaromi jų išdėstymo planai (Taisyklių 18 priedas).

269. Nustatyti kitų inžinerinių statinių kadastro duomenys įrašomi į 1P (Taisyklių 19 priedas) ir 2P (Taisyklių 20 priedas) formas.

270. Kitų inžinerinių statinių išdėstymo planas ir kadastro duomenų formos rengiami elektroninėmis priemonėmis skaitmenine ir (ar) spausdintine forma.

IŠDĖSTYMO PLANŲ SUDARYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMŲ PILDYMAS

271. Kitų inžinerinių statinių išdėstymo plane turi būti pažymėta:

271.1. kitų inžinerinių statinių kontūrai;

271.2. Taisyklių 266.2 papunktyje nurodytų taškų numeriai;

271.3. Taisyklių 266.2 papunktyje nurodytų taškų koordinatės;

271.4. žemės sklypo, kuriame yra inžineriniai statiniai, ribos ir jų posūkio taškai;

271.5. žemės sklypo, kuriame yra inžineriniai statiniai, ribų duomenų šaltinis;

271.6. kadastro duomenų nustatymui naudotos medžiagos pavadinimas ir parengimo data;

271.7. gatvės ir jų pavadinimai.

272. Taisyklių 266.2 papunktyje nurodytiems taškams suteikiami nauji numeriai (žinybiniai numeriai nurodomi skliausteliuose), plotinių objektų kontūrų posūkio taškai numeruojami eilės tvarka.

273. Kiti inžineriniai statiniai išdėstymo plane braižomi masteliu 1:500–1:1 000, atsižvelgiant į jų detalumą, dydį, bei sudėtingumą.

274. Kitų inžinerinių statinių išdėstymo planai rengiami elektroninėmis priemonėmis A0–A3 formato popieriaus lapuose, užtikrinant pakankamą brėžinio, lentelių ir įrašų išdėstymą.

275. Kiti inžineriniai statiniai išdėstymo plane braižomi sutartiniais ženklais pagal GKTR 2.11.03:2014.

276. Planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi arba orientuojamas kitaip, nurodant šiaurės–pietų kryptį rodykle. Dešiniajame lapo kampe įrašomas kitų inžinerinių statinių pavadinimas, buvimo vieta ir matininko, nustačiusio kadastro duomenis, rekvizitai.

277. Taisyklių 266.2 papunktyje nurodytų taškų koordinatės įrašomos į koordinacių žiniaraštį, kuris išdėstomas kitoje išdėstymo plano pusėje. Koordinacių žiniaraštį sudaro trys skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai, antroje ir trečioje skiltyse surašomos X ir Y koordinacių reikšmės valstybinėje koordinacių sistemoje, jas suapvalinant iki 0,01 m.

278. Pildant kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų formas:

278.1. įrašoma kitų inžinerinių statinių pagrindinė naudojimo paskirtis, kuri nustatoma pagal statybą leidžiančius, statybos užbaigimo patvirtinimo ar kitus dokumentus. Jeigu dokumentų, kuriuose būtų patvirtinta kitų inžinerinių statinių pagrindinė naudojimo paskirtis, nėra, nustatoma faktinė naudojimo paskirtis. Kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų formose nurodomi kitų inžinerinių tinklų pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimai turi atitikti Nuostatų 5 priede nurodytus inžinerinių statinių pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimus;

278.2. įrašomas kitų inžinerinių statinių žymėjimas (numeris), nurodytas išdėstymo plane;

278.3. nurodoma objekto buvimo vieta vadovaujantis Nuostatų 26.1 papunkčiu;

278.4. įrašomi statybos (rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai:

278.4.1. pradžios – pagal statybą leidžiantį dokumentą;

278.4.2. pabaigos – pagal statybos užbaigimo patvirtinimo dokumentą;

278.4.3. nebaigtų statyti kitų inžinerinių statinių statybos pradžios metai nustatomi iš statybą leidžiančio dokumento, o pabaigos metais laikomi kadastro duomenų nustatymo metai;

278.4.4. nesant dokumentų, kuriuose būtų patvirtinti kitų inžinerinių statinių statybos (rekonstravimo, kapitalinio remonto, atnaujinimo (modernizavimo), paprastojo remonto) pradžios ir pabaigos metai, jie nustatomi pagal pateiktus kitus dokumentus arba užsakovo rašytinį pareiškimą;

278.5. įrašomas baigtumas. Jeigu užsakovui pageidaujant atliekami nebaigtų statyti kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų nustatymo darbai, baigtumas kadastro duomenų formoje įrašomas pagal užsakovo rašytinį pareiškimą;

278.6. įrašomas nusidėvėjimo procentas, kuris apskaičiuojamas normatyvuose nurodytą kasmetinį vertės mažinimo koeficientą padauginus iš faktiško kitų inžinerinių statinių (jų dalių) naudojimo laiko, skaičiuojamo nuo jų statybos pabaigos metų. Jei nusidėvėjimas, apskaičiuotas pagal kasmetinį vertės mažinimo procentą, yra didesnis nei 75 procentai, jis prilyginamas 75 procentams. Neeksploatuojamų kitų inžinerinių statinių nusidėvėjimas nustatomas pagal kitus užsakovo pateiktus dokumentus ar rašytinį pareiškimą;

278.7. įrašomos kitų inžinerinių statinių vertės:

278.7.1. atsižvelgiant į pagrindinę naudojimo paskirtį, pavadinimą, inžinerinių statinių ir jų dalių parametrus, medžiagą ir kitus duomenis iš kainyno atitinkamos lentelės kiekvienai inžinerinių statinių sudėtinei daliai parenkama vidutinė vieneto statybos vertė, kuri koreguojama kainyno atitinkamose lentelėse nurodytais pataisos koeficientais;

278.7.2. kitų inžinerinių statinių sudėtinių dalių atkūrimo sąnaudos (statybos vertė) apskaičiuojamos dauginant sudėtinių dalių kiekį (ilgį, plotą, tūrį, vienetų skaičių ir pan.) iš vidutinės vieneto statybos vertės po pataisos;

278.7.3. kitų inžinerinių statinių sudėtinių dalių atkuriamoji vertė apskaičiuojama iš atkūrimo sąnaudų (statybos vertės) atėmus sudėtinių dalių nusidėvėjimo procentą;

278.7.4. kitų inžinerinių statinių sudėtinių dalių vidutinė rinkos vertė apskaičiuojama išlaidų (kaštų) metodu sudėtinių dalių atkuriamąją vertę pakoregavus vietovės pataisos koeficientu;

278.7.5. viso statinio atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė ir vidutinė rinkos vertė apskaičiuojamos susumuojant atitinkamas sudėtinių dalių vertes;

278.7.6. sąmatines vertes kitų inžinerinių statinių vertinimui galima naudoti tik tais atvejais, kai negali būti naudojami kainynai. Sąmata, iš kurios nustatoma statinių statybos skaičiuojamosios kainos sąmatinė vertė, turi atitikti Aplinkos ministerijos nustatytus statinių statybos skaičiuojamųjų kainų nustatymo principus. Iš sąmatinės vertės turi būti atimta statinio įrangos, kuri yra kilnojamas turtas, kaina;

278.8. įrašoma kitų inžinerinių statinių kategorija;

278.9. įrašomi kiti privalomi kokybiniai ir kiekybiniai techniniai kitų inžinerinių statinių ir jų dalių kadastro duomenys bei būtini atributai.

TREČIASIS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ TIKSLINIMAS

279. Nekilnojamojo turto registre įregistruotų kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų tikslinimas atlikus šių statinių rekonstravimo, kapitalinio, paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo) darbus:

279.1. atliekant šių Taisyklių 266 punkte nurodytus veiksmus nustatomi rekonstruotos (suremontuotos, atnaujintos (modernizuotos)) statinio dalies kadastro duomenys;

279.2. naudojant nustatytus rekonstruotos (suremontuotos, atnaujintos (modernizuotos)) statinio dalies kadastro duomenis ir ankstesnių kadastrinių matavimų metu nustatytus nerekonstruotos (nesuremontuotos, neatnaujintos (nemodernizuotos)) kitų inžinerinių statinių dalies kadastro duomenis, apskaičiuojamos viso statinio vertės, parengiamos naujos viso statinio kadastro duomenų formos bei atnaujinama kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų byla.

KETVIRTASIS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ BYLA

280. Kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų byla formuojama pagal Nuostatų reikalavimus.

281. Kitų inžinerinių statinių kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai šia eilės tvarka:

281.1. išdėstymo planas (skaitmenine ir (ar) spausdintine forma);

281.2. kadastro duomenų formos (skaitmenine ir (ar) spausdintine forma);

281.3. Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko išrašas (jei jis yra);

281.4. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

281.5. kadastriniams matavimams atlikti (jei jie buvo atliekami) panaudotų valstybinio ar vietinio geodezinio tinklo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų), nurodant šaltinį;

281.6. geodezinių matavimų schema – laisvai pasirinkto mastelio, nurodant linijų ilgį ir kampus;

281.7. prisijungimo prie LitPOS ataskaita, kai matuota GPS prietaisais;

281.8. kiti dokumentai, kuriais remiantis atlikti kadastriniai matavimai (jei jie buvo atliekami).

282. Parengta kadastro duomenų byla (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis) pateikiama užsakovui.

VIII SKYRIUS

VANDENTIEKIO TINKLŲ AR NUOTEKŲ ŠALINIMO TINKLŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ BYLOS PARENGIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS

KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

283. Nustatant vandentiekio tinklą ar nuotekų šalinimo tinklą (toliau – vandentiekio ar nuotekų tinklai) kadastro duomenis, naudojama Taisyklių II skyriuje nurodyta medžiaga.

284. Medžiagą, nurodytą šių Taisyklių II skyriuje, bei kitus dokumentus, kurių reikia vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenims nustatyti, pateikia vandentiekio ar nuotekų tinklų savininkas ar patikėtinis (užsakovas) arba surenka matininkas (jeigu užsakovo ir matininko sutartyje nenumatyta kitaip).

285. Kadastriniai matavimai atliekami tada, kai nėra vandentiekio ar nuotekų tinklų topografinių planų, inžinerinių tinklų planų arba šioje medžiagoje nėra pažymėti ar yra pažymėti ne visi vandentiekio ar nuotekų tinklų įrenginiai.

286. Jei topografiniai planai atnaujinti mažiau nei prieš vienerius metus, vandentiekio ar nuotekų tinklų įrenginiai apžiūrimi, apžiūros duomenys sulyginami su turima geodezine ar topografinė medžiaga. Jei apžiūros duomenys nesutampa su turima geodezine ar topografinė medžiaga, kadastro duomenys nustatomi atliekant kadastrinius matavimus.

287. Vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenų nustatymo metu:

287.1. išanalizuojami surinkti topografiniai planai, naujausi ortofotografiniai žemėlapiai, inžinerinių tinklų planai, vandentiekio ar nuotekų tinklų šulinių kortelės, vandentiekio ar nuotekų tinklų šulinių ir vamzdžių aprašymai bei erdvinių duomenų rinkinių informacija;

287.2. atliekant kadastrinius matavimus nustatomos 10 cm tikslumu šulinių dangčių centro ir trasos posūkio taškų koordinatės;

287.3. nustatoma 1 cm tikslumu vertikalioji šulinio ir į šulinį įeinančių arba išėinančių vamzdžių (nuotekų tinklų – vamzdžio latako), kitų vamzdžių – viršaus padėtis (gylis), kuri nustatoma nuo šulinio viršaus;

287.4. jei numatyta matininko ir užsakovo sutartyje, nustatomas 1 cm tikslumu šulinio dangčio, dugno ir į šulinį įeinančių arba išėinančių vamzdžių (nuotekų – vamzdžio latako), kitų vamzdžių viršaus aukštis;

287.5. nustatomi vandentiekio ar nuotekų tinklų šulinių tipai, jų numeriai, įeinančių arba išėinančių vamzdžių skaičius, skersmuo bei medžiaga, ilgis, plotis ir kiti techniniai duomenys, kurių reikia kadastro duomenims įrašyti į Nekilnojamojo turto kadastrą;

287.6. iš užsakovo pateiktų ar matininko surinktų dokumentų nustatoma vandentiekio ar nuotekų tinklų buvimo vieta, statybos pradžios ir pabaigos metai.

288. Kai matuojami atskiri vandentiekio, nuotekų ir kt. tinklai, nesutapimai tarp anksčiau išmatuotų ir matuojamų tinklų neturi būti didesni nei 0,2 m.

289. Tais atvejais, kai vandentiekio arba nuotekų tinklų šuliniai nebuvo užfiksuoti medžiagoje, nurodytoje šių Taisyklių II skyriuje, arba topografiniai planai senesni nei vienerių metų, šulinių kadastro duomenys nustatomi vietoje.

ANTRASIS SKIRSNIS

PLANO PARENGIMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMOS UŽPILDYMAS

290. Nustačius vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenis, rengiami jų išdėstymo planai (Taisyklių 35 priedas).

291. Vandentiekio ar nuotekų tinklų išdėstymo planas (toliau – išdėstymo planas) ir vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenų formos rengiami skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis.

292. Vandentiekio ar nuotekų tinklų trasos numeruojamos išdėstymo plane pagal būdingus taškus: nuo šulinio iki kito šulinio.

293. Išdėstymo plane turi būti pažymėta:

293.1. urbanizuotų ir urbanizuojamų teritorijų ribos (jei vandentiekio ar nuotekų ribos patenka į urbanizuotų ir urbanizuojamų teritorijų ribas). Neurbanizuotos ir neurbanizuojamos teritorijos ribos išdėstymo plane nežymimos;

293.2. vandentiekio ar nuotekų tinklų ribos;

293.3. šuliniai ir jų numeriai;

293.4. vamzdžių skersmuo ir trasos ilgis;

293.5. gatvės ir jų pavadinimai;

293.6. situacija vietovėje po 10 metrų į abi puses nuo vandentiekio ar nuotekų tinklų trasos ašies.

294. Išdėstymo planas rengiamas elektroninėmis priemonėmis A0 – A4 standarto popieriaus lapuose, masteliu 1:500, 1:1 000, 1:2 000, 1:5 000 ar 1:10 000. Mastelis pasirenkamas atsižvelgiant į žemės sklypo plotą, konfigūraciją.

295. Vandentiekis ar nuotekų tinklai išdėstymo plane braižomi sutartiniais ženklais pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 reikalavimus.

296. Planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi arba orientuojamas kitaip, nurodant šiaurės pietų kryptį rodykle. Kairiajame viršutiniame lapo kampe nurodoma vandentiekio ar nuotekų tinklų išsidėstymo schema. Dešiniajame lapo kampe įrašomas vandentiekio ar nuotekų tinklų pavadinimas, buvimo vieta ir matininko, nustačiusio kadastro duomenis, rekvizitai.

297. Šių Taisyklių 287.2 papunktyje nurodytų taškų nustatytos koordinatės įrašomos į koordinacių žiniaraštį, kuris išdėstytas kitoje išdėstymo plano pusėje. Koordinacių žiniaraštį sudaro trys skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai, o antroje ir trečioje skiltyse surašomos X ir Y koordinacių reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m.

298. Išdėstymo plane nurodomas šulinio nomenklatūrinis numeris (šulinio numeris topografiniame plane). Jei šulinys turi žinybinį numerį, išdėstymo plane jis nurodomas skliausteliuose. Šuliniai, kurie neturi nomenklatūrinio numerio, numeruojami pagal GKTR 2.11.03:2014 reikalavimus.

299. Išdėstymo planas skaitmenine (vektorine) forma rengiamas valstybinėje koordinacių sistemoje. Plane atvaizduoti žemės paviršiaus objektai koduojami pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus.

300. apskaičiuojamos vandentiekio ar nuotekų tinklų vertės: atkūrimo sąnaudos (statybos vertė); atkuriamoji vertė; vidutinė rinkos vertė.

301. Nustatyti vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenys įrašomi į Vandentiekio tinklų ar nuotekų šalinimo tinklų šulinių kadastro duomenų formą (Taisyklių 36 priedas), Vandentiekio tinklų ar nuotekų šalinimo tinklų ir jų dalių kadastro duomenų formą (Taisyklių 37 priedas) ir Vandentiekio tinklų ar nuotekų šalinimo tinklų ir jų dalių įkainojimo (perkainojimo) kadastro duomenų formą (Taisyklių 38 priedas).

TREČIASIS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ BYLA

302. Vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenų byla rengiama atskiriems nekilnojamiesiems daiktams (vandentiekiui arba nuotekų tinklams) pagal Nuostatų reikalavimus.

303. Rengiant vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenų bylas, jungiamųjų vandentiekio ar nuotekų tinklų šulinių kadastro duomenys surašomi tik vienoje byloje, t. y. nekartojant nustatytų jungiamųjų vandentiekio ar nuotekų tinklų šulinių kadastro duomenų kitose rengiamose bylose.

304. Vandentiekio ar nuotekų tinklų kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai:

304.1. išdėstymo planas skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

304.2. kadastro duomenų formos (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

304.3. Nekilnojamojo turto registro išrašas (jei jis yra);

304.4. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto registre įrašyti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

304.5. panaudotų valstybinio ar vietinio geodezinio tinklo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų), nurodant šaltinį;

304.6. geodezinių matavimų schema – laisvai pasirinkto mastelio, nurodant linijų ilgį ir kampus;

304.7. kiti dokumentai, kuriais remiantis atlikti kadastriniai matavimai (jei jie buvo atliekami).

IX SKYRIUS NAFTOS, DUJŲ, ŠILUMOS, ELEKTROS IR KITŲ INŽINERINIŲ TINKLŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ BYLOS PARENGIMAS

PIRMAS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMAS

305. Naftos, dujų, šilumos, elektros ir kitų inžinerinių tinklų (toliau – inžineriniai tinklai) kadastro duomenys gali būti nustatomi atliekant kadastrinius matavimus arba pagal medžiagą, nurodytą Taisyklių II skyriuje, nurodant medžiagos pavadinimą ir parengimo datą.

306. Kadastriniai matavimai atliekami tada, kai nėra inžinerinių tinklų topografinių planų bei kitos geodezinės ir topografinės medžiagos arba šioje medžiagoje nėra pažymėti ar yra pažymėti ne

visi inžinerinių tinklų įrenginiai (šuliniai, kameros, atramos ir kiti) (toliau – inžinerinių tinklų įrenginiai) arba ši medžiaga senesnė nei vienerių metų.

307. Jei topografiniai planai bei kita geodezinė ir topografinė medžiaga atnaujinti mažiau nei prieš vienerius metus, inžinerinių tinklų įrenginiai apžiūrimi vietoje, apžiūros duomenys sulyginami su turima geodezine ar topografinė medžiaga. Jei apžiūros duomenys nesutampa su turima geodezine ar topografinė medžiaga, kadastro duomenys nustatomi atliekant kadastrinius matavimus.

308. Inžinerinių tinklų kadastro duomenų nustatymo metu:

308.1. išanalizuojami surinkti topografiniai planai, ortofotografiniai žemėlapiai, kontrolinės ar išpildomosios nuotraukos, inžinerinių tinklų įrenginių techniniai pasai, šulinių kortelės, inžinerinių tinklų įrenginių ir vamzdžių aprašymai, erdvinių duomenų rinkinių informacija, naujausi Georeferencinio pagrindo kadastro duomenys ir informacija;

308.2. nustatomos inžinerinių tinklų trasos pradžios, pabaigos, posūkio taškų, inžinerinių tinklų trasų susikirtimo taškų, kitų charakteringų taškų koordinatės, bet ne rečiau kaip 500 metrų tiesiajame trasos ruože, taip pat šulinių, kamerų dangčių, atramų centro koordinatės:

308.2.1. atliekant kadastrinius matavimus – 10 cm tikslumu;

308.2.2. neatliekant kadastrinių matavimų – iš skaitmeninės topografinės, geodezinės medžiagos arba grafiškai – 0,5 m tikslumu;

308.2.3. nustatoma 1 cm tikslumu vertikaliaji šulinio dugno, į šulinį įeinančių arba išėinančių vamzdžių viršaus padėtis (gylis), matuojant atstumą nuo šulinio viršaus;

308.2.4. pagal medžiagą, nurodytą Taisyklių II skyriuje, nustatomi inžinerinių tinklų įrenginių tipai, jų numeriai, šulinių, kamerų parametrai (skersmuo arba ilgis, plotis) ir medžiaga, į šulinius, kameras įeinančių arba išėinančių vamzdžių skaičius, išorinis skersmuo bei medžiaga, elektros įtampa, laidų (kabelių) skaičius trasoje, skerspjūvis, markė, medžiaga ir kiti techniniai duomenys, kurių reikia kadastro duomenims įrašyti į Nekilnojamojo turto kadastrą;

308.2.5. nustatomi kiti privalomi kokybiniai ir kiekybiniai techniniai duomenys bei būtini atributai, kurių reikia nekilnojamojo turto vertei nustatyti;

308.2.6. iš užsakovo pateiktų ar matininko surinktų dokumentų nustatoma inžinerinių tinklų buvimo vieta, statybos (rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) pradžios ir pabaigos metai;

308.2.7. vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymu, Nekilnojamojo turto vertinimo taisyklėmis, kainynais, normatyvais, vietovės pataisos koeficientais, apskaičiuojamos inžinerinių tinklų vertės: atkūrimo sąnaudos (statybos vertė); atkuriamoji vertė; vidutinė rinkos vertė.

309. Užsakovui pageidaujant, jei tai papildomai numatyta užsakovo ir matininko sutartyje, gali būti nustatyti papildomi inžinerinių tinklų kadastro duomenys, taip pat gali būti atliekami nebaigtų statyti inžinerinių tinklų kadastro duomenų nustatymo darbai.

310. Savivaldybių ribos inžinerinių tinklų trasas dalija į atskirus nekilnojamuosius daiktus.

311. Funkcionaliai su vamzdynu (kabeliu) susiję inžinerinių tinklų įrenginiai negali būti formuojami kaip atskiri nekilnojamieji daiktai.

312. Nustačius inžinerinių tinklų kadastro duomenis, sudaromi jų išdėstymo planai (Taisyklių 39 priedas).

313. Nustatyti inžinerinių tinklų kadastro duomenys įrašomi į 1L, 2L ir 3L (Taisyklių 40–42 priedai) formas.

314. Inžinerinių tinklų išdėstymo planas ir inžinerinių tinklų kadastro duomenų formos rengiami spausdintinėje ir skaitmeninėje formose.

ANTRAS SKIRSNIS

IŠDĖSTYMO PLANŲ SUDARYMAS IR KADASTRO DUOMENŲ FORMŲ PILDYMAS

315. Inžinerinių tinklų trasos inžinerinių tinklų išdėstymo plane numeruojamos pagal būdingus taškus: nuo šulinio iki kito šulinio, nuo atramos iki atramos ir panašiai, nurodant šulinio (atramos) numerius.

316. Inžinerinių tinklų išdėstymo plane turi būti pažymėta:

316.1. miesto gyvenamųjų vietovių ribos (jei inžinerinių tinklų ribos patenka į miestų gyvenamųjų vietovių ribas). Kaimo gyvenamųjų vietovių ribos išdėstymo plane nežymimos;

316.2. inžinerinių tinklų ribos;

316.3. inžinerinių tinklų įrenginiai ir jų numeriai;

316.4. Taisyklių 308.2 papunktyje nurodytų taškų koordinatės;

316.5. išorinis vamzdžių skersmuo, laidų (kabelių) skerspjūvis ir trasos ilgis;

316.6. gatvės ir jų pavadinimai;

316.7. situacija vietovėje po 15 metrų į abi puses nuo inžinerinių tinklų trasos ašies.

317. Kai vienoje tranšėjoje (ant atramų) nutiestos kelios inžinerinių tinklų linijos, inžinerinių tinklų išdėstymo plane žymima viena linija, o linijų skaičius nurodomas ant išnašos linijos.

318. Kai inžineriniai tinklai nutiesti komunikaciniuose įrenginiuose (nepraeinamuose kanaluose, kolektoriuose, diukeriuose ir pan.) inžinerinių tinklų išdėstymo plane žymima viena linija pagal komunikacinio įrenginio ašį, o inžinerinių tinklų linijų skaičius nurodomas ant išnašos linijos.

319. Inžinerinių tinklų išdėstymo plane ant išnašos linijos nurodomi vertikalių trasos atkarpų ilgiai.

320. Inžineriniai tinklai išdėstymo plane braižomi masteliu 1:500–1:10000, atsižvelgiant į jų detalumą, dydį, šulinių, atramų koordinacių nustatymo tikslumą (pvz., jei koordinatės nustatytos grafiškai, naudojant planą masteliu 1:2000, rengiamas išdėstymo planas neturi būti stambesnio mastelio) bei sudėtingumą.

321. Inžinerinių tinklų išdėstymo planai spausdintinėje formoje rengiami A0–A4 formatu.

322. Inžineriniai tinklai išdėstymo plane braižomi sutartiniais ženklais pagal GKTR 2.11.03.2014 reikalavimus.

323. Planas išdėstomas lapo viduryje ir orientuojamas šiaurės kryptimi arba orientuojamas kitaip, nurodant šiaurės pietų kryptį rodykle. Kairiajame viršutiniame lapo kampe nurodoma inžinerinių tinklų išdėstymo schema. Dešiniajame lapo kampe įrašomas inžinerinių tinklų pavadinimas, buvimo vieta ir plano rengėjas.

324. Šių Taisyklių 308.2 papunktyje nurodytų taškų koordinatės įrašomos į koordinacių žiniaraštį, kuris išdėstomas kitoje išdėstymo plano pusėje. Koordinacių žiniaraštį sudaro trys skiltys. Pirmojoje žiniaraščio skiltyje rašomi taškų numeriai, o antroje ir trečioje skiltyse surašomos X ir Y koordinacių reikšmės, jas suapvalinant iki 0,01 m.

325. Inžinerinių tinklų išdėstymo plane nurodomas šulinio nomenklatūrinis numeris (šulinio numeris topografiniame plane). Jei šulinys turi žinybinį numerį, išdėstymo plane jis nurodomas skliausteliuose. Šuliniai, kurie neturi nomenklatūrinio numerio, numeruojami pagal GKTR 2.11.03.2014 reikalavimus.

326. Inžinerinių tinklų trasos ilgis skaičiuojamas pagal trasos horizontalios projekcijos ilgį. Vertikalių trasos atkarpų ilgiai į inžinerinių tinklų trasos ilgį neįskaičiuojami ir neįkainojami.

327. Inžinerinių tinklų išdėstymo plano informacija skaitmenine forma išreiškiama valstybinėje koordinacių sistemoje geografiškai susietais geoobjektais (žemės paviršiaus objektais), kurie gali būti vaizduojami taškais, linijomis, vektoriais ir plotais. Atsižvelgiant į mastelį, geoobjektai koduojami pagal GKTR 2.11.03.2014 nustatytus reikalavimus.

328. Pildant inžinerinių tinklų kadastro duomenų formas:

328.1. įrašoma inžinerinių tinklų pagrindinė naudojimo paskirtis, kuri nustatoma pagal statybą leidžiančius, statybos užbaigimą patvirtinančius, ar kitus dokumentus. Jeigu inžinerinių tinklų pagrindinės naudojimo paskirties patvirtinimo dokumentų nėra, nustatoma faktinė naudojimo paskirtis. Inžinerinių tinklų kadastro duomenų formose nurodomi inžinerinių tinklų pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimai turi atitikti Nuostatų 5 priede nurodytus inžinerinių tinklų pagrindinės naudojimo paskirties pavadinimus;

328.2. įrašomas inžinerinių tinklų ir jų dalių žymėjimas, nurodytas išdėstymo plane;

328.3. nustatoma objekto buvimo vieta;

328.4. įrašomi statinio statybos (rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) pradžios ir pabaigos metai:

328.4.1. pradžios – pagal statybą leidžiantį dokumentą;

328.4.2. pabaigos – pagal statybos užbaigimą patvirtinantį dokumentą;

328.4.3. nebaigtų statyti inžinerinių tinklų statybos pradžios metai nustatomi iš statybą leidžiančio dokumento, o statybos pabaigos metais laikomi kadastro duomenų nustatymo metai;

328.4.4. nesant inžinerinių tinklų statybos (rekonstravimo, kapitalinio ar paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) pradžios ir pabaigos metų patvirtinimo dokumentų, jie nustatomi pagal kitus pateiktus dokumentus arba užsakovo rašytinį pareiškimą;

328.5. įrašomas baigtumas. Jeigu užsakovui pageidaujant atliekami nebaigtų statyti inžinerinių tinklų kadastro duomenų nustatymo darbai, baigtumas kadastro duomenų formoje įrašomas pagal užsakovo rašytinį pareiškimą;

328.6. įrašomas nusidėvėjimo procentas, kuris apskaičiuojamas normatyvuose nurodytą kasmetinį vertės mažinimo koeficientą padauginus iš faktiško inžinerinių tinklų (jų dalių) naudojimo laiko, skaičiuojamo nuo jų statybos pabaigos metų. Jei nusidėvėjimas, apskaičiuotas pagal kasmetinį vertės mažinimo procentą, yra didesnis nei 75 procentai, jis prilyginamas 75 procentams. Neeksploatuojamų inžinerinių tinklų nusidėvėjimas nustatomas pagal kitus užsakovo pateiktus dokumentus ir rašytinį pareiškimą;

328.7. įrašomos inžinerinių tinklų vertės:

328.7.1. atsižvelgiant į pagrindinę naudojimo paskirtį, pavadinimą, inžinerinių tinklų ir jų įrenginių parametrus, skersmenį, skerspįūvį, medžiagą, gylį ir kitus duomenis iš kainyno atitinkamos lentelės kiekvienai inžinerinių tinklų sudėtinei daliai parenkama vidutinė vieneto statybos vertė, kuri koreguojama kainyno atitinkamose lentelėse nurodytais pataisais koeficientais;

328.7.2. inžinerinių tinklų sudėtinių dalių atkūrimo sąnaudos (statybos vertė) apskaičiuojamos dauginant sudėtinių dalių kiekį (vamzdžių (kabelių) ilgį, inžinerinių tinklų įrenginių vienetų skaičių, tūrį ir pan.) iš vidutinės vieneto statybos vertės po pataisais;

328.7.3. inžinerinių tinklų sudėtinių dalių atkuriamoji vertė apskaičiuojama iš atkūrimo sąnaudų (statybos vertės) atėmus sudėtinių dalių nusidėvėjimo procentą;

328.7.4. inžinerinių tinklų sudėtinių dalių vidutinė rinkos vertė apskaičiuojama išlaidų (kaštų) metodu sudėtinių dalių atkuriamąją vertę pakoregavus vietovės pataisais koeficientu;

328.7.5. viso statinio atkūrimo sąnaudos (statybos vertė), atkuriamoji vertė ir vidutinė rinkos vertė apskaičiuojamos susumuojant atitinkamas sudėtinių dalių vertes;

328.7.6. sąmatines vertes inžinerinių tinklų vertinimui galima naudoti tik tais atvejais, kai negali būti naudojami kainynai. Sąmata, iš kurios nustatoma inžinerinių tinklų statybos skaičiuojamosios kainos sąmatinė vertė, turi atitikti Aplinkos ministerijos nustatytus statinių statybos skaičiuojamųjų kainų nustatymo principus. Iš sąmatinės vertės turi būti atimta statinio įrangos, kuri yra kilnojamasis turtas, kaina;

328.8. įrašoma inžinerinių tinklų kategorija, kuri nustatoma pagal statybą leidžiančius dokumentus, o jų nesant – vadovaujantis Statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtinto Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“, nuostatomis;

328.9. įrašomi kiti privalomi kokybiniai ir kiekybiniai techniniai inžinerinių tinklų ir jų dalių kadastro duomenys bei būtini atributai.

TREČIAS SKIRSNIS **KADASTRO DUOMENŲ TIKSLINIMAS**

329. Nekilnojamojo turto registre įregistruotų inžinerinių tinklų kadastro duomenų tikslinimas atlikus šių statinių rekonstravimo, kapitalinio, paprastojo remonto ar atnaujinimo (modernizavimo) darbus:

329.1. jeigu atlikta daugiau kaip 80 procentų inžinerinių tinklų trasos ilgio rekonstravimo (kapitalinio, paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) darbų, tikslinami viso statinio kadastro duomenys atliekant šių Taisyklių 328 punkte nurodytus veiksmus;

329.2. jeigu atlikta ne daugiau kaip 80 procentų inžinerinių tinklų trasos ilgio rekonstravimo (kapitalinio, paprastojo remonto, atnaujinimo (modernizavimo)) darbų, užsakovo sprendimu gali būti tikslinami viso statinio kadastro duomenys, atliekant šių Taisyklių 308 punkte nurodytus veiksmus arba atliekamas inžinerinių tinklų kadastro duomenų tikslinimas supaprastinta tvarka. Atliekant inžinerinių tinklų kadastro duomenų tikslinimą supaprastinta tvarka:

329.2.1. nustatomi rekonstruotos (suremontuotos, atnaujintos (modernizuotos)) inžinerinių tinklų trasos dalies kadastro duomenys, atliekant šių Taisyklių 308 punkte nurodytus veiksmus, parengiamas šios dalies išdėstymo planas;

329.2.2. naudojant nustatytus rekonstruotos (suremontuotos, atnaujintos (modernizuotos)) inžinerinių tinklų trasos dalies duomenis (pradžios ir pabaigos koordinatės, ilgį) tikslinamas anksčiau parengtas inžinerinių tinklų trasos išdėstymo planas – jame nustatoma ir išbraukiama rekonstruota (suremontuota, atnaujinta (modernizuota)) inžinerinių tinklų dalis. Jeigu ankstesnis

tinklų planas buvo sudarytas naudojant geodezinę ir topografinę medžiagą ir nebuvo sudarytas koordinačių žiniaraštis, supaprastinta tvarka tikslinant nerekonstruotos (neremontuotos, neatnaujintos) inžinerinių tinklų trasos dalies planą koordinačių žiniaraštis jai nesudaromas.

330. Naudojant kadastrinių matavimų metu nustatytus rekonstruotos (suremontuotos, atnaujintos (modernizuotos)) statinio dalies kadastro duomenis ir ankstesnių kadastrinių matavimų metu nustatytus nerekonstruotos (neremontuotos, neatnaujintos) inžinerinių tinklų trasos dalies kadastro duomenis, apskaičiuojamos viso statinio vertės, parengiamos naujos viso statinio kadastro duomenų formos bei atnaujinama inžinerinių tinklų kadastro duomenų byla.

KETVIRTAS SKIRSNIS KADASTRO DUOMENŲ BYLA

331. Inžinerinių tinklų kadastro duomenų byla atskiriems nekilnojamiesiems daiktams (naftos, dujų, šilumos, elektros ir kitiems inžineriniams tinklams) rengiama pagal Nuostatų reikalavimus.

332. Rengiant inžinerinių tinklų kadastro duomenų bylas, jungiamųjų inžinerinių tinklų šulinių, kamerų, atramų ir kitų įrenginių kadastro duomenys surašomi tik vienoje byloje, t. y. nekartojant nustatytų jungiamųjų inžinerinių tinklų įrenginių kadastro duomenų kitose rengiamose bylose.

333. Inžinerinių tinklų kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai ir šia eilės tvarka:

333.1. išdėstymo planas (skaitmenine ir spausdintine formomis);

333.2. kadastro duomenų formos (skaitmenine ir spausdintine formomis);

333.3. dokumentai, kurių pagrindu Nekilnojamojo turto kadastrė įrašyti nekilnojamojo daikto kadastro duomenys;

333.4. kadastriniams matavimams atlikti (jei jie buvo atliekami) panaudotų valstybinio geodezinio tinklo punktų numeriai, pavadinimai ar kodai ir jų koordinatės (išrašas iš šių punktų registravimo dokumentų);

333.5. geodezinių matavimų schema – laisvai pasirinkto mastelio, nurodant linijų ilgį ir kampus;

333.6. prisijungimo prie LitPOS ataskaita, kai matuota GPS prietaisais;

333.7. kiti dokumentai, kuriais remiantis atlikti kadastriniai matavimai (jei jie buvo atliekami).

334. Parengta kadastro duomenų byla (skaitmenine ir spausdintine formomis) pateikiama užsakovui.

X SKYRIUS

VALSTYBINĖS REIKŠMĖS VANDENS TELKINIŲ KADASTRO DUOMENŲ NUSTATYMO REIKALAVIMAI

335. Teritorijų planavimo dokumentuose suprojektuotų valstybinės reikšmės vandens telkinių (toliau – vandens telkiniai) žemės sklypų planai rengiami nenustatant žemės sklypų ribų posūkio taškų ir riboženklių koordinacių valstybinėje koordinacių sistemoje arba, valstybinės žemės patikėtiniui pageidaujant – atlikus kadastrinius matavimus, nustatant žemės sklypų ribų posūkio taškų ir riboženklių koordinates valstybinėje koordinacių sistemoje Nuostatuose nustatyta tvarka.

336. Žemės sklypų planai rengiami vadovaujantis teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintais teritorijų planavimo dokumentais, naudojant Taisyklių II skyriuje nustatytą medžiagą.

337. Vandens telkinių žemės sklypo plano mastelis parenkamas atsižvelgiant į žemės sklypo plotą ir konfigūraciją. Elektroninėmis priemonėmis rengiamas vandens telkinių žemės sklypo planas išdėstomas A0–A3 standarto popieriaus lape.

338. Vandens telkinių žemės sklypų ribos nustatomos įvertinus vidutinį vandens lygį naudojant Georeferencinio pagrindo kadastro duomenis ir informaciją. Statinių, esančių vandens telkinių žemės sklypuose, kontūrai nustatomi atsižvelgiant į statinių parametrus bei naudojant naujausius ortofotografinius žemėlapius. Vandens telkinių žemės sklypų ribos riboženkliais neženklinamos. Esant nesutapimams su jau paženklintomis ir Kadastro žemėlapyje pažymėtomis gretimų žemės sklypų ribomis, vandens telkinio žemės sklypo ribos nustatomos vietovėje vadovaujantis Nuostatų nustatyta tvarka.

339. Nustačius vandens telkinio žemės sklypo ribas, surašomas vandens telkinio žemės sklypo ribų nustatymo aktas (Taisyklių 21 priedas). Šį aktą pasirašo matininkas ir užsakovas.

340. Pagal vandens telkinio žemės sklypo ribų nustatymo duomenis parengiamas vandens telkinio žemės sklypo planas (Taisyklių 22 priedas) ir jo pagrindu apskaičiuojamas vandens telkinio žemės sklypo bendras plotas. Vandens telkinio žemės sklypo planas turi būti parengtas ir jame žemės sklypo ribos ir statiniai pažymėti pagal GKTR 2.11.03:2014 arba GKTR 2.02.02:1999 nustatytus reikalavimus. Vandens telkinio žemės sklypo plane įbraižomi ne mažiau kaip trys koordinacių tinklelio ašių susikirtimo taškai ir užrašomos ne mažiau kaip vieno koordinacių tinklelio susikirtimo taško koordinacių reikšmės.

341. Nustačius vandens telkinio žemės sklypo ribas ir plotą, matininkas atlieka šiuos darbus:

341.1. vadovaudamasis Žemės įvertinimo metodika, apskaičiuoja vandens telkinio žemės sklypo vertę;

341.2. užpildo vandens telkinio žemės sklypo kadastro duomenų formą (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis) (Taisyklių 23 priedas);

341.3. parengia žemės sklypo planą (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

341.4. parengia vandens telkinio žemės sklypo kadastro duomenų bylą (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis).

342. Vandens telkinio žemės sklypo kadastro duomenų byloje komplektuojami šie dokumentai:

342.1. žemės sklypo planas (skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis);

342.2. vandens telkinio žemės sklypo ribų nustatymo aktas;

342.3. vandens telkinio žemės sklypo kadastro duomenys, parengti skaitmenine ir (ar) spausdintine formomis;

342.4. kiti dokumentai, kurių pagrindu buvo nustatyti kadastro duomenys.
